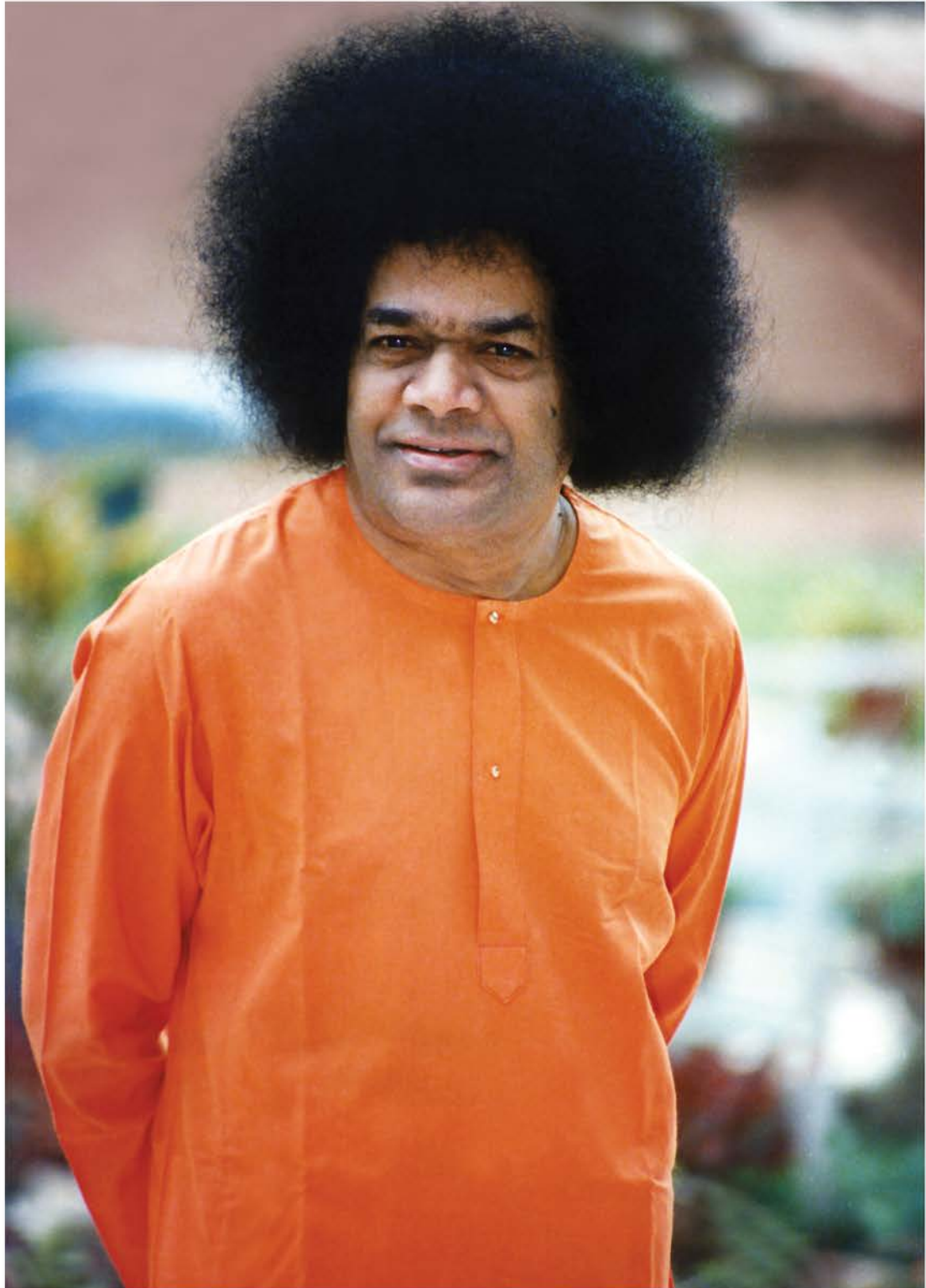

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2012

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55
సంచిక 10

అక్టోబరు 2012

ప్రచురణ తేదీ
సెప్టెంబరు 23

01. తొలి పలుకు	సం॥	386
02. గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టత	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	388
03. సనాతన సారథి	ఆర్.జె. రత్నాకర్	393
04. త్యాగమే యజ్ఞము	వేదపురుషవాణి	396
05. దివ్యమైత్రి	ఎమ్.ఎన్. ప్రకాశరావు	399
06. యువతకు భగవాన్ సందేశం	దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు	401
07. 'అక్కడా మీవెంట ఉంటాను'	ఒక దివ్యానుభవం	403
08. నిత్యజీవితంలో ఆధ్యాత్మికత	ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి	405
09. సాయి ప్రేమాలయం	డా॥ టి. సమీర్ నందన్	407
10. పదవుల నియామకం	ప్రొ॥ భానోజీరావు	409
11. జ్ఞాపకాల పందిరి (12వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	410
12. జీవన వేదం	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	414
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (18వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	417
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	420
15. విశ్వాసమే నా శ్వాస	చిన్నకథ	424

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: 60.00 విదేశాలకు: 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం

జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

సనాతన సారథి: www.sanathanasasarathi.org E-mail: editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120 X40)లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

సాయి అవతార దివ్యగాథలో అక్టోబరు మాసానికి ఉన్న ప్రాముఖ్యత ప్రత్యేకించి చెప్పనక్కర్లేదు.

‘నేను సాయిని తెలియుము నిక్కముగను

మమత బాయుము యత్నముల్ మానుకొనుము

బాసె మీతోటి నాకు బాహ్య సంబంధమింక

కాదు నన్నట్ట ఎటువంటి ఘనునికైన’

అని ప్రకటించి భగవాన్ 1940 అక్టోబరు 20న తమ అవతారోద్యమానికి అంకురార్పణ గావించిన సంగతి భక్తకోటికి విదితమే. స్కూలుకు వెళ్ళబోతూ తిరిగి వచ్చి ఆ దివ్యబాలుడు, ‘నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు’ అంటూ పుస్తకాలు గిరవాటేసి ఇల్లు విడిచిపెట్టిన ఆనాటి సంఘటనను తల్చుకుంటే సంభ్రమాశ్చర్యాలు కల్గుతాయి. అయినా, మానవజాతి ‘హిస్టరీ’ (History)లో ఒక సువర్ణాధ్యాయాన్ని ‘హిజ్ స్టోరీ’ (His Story)గా ఆవిష్కరించడానికి అవతరించిన దివ్యమూర్తికి లొకికమైన హిస్టరీ పుస్తకాలతో అవసరమేమి! బ్రహ్మాండమును బొజ్జలో నుంచుకొన్న ఆ పరంధామునికి పొట్టకూటి చదువులతో పనియేమి! ‘చావులేని చదువు’ నేర్పడానికి వచ్చిన ఆ అమృతమూర్తికి స్కూలుకు వెళ్లాల్సిన అవసరమేమి! ‘నా పుట్టుకను నేనే నిర్ణయించుకున్నాను, నా తల్లిదండ్రులను నేనే ఎంచుకున్నాను’ అన్నారు, భగవాన్. ఐతే, సకల సదుపాయాలతో కూడిన ఏ మహానగరాన్నో, అష్టయిశ్వరాలతో తులతూగే ఏ సంపన్న కుటుంబాన్నో స్వామి ఎంచుకోలేదు. ఏరి కోరి - ఆర్నాల్డ్ షుల్మన్ మాటల్లో చెప్పాలంటే - రాతియుగానికి కూతవేటు దూరంలో ఉన్న కుగ్రామంలో ఒక సామాన్య కుటుంబంలో స్వామి జన్మించారు. అంతేకాదు. అవతార ప్రకటన చేసినప్పుడు వారికి పట్టుమని పద్ధాలుగేజైనా లేవు. అయితేనేమి, పదునాల్గు భువనాల స్థితిగతులను నిర్దేశించే ప్రేమశక్తి వారి స్వంతం. అసలు వారి స్వరూపమే ప్రేమ. ఆ ప్రేమాకర్షణచేతనే ప్రపంచమంతా వారి పాదాలచెంత మ్రోకరిల్లింది. పరుసవేది సోకి ఇనుము బంగారమైనట్లు,

భగవాన్ పదస్పర్శతో మొన్నటి కుగ్రామం నేడు ప్రపంచ ఆధ్యాత్మిక రాజధానిగా రూపొందింది. ‘ఆల్ రోడ్స్ లీడ్ టు రోమ్’ అన్నది ఒకనాటి మాట. ‘ఆల్ రోడ్స్ లీడ్ టు ప్రశాంతి నిలయం’ అన్నది నేటి ఆణిముత్యాల మూట.

వేదోద్ధరణ, విద్వత్ పోషణ, భక్త రక్షణ తమ అవతార లక్ష్యాలలో ప్రధానమైనవని భగవాన్ ఉద్ఘాటించారు. కనుకనే, లోకకల్యాణార్థం 1962లో భగవాన్ ప్రశాంతి నిలయంలో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞాన్ని, ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభలను ప్రారంభించి ప్రతి యేటా దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా జరుపుతూ వస్తున్నారు. వేద, శాస్త్రాలు భారతీయుల నేత్రములవంటివనీ, వేదరక్షణకు కంకణం కట్టుకొని, వేదసైన్యంలో సుశిక్షితులైన యోధులుగా రూపొందాలని పిలుపునిచ్చారు, భగవాన్. యజ్ఞమంటే త్యాగమేనని అంతరాధ్యాన్ని, పరమార్థాన్నీ విశదీకరిస్తూ వారు అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసాన్ని ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము.

2012 సెప్టెంబరు 27వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవం జరుగనున్నది. వేదోద్ధరణలో భాగంగా భగవాన్ ఎందరో భాగ్యశాలురైన వటువులకు ఇంటర్వ్యూ గదిలో ఉపనయనం చేశారు, అనేకమార్లు తమ సన్నిధిలో సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవాన్ని నిర్వహించి వేలాది వటువులకు స్వయంగా బ్రహ్మోపదేశం చేశారు. సకల వేదసారమే గాయత్రి అనీ, మానవుని వేదనను నిర్మూలించగల సర్వశక్తిసమన్వితమైన ఈ మంత్రరాజమును భక్తి శ్రద్ధలతో స్మరించి తద్వారా జీవితసౌధానికి పునాదివంటిదైన బ్రహ్మచర్యాన్ని పటిష్ఠం చేసుకోవలసిన ఆవశ్యకతనుగురించి నొక్కిచెప్పతూ ఆయా సందర్భాలలో భగవాన్ అందించిన దివ్యసందేశం ‘గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టత’.

కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో అర్జునుడు తన రథ సారథ్యాన్ని కృష్ణ పరమాత్ముడు అప్పగించి సర్వస్వ శరణాగతుడు కావడంచేత, భీష్మ, ద్రోణ, కర్ణాది మహా

వీరులు ప్రయోగించిన అస్త్ర శస్త్రాలు సహితం అతనిని ఏమాత్రం బాధించలేకపోయాయి. అదేవిధంగా మన జీవిత రథముయొక్క పగ్గాలను మన హృదయవాసి అయిన స్వామికి అప్పగించినప్పుడు ఎటువంటి ఒడిదుడుకులైనా మనపై ప్రభావం చూపలేవనే సందేశాన్నందించే హృద్యమైన రచన ‘సనాతన సారథి’

“స్టేట్ ప్రెసిడెంట్ వైయుండి, మంచి సూటు వేసుకొని చెక్క భజనంటూ గంతులేస్తే అందరూ ఏమనుకుంటారు?” అంటూ చిరుకోపం ప్రదర్శిస్తూ అనిల్ కుమార్ గారిని భగవాన్ మందలించారట. వారికి ఆయన ఇచ్చుకున్న సంజాయిషీ ఏమిటి? ఇంతకీ ఆ సందర్భమేమిటి? ఈ సంఘటనలో అంతర్లీనంగా ఉన్న స్వామి సందేశమేమిటి? ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’ చదివి తెలుసుకోండి.

“మందహాసముకంటే మంచి మందు లేదు

వైద్యుడెంత గొప్పవాడునైన

అవని మందులన్ని అనుపానములెగాని

అసలు సిసలు మందు సానుభూతి”

అన్నారు భగవాన్. అట్టి సానుభూతితో, సహానుభూతితో, ప్రేమానుభూతిని అందిస్తూ బీద, ధనిక భేదం లేకుండా, కుల మత జాతి వివక్ష లేకుండా సర్వులకూ ఉచితంగా, సముచితంగా ఉన్నతస్థాయి వైద్యసేవలనందించే ఆసుపత్రులను దర్శించాలంటే పుట్టపర్తికి రావలసిందే! అసలవి ఆసుపత్రులు కావు; ఆరోగ్య మందిరాలు, సాయి ప్రేమాలయాలు. 1956 అక్టోబరు 4వ తేదీన భగవాన్ పుట్టపర్తిలో ప్రారంభించిన ఐదు గదుల జనరల్ ఆసుపత్రి వారి దివ్యమార్గదర్శకత్వంలో మూడు పువ్వులు, ఆరు కాయలుగా దినదినాభివృద్ధి నొందుతూ ప్రజాసేవలో, ప్రగతి పథంలో 56 వసంతాలు పూర్తి చేసుకుంటున్న సందర్భంగా ఆ ఆసుపత్రి ఆవిర్భావము, వైశిష్ట్యాలపై ఒక ప్రత్యేక వ్యాసం ప్రచురిస్తున్నాము.

“దేవీ! ఏమందు ఆతని దీనపరత!

పేద కుచేలుని అటుకులు పిడికెడు తిని

బహుళ భాగ్యంబు నందించువారు కలరె!

ప్రేమయే ఆతడు, ఆతడే ప్రేమయగును”

ఇవి కుచేలుడు తన బాల్యమిత్రుడైన కృష్ణ పరమాత్మను

దర్శించి వచ్చిన తరువాత తన భార్యతో పలికిన పలుకులు. శ్రీమద్భాగవతంలో మనకు తెలిసిన కుచేలుడు ఒక్కడే! కానీ, ఈనాడు శ్రీ సాయి భాగవతంలో ఎందరో ‘కుచేలురు’ శ్రీసాయికృష్ణుని ప్రేమానురాగాలను, ఆదరాభిమానాలను అనుభవించి ధన్యులైనారు. వారిలో పుట్టపర్తిలోని సాయిసగర్ నివాసి నరసప్ప ఒకరు. అడుగకుండానే ఆయన అవసరాలను గ్రహించి, అనుగ్రహించారు, భగవాన్. అద్వితీయమైన వారి ప్రేమబంధానికి అద్దం పట్టే అద్భుత రచన ‘దివ్యమైత్రి’.

“నేనుకూడా మీవలె సామాన్య మానవునిగా వచ్చి ఉంటే నా మాట ఎవరు వింటారు?! కనుకనే, మానవ దేహంతో మానవాతీత శక్తులతో అవతరించాను” అన్నారు భగవాన్. అయితే, తమ దివ్యశక్తి నిదర్శనమునకేగాని, ప్రదర్శనకు కాదని పలుమార్లు స్పష్టం చేశారు. కనుకనే, కుక్క మొరిగితే కుంజరము లెక్కచేయనట్లుగా ఎవరో దారిన పోయే దానయ్య గుమ్మడికాయ సృష్టించమని సవాలు చేస్తే స్వామి పట్టించుకోలేదుకానీ, అవసరమైనప్పుడు భక్తుల కోసం, ఒక గుమ్మడికాయేం ఖర్చు, చేతితో తట్టి ఖాళీ గంపను పళ్ళతో నిండిపోయేటట్లు చేశారు; గోదావరి వరద ఉధృతిని అరికట్టారు; కుంభవృష్టి కురిపించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న దట్టమైన మేఘాలను చిటికెలో మటుమాయం చేశారు.

“నీ మహిమ తెలియకెందరొ నీ మాయలో పడిరి

నీ మరుగుజొచ్చినట్టి జనులు మహిమలు గనిరి

నీ మర్మలీల కనుగొన మానవులకు వశమా!

తెలియగ తరమా నరులు కనుగొన వశమా

పరమ తపోనిధులకైన బ్రహ్మకునైన....”

అంటూ భక్తులు పాడే పాటలో ఎంత మహత్తరమైన సందేశం ఉంది! “మీరు వేటినైతే ‘మిరకిల్స్’ (అద్భుతాలు) అని భావిస్తున్నారో అవి నాకు సహజమైన చర్యలే” అన్నారు భగవాన్. వారు ‘మిరకిల్స్’ చేయాలని సంకల్పించుకోరు. భక్తులపై ప్రసరించే వారి నిర్వాజకారుణ్యమే అద్భుతాల నావిష్కరిస్తుంది. అటువంటి కొన్ని అపూర్వ సంఘటనలతో మీముందుకు వస్తోంది ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారీ’ ధారావాహికం.

- సీ॥

గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టత

సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవ సందర్భంగా

ప్రియమైన యువకులారా!

జీవితమునకు చాల ప్రధానమైన సమయమిది. మానవ జీవితమును నాల్గంతస్తుల మేడతో పోల్చవచ్చును. ఆ నాల్గు అంతస్తులే బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాసాశ్రమములు. అట్టి సౌధమునకు ఈనాడు మీరు పునాది వేస్తున్నారు. ఈ పునాది ఎంత గట్టిగా ఉంటుందో మీ జీవిత సౌధము అంత భద్రంగా ఉంటుంది. కాని, ఈనాడు బ్రహ్మచర్యమనే పునాదిని విస్మరిస్తున్నారు. 'భవనము'ను చూసి ఆనందిస్తున్నారు. కాని, పునాది భద్రంగా లేని భవనము ఏనాడు కూలిపోతుందో!

గాయత్రీ అనగా ఎవరు? వేదములయొక్క రస స్వరూపమే గాయత్రీ. సర్వదేవతాస్వరూపిణి, సర్వమంత్ర

స్వరూపిణి గాయత్రీ. “గాయత్రీ ఛాందసాం మాతా”. వేదములకు తల్లి గాయత్రీ. కాబట్టి, గాయత్రీ మంత్రము సామాన్యమైనది కాదు. మీరు గాయత్రీ మంత్రమును స్మరిస్తే చాలు, ఇంక ఏ మంత్రమునూ స్మరించనక్కర్లేదు. సర్వత్ర ఉండేది గాయత్రీ. ఎక్కడ నీవు గానం చేస్తే, ఎక్కడ నీవు స్మరిస్తే అక్కడ గాయత్రీ ఉంటున్నది.

గాయత్రీ - సావిత్రి - సరస్వతి

గాయత్రీకి మూడు పేర్లున్నాయి. మొదటిది గాయత్రీ, రెండవది సావిత్రి, మూడవది సరస్వతి. “గాయంత్రం త్రాయతే ఇతి గాయత్రీ”, తనను స్మరించినవారిని రక్షించేది గాయత్రీ. ఇంద్రియాలకు అధిపతి గాయత్రీ. ప్రాణాలకు అధిపతి సావిత్రి; సత్యమును పోషించేది సావిత్రి. మీకు తెలుసు - సావిత్రి అనే మహాసాధ్వి మరణించిన తన భర్త సత్యవంతుణ్ణి ప్రార్థనచేత తిరిగి బ్రతికించుకుంది. సత్యమార్గంలో జీవితాన్ని గడిపేవారిని సావిత్రి కాపాడుతుందని దీని అంతరార్థం. ఇంక సరస్వతి వాగ్దేవతా స్వరూపిణి. అనగా హృదయము, వాక్కు, క్రియ - ఈ త్రికరణశుద్ధి చేకూర్చునదే గాయత్రీ మంత్రము.

సకల వేదముల సారము గాయత్రీ, సర్వదేవతా స్వరూపిణి గాయత్రీ. ఈమెకు “పంచముఖి” అని మరొక పేరు. ప్రపంచంలో ఎవరికైనా ఐదు ముఖములుంటాయా! ఉండవు. రావణునికి దశకంఠుడని పేరు. నిజంగా పదితలలు ఉంటే ఎలా పడుకుంటాడు? ఎలా సంచరిస్తాడు? కనుక, దశకంఠుడనగా నాల్గు వేదములు, ఆరుశాస్త్రములు నేర్చినవాడని అర్థం. మరి గాయత్రీయొక్క ఐదు ముఖములు ఏమిటి? 1. ఓం 2. భూర్భువస్సువః 3. తత్సవితుర్వరేణ్యం 4. భర్గోదేవస్య ధీమహి, 5. ధియో యోనః ప్రచోదయాత్. ఈ ఐదు ఈమెకు ముఖములుగా

ఉంటున్నాయనే అంతరాధ్యాన్ని మనం గుర్తించుకోవాలి. అంతేకాదు, ఈమెకు తొమ్మిది వర్ణనలున్నాయి. ఓం, భూః, భువః, సువః, తత్, సవితుర్, వరేణ్యం, భర్గో, దేవస్య - ఇవి వర్ణనలు. ధీమహి - ఇది ధ్యానము, ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ - ఇది ప్రార్థన. “తల్లీ! నాయందున్న అజ్ఞానాంధకారమును దూరం చేసి మంచి బుద్ధిని అనుగ్రహించు” అని ప్రార్థించాలి. గాయత్రీ మంత్ర సారం ఇదే! కనుక, గాయత్రీ మంత్రమునందు వర్ణన, ధ్యానము, ప్రార్థన మూడూ ఏకమై ఉంటున్నాయి. భక్తి, జ్ఞాన వైరాగ్యములను ప్రసాదిస్తుంది గాయత్రీ. ఇలాంటి పవిత్రమైన గాయత్రీ మంత్రమును స్మరించటంచేత మనస్సు పవిత్రమౌతుంది. ముఖ్యంగా యువకులు, విద్యార్థులు గాయత్రీ మంత్రమును తప్పక స్మరించాలి.

“భూర్భువస్సువః”

సమస్త విశ్వమూ మానవుని హృదయమందే లీనమై ఉంటున్నది. విశ్వమునకు హృదయమే నిలయము. కనుక విశ్వము, విష్ణువు ప్రత్యేకము కాదు. విశ్వము బాహ్య స్వరూపము; విష్ణువు అంతర్వ్యరూపము. అంతర్ స్వరూపమైన విష్ణువుయొక్క ప్రతిబింబమే ఈ ప్రకృతి.

కనిపించే వృక్షమునకు కనిపించని వేర్లు ఆధారం. అదేవిధముగనే, కనిపించే ఈ దేహమునకు కనిపించని ప్రాణమే ఆధారం. ఈ ప్రాణమునకు తగిన శక్తి సామర్థ్యములనందించే ఆత్మతత్త్వం ఒకటి ఉన్నది. దానివల్లనే ప్రాణం దేహంలో చేరి దేహాన్ని కదిలిస్తూ ఉన్నది. దేహము కేవలం జడమైనది. ఇది కొన్ని పదార్థముల చేరిక. దీనిని పురస్కరించుకొనియే గాయత్రీ మంత్రములో “ఓం భూర్భువస్సువః” అన్నారు. అనగా భూలోక, భువర్లోక, స్వర్గలోకములు. ఇవి ఎక్కడ ఉంటున్నవి? మానవునిలోనే ఉంటున్నవి.

ఈ దృశ్యకల్పిత ప్రపంచమంతా పదార్థముల (మెటీరియల్స్) చేరిక. దీనినే ‘భూః’ అన్నారు. ఇదే ఈ పాంచభౌతికమైన శరీరము. ఇదే ప్రకృతి. ఇదే మెటీరియలైజేషన్. ఈ కనిపించేదానిని కదిలించే శక్తి ఒకటి ఉంటున్నది. అదే ‘భువః’ అదే ప్రాణశక్తి. అదే

వైబ్రేషన్. ఈ వైబ్రేషన్ వల్లనే శరీరము కదులుతున్నది. ఈ ప్రాణశక్తి ఉండినప్పటికీ జ్ఞానమే లేకున్న ఈ దేహము ఏమాత్రము ఉపయోగపడదు. దీనిని పురస్కరించుకొనియే వేదము “ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ” అన్నది. ఈ ప్రజ్ఞానమనే బ్రహ్మతత్త్వం ఉండటంచేతనే ఈ దేహం ప్రాణముతో చలిస్తూ ఉన్నది. కనుక, ‘సువః’ అంటే ప్రజ్ఞానం. ఇదే రేడియేషన్. ఈ ప్రజ్ఞాశక్తి చేతనే ప్రాణశక్తి వైబ్రేషన్ ను అందించి ఈ దేహమనే జడమును కదిలించజేస్తున్నది. ప్రజ్ఞానమే - రేడియేషన్; ప్రాణమే - వైబ్రేషన్; దేహమే - మెటీరియలైజేషన్. ఈ మూడూ ఒక్క మానవునియందే ఉంటున్నవి. కనుక, మానవుడు సామాన్యుడు కాదు.

నాలుగు జన్మలు

యువకులైన మీరు ఈనాటినుండి ఒక పవిత్రమైన దీక్షను పట్టాలి. ఏదో ఒక యజ్ఞోపవీతం వేసుకున్నంత మాత్రాన సరిపోదు. మానవునికి నాలుగు విధములైన సంస్కారాలుంటున్నాయి.

కోటిశ్వరుడైనా, కూటిపేదయినా తల్లియొక్క గర్భమునుండే పుట్టాలి. చక్రవర్తికాని, ఛండాలుడుకాని తల్లిగర్భమునుండే పుడుతున్నారు. అది సహజ జన్మ. గాయత్రీ మంత్రోపదేశము జరిగిన తరువాత ద్విజుడౌతాడు. ఇది రెండవ జన్మ. పూర్వపు మాలిన్యమును గాయత్రీ మంత్రముచేత పరిశుద్ధం గావిస్తారు. ఈనాడు ఉపనయనం జరిగినవారు రెండవ జన్మ ఎత్తారు. తరువాత మూడవ జన్మ కూడా ఎత్తాలి. ఏమిటది? వేదాధ్యయనము గావించినప్పుడే ‘విప్రుడు’ అంటారు. అంతమాత్రమే చాలదు. భగవంతునికి వేదజ్ఞానముకాని, శాస్త్రజ్ఞానముకాని పనికిరావు. ఇవన్నీ కేవలం నీ మనశ్శాంతికి ఉపకరిస్తాయి. ఈ వేదమును అభ్యసించిన తరువాత తిరిగి నాల్గవ జన్మ ఎత్తాలి. ఏమిటది? బ్రహ్మతత్త్వమును తెలుసుకున్నవాడు ‘బ్రాహ్మణుడు’ అన్నారు. మొట్టమొదట శూద్రుడు, తరువాత ద్విజుడు, తరువాత విప్రుడు, తరువాత బ్రాహ్మణుడు. ఐతే, బ్రాహ్మణుడనగా జన్మ బ్రాహ్మణుడు కాదు; కర్మ బ్రాహ్మణుడు. పుట్టిన తక్షణమే బ్రాహ్మణుడవటానికి వీలుకాదు. బ్రహ్మతత్త్వమును అర్థం చేసుకున్నవాడే నిజమైన బ్రాహ్మణుడు.

దైవచింతన లేత వయస్సునుండియే చేయాలి

ఈ కలియుగ ప్రభావంచేత, ఆధునిక చదువులు మితిమీరిపోవటంచేత మానవునిలో గుణము తరిగి పోతున్నది....ఈనాడు కొందరు విద్యావంతులైన తల్లిదండ్రులుకూడా వివేకహీనులుగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. తమ పిల్లలు దేవుణ్ణి పూజిస్తుంటే, భజనలు చేస్తుంటే “ఏమిటా, ఈ చిన్నవయస్సులోనే నీకు దైవచింతన ఎందుకు? ఉద్యోగం చేసి రిటైరైన తరువాత నీకు కావలసినంత టైమ్ చిక్కుతుంది. అప్పుడు స్మరించుకో దేవుణ్ణి” అని అంటున్నారు. ఇది చాల తప్పు.

Start Early, Drive Slowly, Reach Safely. చిన్నవయస్సునుండియే దైవచింతన చేయాలి. అప్పుడే వృద్ధాప్యంలో దైవం జ్ఞాపకం వస్తాడు. ఇది గోల్డెన్ ఏజ్, చాలా పవిత్రమైన వయస్సు. దీన్ని మీరు దుర్వినియోగపర్చుకోకూడదు. ఈ కలిప్రభావంచేత కొందరు తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు దైవవిరుద్ధమైన భావాలను బోధిస్తున్నారు. అది వారికి తెలియక బోధిస్తున్నారేగాని, పిల్లలపై ప్రేమ లేక కాదు. భవిష్యత్తు వారికి తెలియదు. కనుకనే, వారు ఆవిధంగా బోధిస్తుంటారు. అలాంటప్పుడు వారికి ప్రేమతో నచ్చజెప్పి వారి మనస్సును సంతృప్తి పర్చాలి.

ఈ రోజుల్లో చాలమందికి బాగా వయస్సు వచ్చిన తరువాతనే గాయత్రీ మంత్రోపదేశం జరుగుతోంది. అంతవరకు వారి బుద్ధి వికసించదు. గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛారణ జరిగిన తరువాతనే బుద్ధి వికసిస్తుంది, ప్రకాశిస్తుంది. కనుక, పిల్లలకు 8 సంవత్సరాల వయస్సులోనే గాయత్రీ మంత్రోపదేశం చేయటం మంచిది. లేత వయస్సునుండియే గాయత్రీ మంత్రాన్ని స్మరిస్తే పిల్లలు మంచి తెలివితేటలు గలవారుగా రూపొందుతారు. ఎప్పుడైనా సరే, జీవితంలో గాయత్రీ మంత్రమును స్మరించటంచేత మీరు ఎంతైనా ధన్యులౌతారు. అయితే, భక్తి శ్రద్ధలు చాల ప్రధానమైనవి. ఈనాడు ఎక్కడ చూసినా అశాంతి, భయము మితిమీరిపోతున్నాయి. కారణమేమిటి? మానవుడు దైవచింతన చేయటం లేదు. సర్వభయములను నివారణ గావించేది ఒక్క దైవనామమే.

ప్రహ్లాదుని ఆదర్శం

యువకులారా! మీ వయస్సు చాలా పవిత్రమైనది. మీరు గాయత్రీ మంత్రాన్ని హృదయ పూర్వకంగా స్మరించినారంటే దేశంలో ఎట్టి బాధలూ ఉండవు; మీకు ఎట్టి కష్టములూ సంభవించవు. కనుక, నిరంతరము దైవచింతన చేయండి. ప్రహ్లాదుడు మీయొక్క బ్రదరే! అతడు హరిప్రియుడు, అతని తండ్రియైన హిరణ్యకశిపుడు హరిద్వేషి. అతడు ప్రహ్లాదుని మనస్సు మార్చాలని ఎంతగానో ప్రయత్నించాడు. ప్రహ్లాదుడు తండ్రి చెప్పినవన్నీ నవ్వుకుంటూ వినేవాడు. కానీ తన పద్ధతిని మార్చుకోలేదు. హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుణ్ణి ఏనుగులచేత త్రొక్కించటానికి, త్రాచుపాములచేత కరిపించటానికి ప్రయత్నించాడు. పర్వత శిఖరాగ్రముల నుండి క్రిందికి నెట్టించాడు, సముద్రాల్లోకి పడద్రోయించాడు. కానీ ప్రహ్లాదుడు హృదయపూర్వకంగా నారాయణుణ్ణి స్మరించటంచేత ఏనుగులు, త్రాచుపాములు కూడా నారాయణునిగా మారిపోయినాయి. సముద్రంలోకి పడే సమయంలోకూడా ప్రహ్లాదుడు ‘నారాయణ, నారాయణ’ అని స్మరించటంచేత సముద్రమునుండి నారాయణుడే వచ్చి అతనిని రక్షించాడు. అదేవిధంగా, మీ హృదయంలో దైవభావాన్ని నింపుకున్నప్పుడు మీరు ఎక్కడున్నా మీకు దైవరక్షణ ఉంటుంది. అయితే, ప్రేమతో, అచంచలమైన విశ్వాసంతో దైవాన్ని స్మరించాలి.

నిజమైన భక్తికి చిహ్నం

భగవంతునికి హిరణ్యగర్భుడని పేరు. హిరణ్యమనగా బంగారమని అర్థం. కనుక, భగవంతుడనే బంగారం మీవద్ద ఉన్నప్పుడే మీరు సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ అనే నగలను పొందడానికి వీలౌతుంది. దైవాన్ని మీ హృదయమునందు ఉంచుకున్నప్పుడు మీయందు దైవభావములే ఆవిర్భవిస్తాయి. పాయసం ఉన్న పాత్రకు ఎన్ని రంధ్రములు కొట్టినా అన్ని రంధ్రములనుండి పాయసమే బయటికి వస్తుంది కదా! అదేవిధంగా మీ హృదయమునందు దైవభావాన్ని నింపుకున్నప్పుడు మీరు ఆచరించే సర్వ కర్మలూ దైవకర్మలుగానే ఉంటాయి. ఈనాటి మానవునికి శ్వాస ఉన్నదికాని, విశ్వాసము లేదు. విశ్వాసము లేక శ్వాస ఉండి ప్రయోజన మేమిటి? మంచినీ

విశ్వసించాలి. ఎల్లప్పుడు ఇతరులకు సహాయం చేయాలి; ఎవ్వరికీ కీడు సల్పకుండా ఉండాలి. ఇదియే నిజమైన భక్తికి చిహ్నము. భక్తి అంటే పూజలు, భజనలు, వ్రతములు చేయటం కాదు. అవన్నీ కేవలం బాహ్యమైన సత్కర్మలు. ఈ బాహ్యమైన సత్కర్మలను ఎన్ని చేసినప్పటికీ అంతశ్శుద్ధియే లేకుండిన అంతా అశుద్ధమైపోతుంది. అంతశ్శుద్ధి కలగాలంటే ప్రేమను పెంచుకోవాలి.

గాయత్రీ మంత్రాన్ని నిరంతరం స్మరించండి

గాయత్రీ మంత్రము చాల పవిత్రమైనది. సకల దేవతల మంత్రసారము గాయత్రీ మంత్రమునందు ఇమిడియున్నది. దేవతలు ఎందరైనా దివ్యశక్తి ఒక్కటే. వ్యక్తులు అనేకంగాని, పూలదండలోని దారంవలె అందరిలోని ఆత్మతత్వం ఒక్కటే. ఇట్టి ఏకత్వాన్ని గుర్తించినవారికి ఎట్టి బాధలూ ఉండవు. కనుక, అట్టి విశ్వాసాన్ని పెంచుకోండి. ఇతరుల మాటలను అనుసరించకండి, మీ అంతరాత్మను అనుసరించండి. అప్పుడే మీకు క్షేమం కలుగుతుంది. దృఢమైన విశ్వాసంతో గాయత్రీ మంత్రాన్ని స్మరించండి. అందుకోసమనే ప్రాతః సంధ్య, మధ్యాహ్నసంధ్య, సాయంసంధ్య అనేవి ఏర్పడ్డాయి. ప్రాతః సంధ్య అంటే తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే చేయాలి. “అయ్యో! నేను పాఠాలు చదువుకోవాలి, కాలేజికి పోవాలి”. ఇంక, గాయత్రిని స్మరించడానికి ఎట్లా వీలౌతుంది?” అని మీరు అనుకోవచ్చు. ఇది కేవలం సోమరితనం. మీరు తెల్లవారి లేస్తూనే బాత్‌రూమ్‌కు పోవటం లేదా? పళ్ళు తోముకోవడం లేదా? స్నానం చేయడం లేదా? అదేరీతిగా, ఈ మంత్రము కూడా ప్రధానమైనదిగా భావించండి. మీరు మిగిలిన పనులు ఎన్నో చేస్తున్నారు కదా! ఒక్కతూరి గాయత్రీ మంత్రము చెప్పుకోవడానికి ఎంతసేపు పడుతుంది? అధికంగా మీరు మాట్లాడుతుంటారే! దానికి బదులు భగవచ్చింతన చేస్తే ఎంత బాగుంటుంది! కనుక, ప్రేమచేత గాయత్రీ మంత్రమును స్మరించుకుంటూ రండి! అసలు ఉదయం, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం అనేవి మీకున్నాయిగాని, భగవంతునికి లేవు. భగవంతుడు కాలాతీతుడు. అలాంటి భగవంతుణ్ణి స్మరించటానికి ఒక కాలపరిమితిని

నిర్ణయించుకోవటమెందుకు?! కాబట్టి, గాయత్రీ మంత్రాన్ని కేవలం ఉదయం, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం మాత్రమేగాక అన్నివేళల స్మరించండి. మీరు స్నానం చేసేటప్పుడు గాయత్రీ మంత్రమును చదువుకుంటూ స్నానం చేయండి. అది గాయత్రీదేవికి అభిషేకం చేసినట్లుగా ఉంటుంది. అన్నము తినే ముందుగా మంత్రం చెప్పి తినండి. అది ఆ దేవికి నైవేద్యంగా ఉంటుంది. ఇట్టి సులభమైన మార్గాలు ఉన్నప్పుడు మన మెందుకింత శ్రమ పడాలి?! నిజంగా మనలో శ్రద్ధాభక్తులు లేకపోవడంచేతనే ఇన్ని శ్రమలకు గురియైపోతున్నాము. “శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం”. శ్రద్ధ ఉంటే ఏమైనా చేయవచ్చు.

సర్వరోగ నివారిణి గాయత్రి; సర్వదుఃఖ పరిహారిణి గాయత్రి; సర్వవాంఛా ఫలసిద్ధి గాయత్రి. ఇట్టి గాయత్రిని కనీసం ఒక్క పర్యాయమైనా స్మరిస్తే మీయందు అనేక శక్తులు ఆవిర్భవిస్తాయి. కనుక, గాయత్రీ మంత్రమును ఏదో సామాన్యమైనదిగా భావించకూడదు. మన ఉచ్చాస నిశ్వాసలందు కూడా గాయత్రీ శబ్దము ఇమిడియున్నది. సోహం... ఈ శబ్దమే మన స్వస్వరూపాన్ని జ్ఞాపకం చేస్తున్నది. ఏవిధంగా? ‘సో’ అనగా, అది (దైవం); ‘హం’ అనగా, నేను. కనుక, “సోహం” అనగా “నేనే దైవం”. దీనినే ‘హంస గాయత్రి’ అన్నారు. దీనినే వేదం “తత్ త్వం అసి”, ‘అహం బ్రహ్మాస్మి’ అని ప్రబోధిస్తున్నది.

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు ఏ మంత్రమూ చదువక పోయినప్పటికీ సర్వదేవతా స్వరూపిణియైన గాయత్రీ మంత్రమును ఉచ్చరిస్తే ఇంక, బాధలు ఏమాత్రము బాధించవు. విద్యార్థులకు గాయత్రి అత్యవసరం. ఈనాడు మీకు ఉపనయనం అయిపోయింది. మంత్రోపదేశం జరిగింది. కాని, దీనిని ఆచరించకపోతే ప్రయోజనంలేదు. ఈనాడు ఉపనయనంలో మీకు మూడు దారములు వేశారు. ఈ మూడు దారములే బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర స్వరూపాలు. ఈ మూడు దారములే భూత భవిష్యత్ వర్తమాన కాలములు. ఇవే త్రినేత్రములు. ఈశ్వరునికి మూడవ నేత్రము కూడా ఉన్నదనుకొంటున్నాము. అయితే, అది ప్రత్యేక నేత్రము కాదు. ప్రతి మానవుడు గతాన్ని చూస్తాడు, వర్తమానాన్ని చూస్తాడు. కాని, భవిష్యత్తును

చూడలేదు. కాని, భగవంతుడు భవిష్యత్తును కూడా చూడగలడు. కనుకనే, అతనికి త్రినేత్రుడని పేరు వచ్చింది. అంతేగాని, ప్రత్యేకంగా అక్కడొక నేత్రము లేదు. భగవంతుడు త్రికాలములకూ సాక్షి.

**“త్రిదళం త్రిగుణాకారం త్రినేత్రంచ త్రియాయుధం
త్రిజన్మ పాపసంహారం ఏక బిల్వం శివార్చణం”**

కనుక, మీ జీవితాన్ని భగవదర్పితం గావించుకునే నిమిత్తమై ఈ దారములను మీరు వేసుకున్నారు. అంతేకాదు. ఉపనయనమునకు మరొక అర్థం కూడా ఉన్నది. ‘ఉప’ అనగా, సమీపము; నయనమనగా నేత్రము. కనుక, భగవంతునికి సమీప దృష్టి కల్గిన నేత్రమును ఈనాడు మీరు అందుకున్నారు. భగవంతునికి సమీపమైనప్పుడు మీరు పొందే ఫలితమేమిటి? ఎయిర్ కూలర్ దగ్గర కూర్చుంటే వేడి పోతుంది, చల్లని గాలి తగులుతుంది. అగ్నికి సమీపంగా కూర్చుంటే చలి పోతుంది, వేడి తగులుతుంది. అదేవిధంగా, భగవంతునికి

సమీపంగా ఉంటే మీ దుర్గుణాలు పోతాయి, సద్గుణాలు అలవడతాయి.

ముఖ్యంగా భగవద్భక్తిని, ఆత్మవిశ్వాసమును పెంచుకోండి. అమృతాన్నంతో కూడి ఆనందంగా భగవన్నామస్మరణ చేయండి, భజన చేయండి. ఎలాంటి కఠినమైన బాధలైనా క్షణంలో తొలగిపోతాయి. మీరు పుత్రమిత్రభరణ వ్యాపారాదుల నిమిత్తమై, ధనధాన్య భోగయశస్సుల నిమిత్తమై ఎంత కాలమును వృథా చేస్తున్నారో అందులో ఒక్క క్షణమైనా భగవంతునికి అర్పించలేరా? భక్తి అంటే బాహ్యమైన ఆచారం కాదు. జీవుని బాధించడం, దేవుని పూజించడం కూడా భక్తికాదు. హృదయపూర్వకమైన పవిత్ర ప్రేమయే భక్తి. కనుక, అందరినీ ప్రేమించండి.

(6-5-95, 23.8.95, 10.2.2000 తేదీలలో జరిగిన సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవాల సందర్భమున భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశములనుండి)

తత్వమసి

ఒక శిల్పి ఒక కొండవద్దకు వెళ్ళి ఒక రాతిని బ్రద్దలు చేసి దానితో ఒక కృష్ణుని విగ్రహం తయారు చేశాడు. అలా తయారు చెయ్యడంలో ఉలి, సుత్తి సహాయంతో ఎన్నో రాతి ముక్కల్ని విడగొట్టి పడేశాడు. ప్రజలు ఆ విగ్రహాన్ని ఒక ఆలయంలో ప్రతిష్ఠించేరు. అది గ్రహించిన ఆ రాతి ముక్కలంటున్నాయి, “ఆ విగ్రహమూ, మేమూ ఒకే రాతినుంచి వచ్చేము. ఆ విగ్రహాన్ని మ్రొక్కుతున్నారు, మమ్మల్ని తొక్కుతున్నారు. ఆ రాతికి కృష్ణుని రూపం రావడంవల్ల భక్తి భావంతో దాన్ని ఆరాధిస్తున్నారు. మాకు ఆకారం లేదు కనుక మమ్మల్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు” అని.

నిజమే. ఆ రాతి ముక్కలూ విగ్రహమూ ఒకే పంచభూతములతో ఏర్పడినవే. కానీ, మీ భావ దృష్టి వలన ఆ విగ్రహానికి కృష్ణుని దివ్యత్వము నాపాదించి పూజిస్తున్నారు.

మీలో కావల్సినంత శక్తి ఉంటుందాది. ఆ శక్తిని మీరు గుర్తించడం లేదు. సర్వత్రా ఉండేది ఒకే ఒక దివ్యశక్తియే. బాహ్యమైన రూప నామములపట్ల ఉండే భక్తిని మీలో ఉండే దివ్యశక్తి పట్ల కేంద్రీకరించి అంతర్ దృష్టితో చూడగలిగిననాడు మీరుకూడా ఆ అనంతమైన దివ్యశక్తియొక్క అంశాలే - “తత్ త్వం అసి”, “నేనూ ఆ దైవశక్తినే” అని గ్రహిస్తారు.

- బాబా

సోనాతేసో సారోత్త

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

కర్మణ్యేవాధికార స్తే మా ఫలేషు కదాచన
మా కర్మఫలహేతు రుభా ర్మా తే సజ్జోస్తు కర్మణి

“కర్తవ్య కర్మలను ఆచరించుటకే నీకు అధికారము
కలదు. కాని, కర్మఫలములయందు
నీకు ఎటువంటి అధికారమూ లేదు.
నీవే కర్మఫలములకు హేతువని
ఎప్పుడును భావింపకుము. కర్మమును
నిర్వహింపకుండా ఉండుటయందు
ఎప్పుడును ఆసక్తుడవు కాకుము”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 2 శ్లో. 47)

మనము కర్మలని ఆచరించాలిగాని, వాటి ఫలాలని
ఆశించకూడదని, మనుజులు నిష్కామ కర్మ గావించాలని
భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు బోధించారు.

అయితే, ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా కర్మలనాచరించడం
మనకు ఎంతవరకు సాధ్యం? ఇప్పుడున్నటువంటి మన
సామాజిక స్థితిగతులనుగురించి ఆలోచించినట్లయితే,
మనమెవ్వరం కూడా ఏ పనీ ప్రతిఫలాన్ని ఆశించకుండా
చేయడంలేదనేది సుస్పష్టం. అందువల్లనే కాబోలు, కర్మలని
సత్కర్మలనియు, దుష్కర్మలనియు, నిషిద్ధ కర్మలనియు
తెలుపడం జరిగింది. పై మూడింటిలో మనం సత్కర్మలను
ఎన్నుకొని ఆచరించిన, అవి సత్ఫలితాలనివ్వగలవు.

సత్కర్మమనగా మనకు మేలు చేసేదై ఉంటుంది.
అంతేగాక, ఇతరులను ఇబ్బందికి గురి చేయనిదై, క్షోభ
పెట్టనిదై ఉంటుంది. ఈ కలియుగంలో మనము
కర్మఫలాన్ని త్యాగం చేయలేకపోయినా, సత్కర్మలాచరించి,
ఇతరులను ఇబ్బంది పెట్టకుండా ఉంటే అంతే చాలు.

“దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవోదేవస్సనాతనః” అని
ఋగ్వేదం తెలుపుతోంది. ఈ దేహమనే దేవాలయంలో
సనాతనుడైన భగవంతుడే నివసిస్తున్నాడనేటటువంటిది
దాని అర్థం. మనము ఈ భూమిపై పుట్టింది మొదలు
మరణించుదాక ఏ ఒక్క నిమిషమైనను కర్మలు చేయకుండా
ఉండలేము. భగవంతుడు సహితం ఈ భూమిపైన
అవతరించినప్పుడు కర్మలాచరించక తప్పదని, అయితే,
ఇతరులకు ఆదర్శాన్ని అందించడానికే వాటిని ఆచరిస్తారని
భగవద్గీతలో కృష్ణ పరమాత్మ సెలవిచ్చారు.

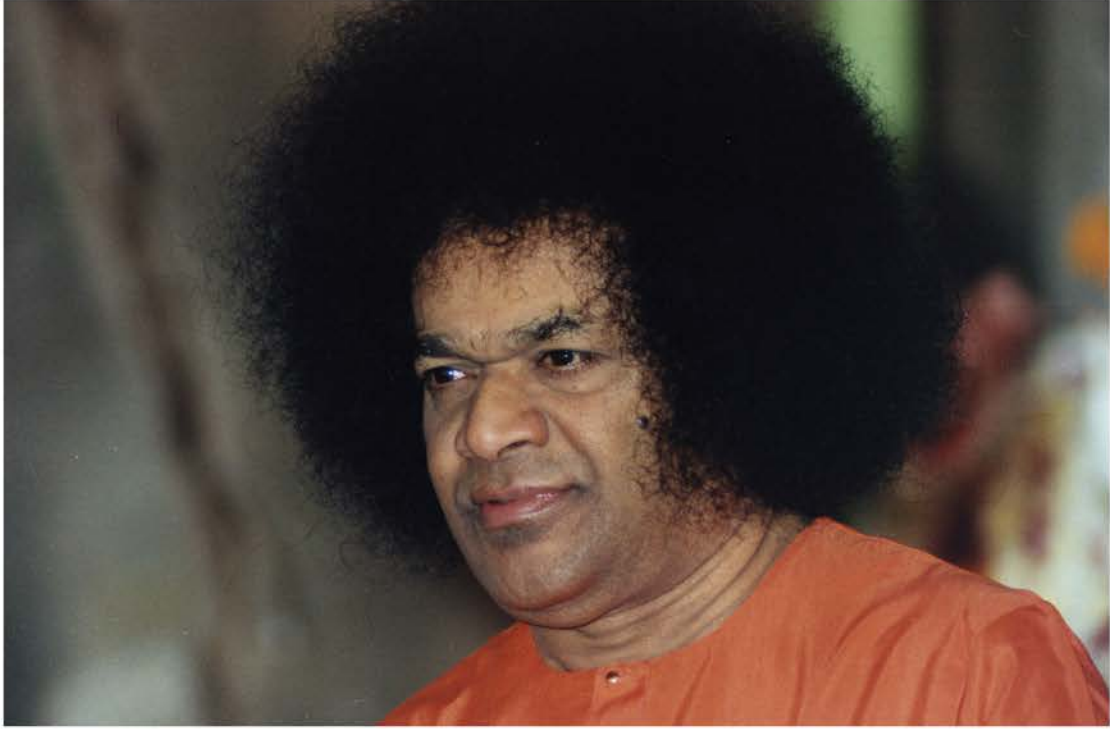
ప్రేమరతనాలు - 10

ఈ దేహమనే రథములో సాక్షాత్తు భగవంతుడే
ఆత్మస్వరూపుడై కొలువున్నాడనేది వేదోపనిషత్తులయొక్క
సారము. జనన, మరణముల మధ్య జరిగే ఈ మహా
రథోత్సవము చాలా సందడిగా, కోలాహలంగా,
ఉద్వేగభరితంగా సాగుతుంది. అయితే, సామాన్యంగా
ఎక్కడ రథోత్సవం జరిగినా మన దృష్టి అంతా అక్కడ జరిగే
నృత్యాలపై, ఆటపాటలపై, బాజాభజంత్రీలపై ఉంటుంది
గాని, రథములో ప్రతిష్ఠితుడైన దేవతామూర్తిపైన ఉండదు.
మన మనస్సు రథములో ఉన్న దేవునిపై మళ్ళీ సమయానికి
రథోత్సవము కాస్తా ముగిసిపోతుంది. అందుకే జీవితమనే
ఈ సుదీర్ఘ రథోత్సవంలో మొదటినుంచే దైవోన్ముఖులు
కావాలని, సత్కర్మలనే ఆచరించాలని మనందరికీ భగవాన్
ఉద్ఘోషిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“నిదుర లేవరా జీవా.....!

నిజము తెలియ రావేల?!

పొదలో పొంచిన పులివలె మృత్యువు

కబళించకముందే....!

ముదిమియు రోగము ముంచకముందే....!

నిదుర లేవరా జీవా....!"

భగవాన్ పలికిన ప్రతి పలుకు, వారు చేసిన ప్రతి పని, చేపట్టిన ప్రతి కార్యక్రమము కేవలం మనకోసమేనని వారి భక్తులమైన మనందరికీ తెలుసు. ఇంత నిస్వార్థంగా, ఇంత పవిత్ర ప్రేమను పంచిన మహనీయులు చరిత్రలో అరుదు. అలాంటి ప్రేమావతారి దివ్య సాంగత్యములో నాకు కలిగిన ఒక అనుభూతి మీకోసమై....

అది 2005వ సం॥ నవంబరు నెల. భగవాన్ యొక్క 80వ పుట్టుపండుగ సందడి. పుట్టినరోజు వేడుకలకోసం శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్ స్టేడియం స్వాంగ సుందరంగా ముస్తాబవుతోంది.

లక్షలాది భక్తులు అత్యంత ఆనందోత్సాహాలతో, భక్తి శ్రద్ధలతో తమ ప్రియతమ దైవానికి అంగరంగ వైభవంగా

పుట్టినరోజు వేడుకలు జరుపుకొనే వేదికే హిల్స్ స్టేడియం. ఆరోజు మధ్యాహ్నం కొందరు ముఖ్య కార్య నిర్వాహకులతోపాటు నేనుకూడా అక్కడ ఉండి పనులు పర్యవేక్షిస్తున్నాను. పోలీసు శాఖవారు వచ్చి తాము చేయవలసిన సెక్యూరిటీ ఏర్పాట్లను పరిశీలిస్తున్నారు. సాయంకాలం దాదాపు 5 గంటలవరకు వారితో ఉండి ఏర్పాట్ల విషయమై చర్చించాము. వాళ్ళు నిష్క్రమించిన తరువాత మేము కొందరం కూర్చుని ఇంకా చేయవలసిన ఏర్పాట్ల గురించి సమాలోచన జరుపుతున్నాము.

ఇంతలో నాకొక ఆలోచన తట్టింది. పూర్వం నేను స్టూడెంటుగా ఉన్నప్పుడు ఒకానొక సందర్భంలో భగవాన్ మాతో ఇష్టాగోష్ఠిగా మాట్లాడుతూ, “నేను ఎక్కడికైనా కారులో బయలుదేరుతుంటే కొంతమంది భక్తులు ‘స్వామీ, మమ్మల్ని కూడా మీ కారులో తీసుకు వెళ్లండి, మీతో కలిసి కారులో ప్రయాణించే అదృష్టం మాకు ప్రసాదించండి’ అని ఊరికే వెంటపడుతున్నారు. ఈ గొడవ లేకుండా రెండు

సీట్లు మాత్రమే ఉన్న కారుంటే అందులో ప్రయాణించడం నాకు సౌకర్యంగా ఉంటుంది” అన్నారు నవ్వుతూ.

ఆవిషయాన్ని నా సహచరులతో ప్రస్తావిస్తూ, స్వామిని జన్మదినోత్సవంనాడు రెండు సీట్లున్న కారులో ఊరేగింపుగా వేదికవద్దకు తోడ్కొని రావాలనే ప్రతిపాదనను వారి ముందుంచాను. అది విని వారెంతో ఆనందించి, నా ప్రతిపాదనను కార్యరూపంలో తేవడానికి తక్షణం పని మొదలుపెడదామన్నారు.

సమయం ఐదున్నర గంటలు. దూరం నుంచి హారతి గంట వినబడింది. దర్శనానంతరం స్వామివారు తమ నివాస మందిరానికి తిరిగి వచ్చే సమయమిది. దానికి ముందే మందిరం చేరుకోవాలని నేను వడివడిగా బయల్దేరి వెళ్ళాను. అప్పటికే స్వామి తమ నివాస మందిరంలో సోఫాపై ఆసీనులై ఉన్నారు. నన్ను చూస్తూనే, “నా కారు ఎప్పుడు వస్తోందిరా?” అని వారు అడిగిన ప్రశ్నను విన్నంతనే నాకు ఆనందబాష్పాలు నిలువలేదు.

వారి దివ్యాశీస్సులతో పనులు చకచకా సాగాయి. నవంబరు 21 మధ్యాహ్నానికి రెండు సీట్ల కొత్త కారు ప్రశాంతి నిలయానికి చేరుకుంది.

నవంబరు 23వ తేదీన స్వామివారు ఆ కారులో ఆసీనులై భక్తులనాశీర్వాదిస్తూ శాంతి వేదిక చేరుకున్న ఆ మధుర క్షణాలు భక్తులకు గుర్తుండే ఉంటాయి. స్వామివారు స్టేడియంలో ఊరేగింపుగా వస్తుంటే వారి ప్రక్కనే ఉండి వారిని తోడ్కొని వచ్చే మహద్భాగ్యం నాకు కలిగింది. ఆ ఆనందములో నన్ను నేను మరచిపోయాను.

ఇంతలో స్వామిని దగ్గరగా చూసుకోవాలనే ఆతురతతో కొందరు భక్తులు ముందుకు దూసుకు వచ్చారు. ఆ సమయంలో స్వామివారి కారుకి అతి దగ్గరగా ఉన్న నా పాదముపైకి టైరు ఎక్కింది. పాదమువైపు చూసుకున్నాను. తీవ్రమైన ఎరుపు రంగులో కనిపించింది. అయితే నొప్పి మాత్రం లేదు. కాలు కదిలించి చూశాను. బాగానే ఉంది. రెండడుగులు వేశాను. మామూలుగానే నడువగలిగాను. ఇక అంతటితో ఆ విషయాన్ని మరచిపోయి పుట్టిన రోజు వేడుకల్లో ఆనందంగా లీనమైపోయాను.

కార్యక్రమానంతరం స్వామివారు తమ నివాస మందిరానికి చేరుకున్నారు. వారితోపాటు నేనుకూడా మందిరానికి వెళ్ళాను. మాటల సందర్భంలో స్వామి నావంక చూస్తూ ఎఱ్ఱగా ఉన్న పాదాన్ని గమనించారు.

“ఏమైందిరా?” అని అడిగారు.

“ఏమీ లేదు స్వామీ, ఏమీ కాలేదు స్వామీ” అని జవాబిచ్చాను.

అయినా స్వామి ఊరుకోలేదు. “ఏమైంది చెప్పు” అని పదే పదే అడుగసాగారు.

జరిగిన విషయం చెప్పడానికి నాకు మనస్కరించలేదు. కానీ, చెప్పేంతవరకు స్వామి వదిలేటట్లు లేదు.

“కారు టైరు ఎక్కింది స్వామీ” అన్నారు.

“ఎవరి కారు?” మళ్ళీ ప్రశ్నించారు.

అప్పుడు నేను పడిన ఇబ్బంది అంతా ఇంతా కాదు. ఎలా చెప్పేది?! కానీ, తప్పలేదు.

జరిగిన సంగతి మెల్లగా విన్నవించి, “అయినా ఏమీ కాలేదు స్వామీ” అని గట్టిగా చెప్పాను.

అప్పుడు స్వామివారు నాతో అన్న మాటలు నేను జన్మజన్మలకూ మరచిపోలేను.

“కారులో కూర్చున్నది నేనైనప్పుడు నీకెలా గాయమవుతుందిరా!” అన్నారు.

ఎంత తీయటి మాట! ఎంత ప్రేమ! ఎంతటి మహత్తర సత్యం! కాలు ఎరుపెక్కిందికాని నొప్పి కాలేదు, ఇబ్బందీ కలుగలేదు. అదేవిధంగా మన జీవితంలో కొన్ని సందర్భాల్లో ఒడిదుడుకులనే ఎరుపెక్కిన సన్నివేశాలు ఎదురవుతాయి. కానీ, మన జీవిత రథములో స్వామివారిని కూర్చుండబెట్టుకుంటే, వాటివలన మనకు బాధకానీ, ఇబ్బందికానీ కలుగదు. ఎన్ని కష్టములు వచ్చినా స్వామిని భక్తితో మన మదిలో నిల్పుకున్నంతనే ఆ కష్టాలు తమ ప్రభావాన్ని కోల్పోతాయి. అందుకే ప్రతి ఒక్కరూ ఆ దివ్య పురుషుని తమ మనోరథమునందు ప్రతిష్ఠించుకొని, తమ జీవనయానాన్ని సుఖమయం చేసుకొని జీవిత గమ్యం చేరుకొనేవిధంగా స్వామివారు మనలనందరినీ అనుగ్రహించాలని ప్రార్థిస్తూ....

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”

త్యాగమే యజ్ఞము

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞ సందర్భంగా

ఈ దినము సూర్యోదయానికి ముందే ఆనందోదయ మయినది. ఆనందం వచ్చేది ఆహారం నుంచి. ఆహారానికి వర్షం కావలయును. వర్షమును కురిపించేది యజ్ఞము. యజ్ఞము వర్షం నుంచి వచ్చినది. కర్మములకన్నిటికినీ వేదమే మూలం. వేదానికి వేదపురుషుడే అధిపతి. ఈ దినము ఆ వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞమును యిచ్చట ప్రారంభిస్తున్నాము. ప్రపంచములో క్రిమికీటకాదులు మొదలుకొని మనుష్యులవరకు అన్నిజీవులూ ఎప్పుడూ యజ్ఞమును చేస్తూనే ఉంటాయి. యజ్ఞమంటే త్యాగం. త్యాగమే దాని అర్థం. తెలియక చేసే యజ్ఞముకంటే తెలిసి చేసే యజ్ఞమే ముఖ్యము. జీవనమంతా యజ్ఞమయము చేసుకోవాలి. అప్పుడే ఆత్మకు శాంతి దొరుకుతుంది.

ఈ యజ్ఞములో మంచి అవు నెయ్యి, మంచి శ్రీగంధపు చెక్క ఇవన్నియును దుర్వినియోగము చేస్తున్నారని, నెయ్యి వెలను, చెక్క వెలను మాత్రం పాటించి కొంతమంది చెప్తున్నారని నాకు తెలుసు. వారికి జీవితముయొక్క ఆనందము వెల తెలియదు. ఈ యజ్ఞము సక్రమముగా నెరవేరినయెడల మనకు కలిగే ఆనందము ఎట్టిది అని వారు యెరుగరు. పోనీ! అట్లు విమర్శించేవాళ్ళు యింతవరకు ఎన్ని బస్తాల బియ్యము, ఎన్ని డబ్బాల నెయ్యి తిన్నారు! వాటినుంచి తమయొక్క దేహాలను పోషించుకొని యింతవరకు జీవించి వారు ఈ లోకములో ఏమి ఘన కార్యమును సాధించినారు! పోనీ, వారలకయినా సుఖము, శాంతి దొరికినవా? వాళ్ళ బంధువులయినా వారినుంచి ఏమైనా సుఖశాంతులను అనుభవించినారా? లేదు. కాబట్టి వాళ్ళు తిన్నది ఏదో అదే నష్టము, దుర్వినియోగము!

గోవులంటే జీవులే

గోవులయొక్క ముఖ్య పదార్థమే నెయ్యి. అంటే, జీవుడు తనలో ఉండే అతి ముఖ్య గుణాలన్నియును భగవదర్పితం చేయాలి అనేదే దాని అంతరార్థము. ఇట్లే, యజ్ఞతత్వాన్ని మానవ జీవితములో జతపరచాలి; అప్పుడే ఈ కర్మలంతా అర్థమయ్యేది. యథార్థము తెలియనివాళ్ళకే సందేహం లెక్కువ. సర్వనేత్రాంతర్గత ఆదిత్యతత్వాన్ని ఐక్యము చేసి సర్వదృష్టిని ఏకదృష్టిగా చేసేదే, ఆదిత్య యజ్ఞమునకర్థము. అట్లే, హస్తములకు అధిదేవత అయిన ఇంద్రుణ్ణి ఆరాధించి సర్వహస్తములను చేర్చి, అందరి క్రియాశక్తిని ఏకముఖముగా అభివృద్ధిచేసేదే ఇంద్రయజ్ఞమున సారము. చంద్రుడే హృదయాధిదేవత : హృదయములన్ని కలసి ఒక కార్యములో నిరతులయ్యేటట్లు చేసేది, చంద్రయజ్ఞము; అందరి బుద్ధులను చక్కగా సహకరింపజేసేదే బృహస్పతి

యజ్ఞమున ఉద్దేశము. డబ్బును మాత్రము లెక్కచేసే అల్పబుద్ధికి ఈ అంతరార్థము గోచరము కాజాలదు.

ధర్మమంటే ఏమి అని అందరికీ తెలుసు. ధర్మాన్ని తెలిసే అధర్మాన్ని ఆచరిస్తున్నారు! ఆకలి దేనినుంచి తీరుతుంది? అన్నమునుంచి. అట్లనే, సర్వభాధలూ, సర్వకష్టాలూ ధర్మమునుంచి తీరుతాయి. జీవత్వమున్నంత వరకుకూడ ధర్మాన్ని ఆచరించవలయును. సత్కర్మలే ధర్మము; దుష్కర్మలే అధర్మము. ధర్మవిద్య, బ్రహ్మవిద్య రెండూ రాకపోతే మర్మమే తెలియదు; కర్మమే పవిత్రము కాదు. విషయవాసనా ప్రవాహాన్ని, అహంకార మమకార ప్రవాహాన్ని హద్దుపెట్టి అపాయము లేకుండా భగవత్ తత్త్వమనే సముద్రానికి చేర్చేదే ధర్మము. పశుపక్షులు వాటి ధర్మాన్ని అవి మార్చుకోలేదు; అయితే మానవులు మాత్రం అధర్మమునే ధర్మమని వాదిస్తారు, ఆచరిస్తారు. దానికే పరమాత్ముడు మానవాకారంతో రావలసివచ్చినది.

వేద, శాస్త్రములు భారతీయుల నేత్రములు

వేదములో ప్రతి ఒక్క వర్ణమూ, ప్రతి ఒక్క అక్షరమూ భగవత్ నామమే. అది శ్రవణమువలననే స్ఫురిస్తున్నది. వేదములో ఇమిడియున్న యజ్ఞప్రవాహము ఎండిపోతూ వచ్చింది. అది సంపూర్ణముగా ఎండిపోతే ప్రళయమే. కర్మప్రవాహమే యజ్ఞప్రవాహము. దానికే ఈ భూమిని 'కర్మభూమి' అనికూడా అంటారు. ఇది వేదభూమి; వేదనా భూమి కాదు. ముత్యపుచిప్పలకోసం ప్రాకులాడేవారు కాదు ఈ భారతీయులు; సముద్ర గర్భములో దూరి అక్కడినుంచి మంచి ముత్యాలను వెదకి తెచ్చేటటువంటివారు.

ధర్మమనే చెట్టుకు వేదమే వేరు. అట్టి వేరును మనము చక్కగా చేసినామంటే కొమ్మలను కొట్టినాకూడ రెమ్మలు పుట్టుతాయి. శాస్త్రము, వేదము ఇవి రెండూ భారతదేశానికి రెండు నేత్రములవంటివి. నేత్రములు లేనివాండ్లు ఇతరులకు బానిసలయ్యేది సహజమే. ఎప్పుడు భారతీయులు తమ నేత్రములను పాడుచేసికొనిరో అప్పుడే పరాధీనములో పడినారు.

వేదాన్ని నిలబెట్టేదానికి ప్రభుత్వంపైన ఆధారపడ కూడదు. వేదము ఎవరి సొత్తు? ఎవరు దానిని ఆచరిస్తారో, ఆశిస్తారో అనుభవించి ఆనందపడుతారో అది వారి సొత్తు.

వేదమాత చెప్పినది సరియూ, తప్పా అని సందేహపడటం ఒక విపరీత వికారము. అది తల్లిని దూషించినట్లే. వేదమాత లేదంటే, వీరెట్ల పుట్టారు?! ఎవరో కొంతమంది బ్రాహ్మణులు వేదమును సృష్టించినారు అనడం కేవలము అజ్ఞానము. దానిని అవివేకమనేదానికికూడ వీలులేదు, అది వారి అంధకారమనాలి.

దుర్గుణాలను ఆహుతి చేయండి

మానవుడు పూర్వమునుంచి సుఖములో ఉండినవాడు కాబట్టి ఇప్పుడుకూడా సుఖాన్నే కోరుతాడు. ఒక చేపను నీళ్ల నుంచి బైటికి తీసి దానిని బంగారుగిన్నెలో పెట్టిన, అది ఆ నీటికోసం తహతహలాడుతుంది. అట్లనే మానవుడు ఈ ప్రకృతిలో సుఖానికి తహతహలాడుతాడు. సుఖము దానినుంచి దొరుకుతుంది, దీనినుంచి దొరుకుతుంది అని దానివెంట, దీనివెంట పరుగెత్తి పోతాడు. అట్లనే, చావుకు ఎవరూ ఇష్టపడరు. చావేమో సత్యమే. అది వచ్చే తీరాలి. అయిననూ దానికి భయపడుతాడు. ఎందుకంటే, మానవుడు అమృత పుత్రుడు. అమృతమునుంచి అన్యతములోనికి దిగినాడు. నిత్యమయిన, సత్యమయిన ఆనందస్వరూపుడయిన, అమృతస్వరూపుడయిన మానవుడు, అహంకారమనే బట్టను కన్నులకడ్డముగా కట్టుకొని తన నిజస్వరూపాన్ని మరుగుపరచుకొన్నాడు.

స్వస్వరూప జ్ఞానము కావలయునంటే, దానికి కొన్ని ధర్మాలు, కొన్నికొన్ని సాధనాలుంటాయి. కొన్ని హద్దులను పెట్టుకొని నిత్యజీవనమున మనోవికారమును అరికట్టుకొన వలయును. దీనికే అనుష్ఠానము. నిష్ఠ, నియమము లంటారు. వేదమనే మందుకు ఆ నిష్ఠలే పథ్యము. మీ అదృష్టమన్నట్లు ఇక్కడ నిష్ఠావంతులయిన బ్రాహ్మణులు సమావేశమయినారు. మీకు ప్రశాంతిని ప్రసాదించేకోసమే వచ్చారు. ఎంత గొప్పవారు అనేది చిరకాలమునుంచి వెంట ఉన్న నాకే తెలుసు. యాగమనే కర్మకు త్యాగమే ఫలితము. ఈ అగ్నిలో మీరు మీ అహంకారాన్ని, స్వార్థాన్ని, మీ దేహవాసనలన్నియును, మనోవాంఛలన్నియును త్యాగము చేయండి. మీ దుర్గుణాలన్నియును ఆహుతి చేయండి.

వేద రక్షణ

వేదమునే రోడ్డును చక్కగా గమనించక, నిష్ఠతో ఆచరించక దానిలో గడ్డి పెరిగి, ముళ్ళచెట్లన్నియు ఎక్కువైపోయినాయి. మొట్టమొదట ఈ చెట్లన్నిటినీ కొట్టివేయాలి. తరువాత ఆ రోడ్డును చక్కచేయాలి. బాటసారులు నివసించి సత్రాలను పాడుచేసేరీతిగా, శాంతిని అనుభవించిక వేదాన్ని అనేకమంది నిష్కారణంగా మలినం చేస్తారు. తల్లి అయిన వేదమాతకు జబ్బు వచ్చిన ఆమెయొక్క క్షేమాన్ని కోరుతూ అందరూ ఆమెకు శుశ్రూష చేయాలి. ఒక దేశాన్ని రక్షించాలంటే ఆ దేశములో నివసించే ఆబాలగోపాలమంతా సైన్యంలో చేరి యుద్ధ భూమికి దిగనక్కరలేదు. కొంతమంది బాగా తయారైతే చాలు. ఇప్పుడు ఈ వేదరక్షణకూడా అంతియే. దీనికి మీరే సైనికులు. మీరు దానికి తగిన శక్తి సామర్థ్యాలను పొందితే, మీరు శ్రద్ధ, విశ్వాసములతో వేదములను అభ్యసించి ఆచరిస్తే మీరే వేదసైన్యము.

ఈ వేదపండితులుకూడ గిన్నెలో పడిన చేపలవలె ఉండిరి. ఇప్పుడు ఇచ్చట వారికి పెద్ద సముద్రమే చిక్కినది. ఇది వారి భాగ్యము తప్ప వేరేమీ కాదు. నేను యిస్తా మనుకున్నదాన్ని, ఇచ్చినదాన్ని భద్రంగా పెట్టుకోవాలను

అశతో తగినవాళ్ళు రావలయునుకదా! ఇంతవరకు వేదమును చెప్తామా అంటే వారికి వినేవారు తక్కువైపోయినారు. ఇంకపైన వారికి ఆ భయములేదు. ఆనందముగా వారు ఆ విరాట్ స్వరూపాన్ని వేదవాక్కులతో స్తుతించవచ్చును.

వేదవిద్యను పోషించాలి, వేదపండితులను గౌరవించాలి అని ఘోషించేవాళ్ళు పెరిగినారేకానీ, వేదముపైన అభిమానముంచి అట్ల చేయించేవాళ్ళు తక్కువ. 'లడ్డు', 'లడ్డు' అని గట్టిగా అడుగుతూ పంక్తి నడమధ్య అటూ ఇటూ తిరిగిన యేమి ప్రయోజనం?! నడుం వంచి వడ్డించాలి. ఆకుల ముందు ఆకలితో కూర్చున్నవాళ్ళకు అప్పుడే తృప్తి, ఆనందము. వేదోద్ధరణకు కంకణము కట్టుకొని ధనసహాయం, బలసహాయం, వాక్ సహాయం చేసేవాళ్ళే లేరు. అయితే, ఇకమీదట మీకేమీ సందేహము వద్దు. వేదాన్ని నిలబెట్టుతాము, వేద శాస్త్రాభ్యాసమునకు విలువ, గౌరవ మర్యాదలను స్థాపిస్తాము. సర్వశక్తులు ఇంక వేదమాత పోషణ కార్యమునకు తోడ్పడతాయి. నేను వచ్చినదే ఆ పనికి; మీకు ఎవరు కృతజ్ఞత చూపకపోయిననూ నేను మాత్రము అనుగ్రహమిస్తాను.

బాబా (1-10-62)

మీ హృదయమే నా ఇల్లు

అన్ని రూపములు నావే అని త్రికరణశుద్ధిగా నమ్మండి. ఇతర రూపములను పూజించువారిని నావైపు మరల్చుట నా అభిమతం కాదు. నా మహిమలు, లీలలు చూపి, తెలిపి నాపట్ల ఆకర్షితులయ్యేటట్లు చేయకండి. ఎవరిని ఎప్పుడు ఏవిధంగా నావద్దకు రప్పించుకోవాలో నాకు తెలుసు. నాకు కీర్తి, ప్రతిష్ఠలందు ఆసక్తిలేదు, విమర్శలవల్ల బాధలేదు. నా సంకల్పమువల్లనే భక్తులు నాదరి చేరుతారు. మీరు స్థిరచిత్తంతో చేసే సేవాకార్యక్రమాలవల్ల వారు ప్రభావితులయ్యేటట్లు సత్ప్రవర్తన అలవర్చుకోండి. అదే మీ సాధన, వాళ్ళకు మార్గదర్శకం. కాలానుగుణ్యంగా, భావానుగుణ్యంగా కొందరు నన్ను ప్రేమిస్తారు, కొందరు ద్వేషిస్తారు. ఈ నిజం నమ్మండి. నేను అందరిలోనూ ఉన్నాను. అందరూ నావాళ్లే.

- బాబా

దివ్య మైత్రి

ఎమ్.ఎస్. ప్రకాశరావు

[తేదీ 11.8.2012, శనివారం పుట్టపర్తి 'సాయినగర్' నివాసి, స్వామి సహాధ్యాయి అయిన
శ్రీ నరసప్పగారితో సంభాషణ సందర్భంగా వారు చెప్పిన అనుభవాలు]

చిన్ననాటి మిత్రుడైన కుచేలుణ్ణి ఎంతో ప్రేమతో ఆదరించి, ఆత్మీయత పంచి, భోగభాగ్యాలు ప్రసాదించాడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ. భగవంతుడు భక్తుణ్ణి ఎలా ఆదరించి ఆదర్శాన్ని చూపిస్తాడో శ్రీమద్భాగవతంలో మనం చదువుకున్నాం. అదేరీతిలో తన మైత్రినీ, ప్రేమబంధాన్నీ తన చిన్ననాటి మిత్రునిపట్ల భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రదర్శించిన వైనం వింటే మన కళ్లు చెమరుస్తాయి.

నరసప్ప పుట్టపర్తిలో హరిజనవాడలో జన్మించారు. ఇప్పుడు వారికి తొంభై సంవత్సరాల పైమాటే. చక్కని ఆరోగ్యం, మాటల్లో స్పష్టత, సంభాషణలో సంస్కారంతో వారి వ్యక్తిత్వం మనని ఆశ్చర్యపరుస్తుంది. వయస్సులో స్వామికంటే పెద్దవారైనా స్వామితో కలిసి ప్రాథమిక విద్య నభ్యసించారు, నరసప్ప. అయిదవ తరగతిలో చదువు ఆపేశారు. ఒకరోజు చదువుకు స్వస్తి చెప్పిన నరసప్ప ఇంటికి వెళ్లి, “నరసప్పా! చదవు మానేస్తే మానేశావు. కానీ, నాతో స్నేహం వదలిపెట్టకు. నేను బుక్కుపట్నం పోయేటప్పుడు రోజూ చిత్రావతివరకు తోడు రా, మళ్ళీ నేను పాఠశాలనుండి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు చిత్రావతి దగ్గర నాకోసం వేచి ఉండు” అన్నారు స్వామి. “అలాగే సత్యా! నీ స్నేహం నేను వదలుకోగలనా?!” అని స్వామితో రోజూ చిత్రావతివరకూ వెళ్ళి, సాయంకాలం స్వామికోసం కాచుకొని ఉండేవారు నరసప్ప. బుక్కుపట్నం పాఠశాలను స్వామి విడిచివెళ్లేవరకూ ఈ ఆనవాయితీ అలాగే కొనసాగింది. స్వామి పండరీ భజన ప్రారంభించినప్పుడు స్వామితో కలిసి ఆడేవారు, పాడేవారు నరసప్ప.

ఆరోజుల్లో హరిజనుల్ని దూరంగా ఉంచి చులకనగా చూసేవారు. కానీ, పెద్దల్ని ప్రతిఘటించి హరిజనవాడకు

వెళ్లేవారు దయామయులైన స్వామి. ఒకమారు గంగప్ప ఇంట్లో సహపంక్తి భోజనానికి కూర్చున్నారు స్వామి. వారితోపాటు స్వామి వాళ్ళే వేదవాక్కుగా భావించిన కరణం సుబ్బమ్మగారు కూడా వచ్చేరు. అప్పుడు గంగప్ప, “స్వామీ, మేం హరిజనులం. మా ఇంట సహపంక్తి భోజనం మీకు తగదేమో ఆలోచించండి” అన్నారు. “మీరు హరిజనులు అంటే దేవుని బిడ్డలు. అంటే, నాకు ఆత్మబంధువులన్న మాట గంగప్పా” అని వారితో కలిసి భోజనం చేశారు స్వామి. ఆ మాటలకి గంగప్పకీ, నరసప్పకీ ఆనంద బాష్పాలు జాలువారేయి.

నరసప్ప మంచి నటులు, గాయకులు. గయోపాఖ్యానం వంటి వీధినాటకాలు వేసేవారు. సత్యసాయి అవతార వైభవం దూరతీరాలకు వ్యాపిస్తున్న తరుణంలో ఎంతోమంది ప్రసిద్ధులైన కళాకారులు స్వామి సన్నిధిలో సంగీత కచేరీలు, నాటకాలు ప్రదర్శించేవారు. నరసప్పకి ‘గయోపాఖ్యానం’ వీధి నాటకం స్వామి సన్నిధిలో ప్రదర్శించాలని ఆశగా ఉండేది. కానీ, స్వామిని అడగటానికి సంకోచపడేవారు. నరసప్ప అలా సందిగ్ధావస్థలో ఉన్న సమయంలో, భక్తుని హృదయంలోని ప్రార్థనను పసిగట్టగల భగవంతుడు సత్యసాయి, “నరసప్పా! నీ గయోపాఖ్యానం వీధి నాటకం మందిరంలో ప్రదర్శించు” అని వర్తమానం పంపేరు. మహదానందంతో, “గయోపాఖ్యానం” వీధి నాటకాన్ని స్వామి సన్నిధిలో ప్రదర్శించేరు నరసప్ప. నాటకం రసవత్తరంగా సాగింది. నాటకం అయిపోయింది. స్వామి పెద్దలతో మాట్లాడుతూ ఉండిపోయేరు. నాటకం ఎట్లా ఉందో స్వామి చెప్పలేదని బాధపడ్డారు నరసప్ప. నిరాశగా ఇంటికి వెళ్ళిపోయారు.

మర్నాడుదయం నరసప్ప ఊహించని సంఘటన జరిగింది.

ఉదయాన్నే స్వామి నరసప్ప ఇంటికి వెళ్ళి, “నరసప్పా! నిన్న నీతో మాట్లాడలేకపోయాను. ఏమీ అనుకోకు. నీ నాటకం నాకు కన్నీరు తెప్పించింది. అంత బాగుంది. చక్కగా పాడేవు నరసప్పా!” అని అభినందించి సత్కరించి వెళ్ళేరు. సత్యసాయి భగవంతుని అవ్యాజ ప్రేమకి అవాక్కయిపోయారు నరసప్ప.

ఒకమారు స్వామి నరసప్పని చిత్రావతీ నదికి తీసుకుని వెళ్ళి అక్కడ ఇసుకలో కూర్చుని, “నరసప్పా! నీ మనసులో ఏమైనా కోరికలుంటే చెప్పు, తీరుస్తాను” అని అడిగారు. “స్వామీ, మీతో స్నేహమే మహాభాగ్యం. ఇంకా నాకు కోరికలేముంటాయి?!” అని సమాధానమిచ్చేరు నరసప్ప. “ఒక్కమారు ఆలోచించు. ఏదో ఒక కోరిక నీ మనస్సులో ఉండకపోదు” అని మళ్ళీ అడిగేరు స్వామి. కాసేపు ఆలోచించిన నరసప్ప, “శిరిడీ బాబా ఫోటో నేను చూశాను. వారి మహిమలు, వారి భక్త సంరక్షణ కథలు విన్నాను. శిరిడీ వెళ్ళి సాయినాథుని దివ్యదర్శనం చేసుకోవాలని కలలు కన్నాను. కానీ, సాధ్యం కాలేదు. శిరిడీ వెళ్ళాలనే కోరిక మనస్సులో ఉండిపోయింది స్వామీ” అన్నారు. ఆ మాట విన్న స్వామి, “అయితే కళ్ళు మూసుకో” అన్నారు. నరసప్ప కళ్ళు మూసుకున్నారు. అలా అరగంట ఉన్న తరువాత స్వామి నరసప్పను తట్టి లేపారు. కళ్ళు తెరిచిన నరసప్పతో “ఇంతవరకూ ఎక్కడున్నావు బంగారూ?” అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు నరసప్ప ఆనందంతో, ఆశ్చర్యంతో, “శిరిడీ సాయినాథుని మందిరంలో ఉన్నాను స్వామీ!

శిరిడీ సాయినాథుని దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని, ఆ సమాధినీ దర్శించుకున్నాను” అని చెప్పి స్వామివారి పాదపద్మాలకు నమస్కరించి, “నా కోరిక తీరింది స్వామీ” అన్నారు.

1977వ సంవత్సరంలో చిత్రావతికి వరదలోచ్చి హరిజనవాడలోని ఇళ్ళన్నీ బాగా దెబ్బతిన్నాయి. అటువంటి సమయంలో ఆర్థిక సహాయంకోసం ప్రభుత్వాధికారుల చుట్టూ తిరిగేరు నరసప్ప, గంగప్ప మరియు వారి మిత్రులు. శ్రమే తప్ప ఫలితం లేకపోయింది. అప్పుడు కరుణాంతరంగులైన స్వామి నరసప్పకి కబురు పంపేరు. నరసప్ప రాగానే, “నరసప్పా! కుచేలుడు కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు సహాయంకోసం ఎవరిదగ్గరకు వెళ్ళాడయ్యా?” అని ప్రశ్నించారు, స్వామి. “శ్రీకృష్ణుని దగ్గరకు స్వామీ” అని సమాధానమిచ్చాడు నరసప్ప. “మరి నువ్వు నాదగ్గరికి రాక గవర్నమెంటు ఆఫీసుల చుట్టూ తిరుగుతావే?” అని ప్రశ్నించి, వెంటనే సకల సదుపాయాలతో అరవై పక్కా ఇళ్ళను నిర్మించి ‘సాయినగర్’ అని పేరుపెట్టి హరిజనులందరికీ ఆ ఇళ్ళను ఇచ్చారు స్వామి. అంతేకాకుండా, ఇంకెప్పుడూ పుట్టపర్తి వరద తాకిడికి గురికాకుండా ఎత్తయిన కరకట్టను నిర్మించారు. అవధుల్లేని సాయిప్రేమకు నరసప్పతోపాటు హరిజనవాడలోని వారంతా ముగ్ధులైపోయారు.

“స్వామికి నేనంటే ఎంతో అపేక్ష. వారి మైత్రివల్లే నా జన్మ ధన్యమైంది. భగవంతునితో ఆడేము, పాడేము, వారితో సహచర్యం నెరిపేము. ఈ జన్మకింకేం కావాలి?! నాకీ ఆరోగ్యం, భాష, సంస్కారం వారి ప్రసాదమే” అని చెబుతూంటే నరసప్ప కంఠం గద్గదికమైంది. ✽

సవరణ

‘సనాతన సారథి’ 2012 ఆగస్టు సంచికలో 333వ పేజీలో “నిను విడచి నేనుండలేనయ్య” శీర్షికతో ప్రచురితమైన పద్యం మహాకవి ‘శాంతిశ్రీ’ జంధ్యాల వేంకటేశ్వర శాస్త్రిగారు రచించిన ‘హృదయ పుష్పాలు’ గ్రంథములోనిది. ఈ శీర్షిక క్రింద కవి పేరు పొన్నూరు వేంకట భరద్వాజ అని పొరపాటుగా ముద్రించినందుకు మన్నించవలసిందిగా పాఠకులను కోరుతున్నాము.

- స॥

యువతకు భగవాన్ సందేశం

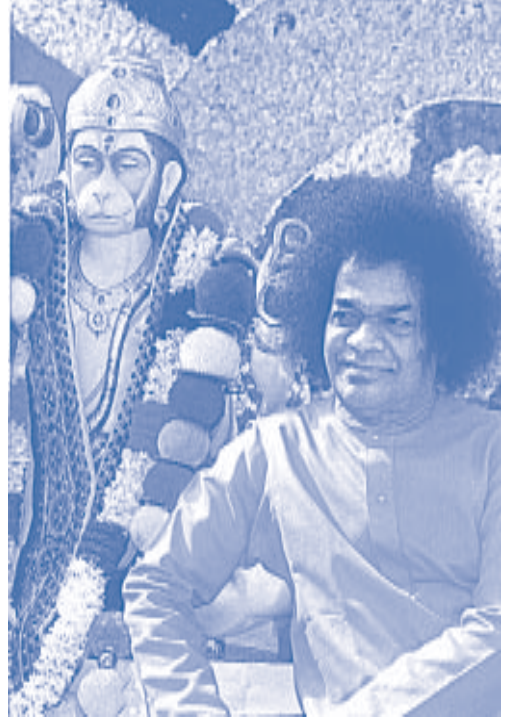

దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలలో యువతకు ప్రత్యేక సేవాదళ్ అనే విభాగాన్ని కేటాయించారు, స్వామి. ఇది యువతకు స్వామి ఇస్తున్న ప్రాముఖ్యతను తెలియజేస్తుంది. నైతిక విలువలు కోల్పోతున్న నేటి సమాజాన్ని మార్చగలిగే శక్తి ఒక్క యువతకు ఉందని స్వామి మనకు తెలియజేస్తున్నారు. అందుకనే, భగవాన్ తమ అమూల్య సమయంలో అధిక భాగాన్ని యువతకొరకే కేటాయిస్తూ వచ్చారు. భగవాన్ కేవలం తమ సంకల్పమాత్రంచేత ఈ ప్రపంచాన్ని మార్చగలరు, ఉద్ధరించగలరుకూడా. కానీ, తమ అపారమైన ప్రేమతో స్వామి ఆ అవకాశాన్ని యువతకు ప్రసాదించి, వారి జీవితాలకు ఒక అర్థాన్ని, పరమార్థాన్ని కల్పిస్తున్నారు.

భగవాన్ విద్య, వైద్య, సామాజిక, ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో ఎంతో మార్పుని తీసుకువచ్చి ఎన్నో ఘన విజయాలు సాధించారు. అన్ని సమస్యలకు భగవాన్ ఒక్కరే సమాధానాన్ని సూచించగలరని ప్రపంచం గుర్తించే రోజు వచ్చింది. ఇట్టి మహత్తరమైన తరుణంలో స్వామి చేతిలో సమర్థవంతమైన పరికరంగా, స్వామి సైన్యంగా యువత అద్వితీయమైన పాత్ర పోషించవలసి ఉన్నది. ఎవ్వరూ కూడా కాకతాళీయంగా స్వామి అవతారోద్యమంలో పాల్గొనుట లేదు. ఈవిషయాన్ని స్వామి మాటలలోనే తెలుసుకొందాం: “ఎవరైతే నా పిలుపును అందుకొంటారో వారు మాత్రమే నన్ను సేవించగలుగుతారు. నా పరికరాలుగా ఉపయోగించుకోవడానికి వారికి ఎన్నో యుగాలుగా శిక్షణ ఇస్తున్నాను” అన్నారు. అంటే, ఇది యువత చేసిన ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం. అందుకనే, యువకులు ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగపరచుకోవాలి. స్వామి ఆదేశాలను ఎప్పటికప్పుడు గ్రహిస్తూ, స్వామి ఆశించినరీతిలో కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ, స్వామి దివ్య హస్తాలలో పరికరాలుగా ఉండాలి.

“మీకందరికీ అంజనేయుడే ఆదర్శం”

భగవాన్ స్థాపించిన సంస్థలో సేవయొక్క ప్రత్యేకత ఏమిటి? అదే ప్రేమ. సేవలో మనం ఇతరులకు ఏమి ఇస్తున్నాము? ఎంత చేస్తున్నాము? అనేది ప్రధానం కాదు. స్వామి భావప్రియులేకాని బాహ్యప్రియులు కారు. సేవ అందుకునే వ్యక్తి మనం చూపించే ప్రేమను అనుభవించగలగాలి. వారిని శ్రద్ధతో పట్టించుకునే వ్యక్తులున్నారనే ధైర్యం వారికి కలగాలి. మనలను చూసినప్పుడు వారు మనలో స్వామిని దర్శించగలగాలి, స్వామివారి ప్రేమను అనుభవించగలగాలి. ఇదే మనం పోషించవలసిన విలువైన, ప్రత్యేక పాత్ర. స్వామి మన నుంచి ఆశించేది కూడా ఇదే.

మనం చేసే చర్యలన్నీ ఆధ్యాత్మిక ప్రేరితమై ఉండాలి. ఆధ్యాత్మిక భావంతో ఆచరించని సేవలు కేవలం సత్కర్మలుగానే మిగిలిపోతాయికానీ, ఆధ్యాత్మిక సాధనగా పరిణమించవు. సేవ అనబడే పుష్పము ఆధ్యాత్మికత అనే పరిమళంతో మేళవించినప్పుడు అది సాధనగా మారి, మనలో ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనను కలిగిస్తుంది. అట్టి సేవ - సేవ చేసిన వ్యక్తిని, అందుకున్న వ్యక్తిని ఆనందపరుస్తుంది. ఆవిధంగా సేవించే వ్యక్తి తాను సేవచేసేది పరులకని భావించక, పరమాత్మకే అని విశ్వసిస్తాడు.

ఒకసారి స్వామి ఒక ఉంగరాన్ని సృష్టించి ఒక యువకుని వ్రేలికి తొడుగుతూ, “సరిగ్గా సరిపోయిందా?” అని అడిగారు. “పర్ఫెక్ట్ గా సరిపోయింది స్వామీ” అన్నాడతడు. అప్పుడు స్వామి, “నీవుకూడా అన్ని విధాలుగా పర్ఫెక్ట్ గా ఉండాలి సుమా” అన్నారు. స్వామి క్షణం తీరికలేని ఎన్నో పనులలో ఉంటూకూడా ప్రతి చిన్న విషయం మీదకూడా ప్రత్యేక శ్రద్ధ కనపరుస్తారు. ఒకసారి ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్ నారాయణ సేవను పర్యవేక్షిస్తున్నారు. ఒక తల్లి ఒడిలోనున్న పసిపాపను చూసి, “ఈ పాపకు ఏమిచ్చారు?” అని అడిగారు. ఆ సేవాదళ్ సభ్యుడు, “ఏమీ ఇవ్వలేదు స్వామీ” అనగానే, పాలు తెమ్మని అతనిని ఆదేశించి స్వామి ముందుకు సాగిపోయారు. ఆ సేవాదళ్ సభ్యుడు పాలు తీసుకొచ్చి ఆ తల్లికి అందించాడు. అప్పటికే చాలా ముందుకు వెళ్ళిన స్వామి మరల వెనుకకు వచ్చి, ఆ పాల గ్లాసును తీసుకొని చూసి సంతృప్తిపడ్డారు. అదీ పర్ఫెక్షన్ కు గీటురాయి.

యువత గుర్తుంచుకోవాల్సిన మరొక ముఖ్య విషయం మేమిటంటే, మనం చేసే సేవలో స్వామి క్వాలిటీ చూస్తారుకానీ, క్వాంటిటీ చూడరు. దీనికికూడా స్వామే ఉదాహరణ. దీనజనోద్ధరణ పథకముద్వారా స్వామి నిరుపేద గ్రామీణులకు దుస్తులు, భోజన సదుపాయములు కల్పించుటేకాక, గృహ వసతి కల్పించుట, వారి బిడ్డల విద్యకొరకు తోడ్పాటు నందించుట, నిరుద్యోగులకు శాశ్వత ఉపాధి కల్పించుట, శాశ్వత మంచినీటి పథకాలు వంటి బృహత్తర ప్రయోజనాన్నిచ్చే ప్రాజెక్టులు చేపట్టుచున్నారు. మనం అంత భారీ స్థాయిలో పథకాలు చేపట్టలేకపోవచ్చు. మనసుంచి స్వామి ఆశించేది గ్రామీణుల అవసరాలను తీర్చే

చిన్నచిన్న సేవాకార్యములే. ఎన్ని గ్రామాలలో ఎన్ని సేవలు చేశామన్నది ముఖ్యం కాదు; మనం చేసే సేవలు ఎంతమందికి సంతృప్తికరంగానూ, ప్రయోజనకరంగానూ ఉన్నవన్నది ప్రధానం.

నేటి యువతలో ఇతరులను స్వామి బాటలోనికి మార్చాలనే ఉత్సాహం ఉంటుంది. దానికి ముందుగా మనం చేయవలసిన పని ఏమిటంటే, భగవాన్ ప్రబోధాలను మన జీవితంలో అనుసరిస్తూ స్వామి ప్రేమ మనద్వారా ప్రసరించేలా చూడాలి. మనం పలికే మాటలు మధురంగాను, ఇతరులకు ప్రీతికరంగాను ఉండాలి. అందరిలో ఉన్నది స్వామేనని భావిస్తూ, పరులను విమర్శించటం మానుకోవాలి. మనలో కలిగిన మార్పు ఇతరుల మార్పుకు దోహదపడాలి. అందుకే స్వామి యువతనుద్దేశించి, “మీరు ఇంటింటికీ వెలుగును పంచే స్ట్రీట్ లైట్స్ గా ఉండాలిగానీ, ఇల్లిల్లా తిరుగుతూ అందరినీ విసిగించే స్ట్రీట్ డాగ్స్ మాదిరి ఉండరాదు” అని బోధిస్తారు.

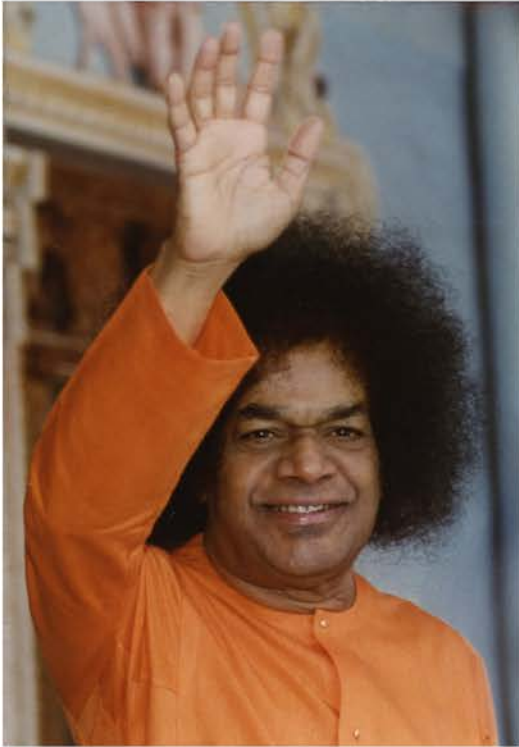
మనం భగవాన్ ను అవతారమూర్తిగా విశ్వసించి, స్వామి కార్యక్రమంలో మనస్ఫూర్తిగా పాల్గొంటున్నప్పుడు, కొందరు అవివేకంతో మనలను పరిహసించవచ్చు. అటువంటి సమయంలో ఆత్మవిశ్వాసంతో అన్యులపైకాక అంతరాత్మపై ఆధారపడగలగాలి. “ఆకాశం ముక్కలై పడినా సాయి సంకల్పానికి తిరుగులేదు” అన్న భగవాన్ దివ్యవాణిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ ముందుకు సాగిపోవాలి.

ఈసందర్భంగా యువతకు స్వామి ఇచ్చిన సందేశం ఎంతో స్ఫూర్తిదాయకంగా ఉంటుంది:

“హనుమంతుడు ఏ సందేహమూ లేకుండా రామాజ్ఞను శిరసావహించాడు. రామకార్యంలో ఏమైనా కష్ట నష్టములు ఎదురవుతాయేమోనని వెనుకంజ వేయలేదు. స్వామి తనకే ఇంత విశేషమైన కార్యమును అప్పగించారని అహంకారమూ పొందలేదు. “దాసోఽహం కోసలేంద్రస్య” అనే భావంతో రామకార్యాన్ని సఫలీకృతం చేసి, విజయాన్ని సాధించి రామదూతగా నిలిచిపోయాడు. మీకందరకూ ఆంజనేయుడే ఆదర్శం కావాలి.”

✽

డాక్టర్లలో ఎందరో స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రులైనవాళ్ళున్నారు. అందులో పాతిక సంవత్సరాలుగా నేత్ర వైద్యంలో ప్రముఖులైన డా॥ ఉపాధ్యాయ ప్రతి సంవత్సరం వివిధ దేశాలనుండి ప్రముఖులైన డాక్టర్లతో ఒక బృందాన్ని తయారుచేసి, వారిని ఉత్సాహపరచి స్వామి వద్దకు తీసుకువచ్చి స్వామి ఆజ్ఞానుసారం, స్వామి నిర్ణయించిన ప్రాంతంలో మెడికల్ క్యాంపులు నిర్వహించి స్వామి ఆశీస్సులు అందుకోవడం పరిపాటి. డా॥ ఉపాధ్యాయ అనుభవం వారి మాటల్లోనే తెలుసుకుందాం.

1992లో నేను వెంటబెట్టుకు వచ్చిన బృందంలో ఇంగ్లండ్కు చెందిన గాలియా, రష్యాకు చెందిన సోఫియా అనే టీవీన్ సిస్టర్స్ ఉన్నారు. “స్వామీ! రష్యాలో ముఖ్యంగా సైబీరియాలో సమాజం నిర్లక్ష్యం చేసిన ఏ వైద్య సహాయమూ లేని ఒకనాటి ఖైదీలు ఉన్నారు. అక్కడ మెడికల్ కేంప్ పెడితే బాగుంటుంది” అంది సోఫియా.

యూరల్ పర్వత సానువుల్లో అంత దూరప్రాంతాల్లో మెడికల్ కేంప్ నిర్వహించే అనుకూలాలు, ప్రభుత్వ అనుమతి లభిస్తాయా అని నేను సంకోచిస్తుండగా స్వామి, “అవును, అక్కడే మెడికల్ కేంప్ పెట్టండి. ఏమీ కంగారు పడకు, నేను అక్కడా మీవెంట ఉంటాను” అన్నారు.

సైబీరియాలో మెడికల్ క్యాంపు పెట్టాలంటే, ఆ రూరల్ ప్రాంతానికి ముఖ్య పట్టణమైన ఎన్టీరియన్బర్గ్కి వెళ్లి అక్కడ ప్రభుత్వ రక్షక అధికారుల అనుమతి తీసుకోవాలి. అక్కడ నాకు తోడు రష్యా సత్యసాయి సంస్థల చైర్మన్ అయిన అలెగ్జాండర్ ఫిలిపోవ్స్కీ, సోఫియానీ వెంటపెట్టుకుని వెళ్లేను. అక్కడ మా కేంప్ గురించి అడిగిన యక్షప్రశ్నలన్నింటికీ సహనంతో సవినయంగా సమాధానం చెప్పేను. ముఖ్యంగా మా సంస్థయొక్క ‘పోలసీ’ ఏమిటని అడిగేరు. మత ప్రచారానికి వాళ్ళు ఒప్పుకోరు. అందుచేత మా సద్గురువైన సత్యసాయి బాబావారు బోధించిన ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ అని చెప్పేటప్పటికీ, మా కేంప్యొక్క ఆశయం మానవతా విలువల సంరక్షణ అన్న విశ్వాసం కలిగి నిరభ్యంతరంగా అనుమతించేరు.

అక్కడ మెడికల్ కేంప్ నిర్వహించే ముందురోజున ఒకసారి ఆ ప్రాంతం వెళ్లి మేము వైద్యం చేయవలసిన వ్యక్తులను చూడడానికి అనుమతి తీసుకుని, ఒక బ్రక్కుమీద ఎనమండుగురం బయలుదేరి వెళ్ళేం. వాళ్ళందరూ సరియైన ఆహారం, ఔషధాలు, దుస్తులు లేక దీనావస్థలో ఉన్నారు. అయితే, అవన్నీ సమకూర్చడానికి సిద్ధపడే ఉన్నారు. ఆ సమయంలో అక్కడ ఎముకలు కొరికే చలి, ఈదురు గాలి ఉండటంచేత త్వరగా వెళ్లి మర్నాడు ఉదయం వద్దామనుకుంటే, మా బ్రక్కు ఇంజనీకి బ్రబుల్ వచ్చింది. ఈలోగా మాతో వచ్చిన ఒక రష్యన్, “ఇక్కడ ఒక శివాలయం ఉంది దగ్గరలో, చూస్తారా?” అని అడిగేడు. అంతకంటేనా అంటూ ఇరవై నిమిషాలు నడిచి, ఆ

టెంపుల్ అనబడే చెక్కలతో కట్టిన ఒక గుహవంటి ఆలయంలోకి వెళ్ళేం. బయటనుంచి, “బ్రహ్మమురారి సురార్చిత లింగం...” అంటూ మధురం, గంభీరం అయిన కంఠంతో స్వరబద్ధంగా లింగాష్టకం విని నిర్ఘాంతపోయేం. లోపలికి వెళ్ళి చూస్తే, మంచి ముఖవర్చస్సుతో, గెడ్డం మీసాలతో ఒక రష్యన్ పూజారి శాస్త్రోక్తంగా దీపారాధన, అగరవత్తుల పరిమళంతో ఏకాగ్రతతో కూర్చుని లింగానికి అభిషేకం చేస్తున్నాడు.

అభిషేకం పూర్తయ్యేక వెనక్కి తిరిగి మమ్మల్ని చిరునవ్వుతో పలకరించి, మేము కోరగానే తులసీ సుగంధ పరిమళ మిశితమైన అభిషేక తీర్థాన్ని స్వయంగా వచ్చి మా అందరికీ ప్రసాదించేడు. ఆ దీపారాధన వెలుగు తప్పు గుహ అంతర్భాగం చిరుచీకటి కమ్మి ఉంది. ఇంగ్లీషు వచ్చిన రష్యన్ సహాయంతో ఆయనని, “మీరు ఇండియా

ఎప్పుడైనా సందర్శించేరా?” అని అడిగేను. “లేదు, ఈ పూజా విధానం మా గురుకృప వలన పొందాను” అన్నాడు. “మీ గురువెవరు?” అని అడగగానే, ఆ దీపం చేతితో ఎత్తి గోడవైపు చూపెట్టేడు. దిగ్భ్రమ గొల్పుతూ చిరునవ్వుతో ప్రత్యక్షమైన భగవాన్ బాబా చిత్రం! “వారిని మీరెక్కడ సందర్శించారు?” అని అడిగేము. “తరచు ఇక్కడే ప్రత్యక్షమై, నాకేదైనా పూజా విధానం నేర్పమంటే, శ్రమ తీసుకుని ఆ ప్రభువు నేర్పేరు. తర్వాత తర్వాత వారిని నా పూజలోనే దర్శించుకుంటున్నాను” అన్నాడాయన.

“కంగారు పడకు. నేనక్కడ మీకూడానే ఉంటాను”న్న స్వామి అభయోక్తులకిది నిదర్శనం అని గ్రహించి అందరం సాష్టాంగ ప్రణామం చేశాం. ఆ తర్వాత పది రోజుల మా మెడికల్ క్యాంప్ అద్భుతమైన ఆనంద సంచలనం సృష్టించింది. (సత్యం శివం సుందరం, 6వ భాగంనుండి)

“సాయిగీత ఇచ్చేస్తాను”

1999 వేసవి తరగతులు బృందావనంలో జరుగుతున్నాయి. సాయంత్రం సాయిరమేష్ హాల్లో స్వామి దివ్యోపన్యాసం అయిపోయింది. స్వామి త్రయీ మందిరానికి తిరిగి వెడుతున్నారు. విద్యార్థులు పరుగు పరుగున వెళ్ళి త్రయీ హాల్లో నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని స్వామి రాకకై ఎదురు చూస్తున్నారు. స్వామి వచ్చి ఉయ్యాలలో కూర్చుని వెంటనే విద్యార్థులకేసి చూస్తూ, “సాయిగీత నిచ్చేస్తాను. మీలో ఎవరికి కావాలో చెయ్యి ఎత్తండి” అన్నారు. అందరూ నివ్వెరపోయేరు స్వామి ప్రకటన విని. ఎవరూ చెయ్యి ఎత్తలేదు. ఒక్క విద్యార్థి మాత్రం వెంటనే చెయ్యి ఎత్తేడు. స్వామి ఆ విద్యార్థిని దగ్గరికి పిలిచేరు.

అప్పుడు స్వామి అన్నారు, “మీరందరూ చెయ్యి ఎందుకు ఎత్తలేదో నాకు తెలుసు. సాయిగీతను తీసుకోవడానికి అంగీకరిస్తే దాని రక్షణ భారం, బాధ్యత, సమయం, స్థలం గురించి మీరు ఆలోచిస్తున్నారు. నేను సాయిగీతను ఎవరికైనా ఇచ్చినాడు నా ప్రాణప్రదమైన సాయిగీత రక్షణ భారం నేను వహించకుండా మీవెంట పంపించేస్తానా?” అన్నారు. అందరూ తమ తెలివితక్కువ ఆలోచనలకు సిగ్గుతో తల దించుకున్నారు. తీసుకుంటానని ముందుకు వచ్చిన ఆ విద్యార్థికి స్వామి సాయిగీత బొమ్మ ఉన్న లాకెట్ ఒకటి సృష్టించి బహూకరించి, అతడు పాద నమస్కారం చేస్తుండగా అతని తలను స్పృశించి ఆశీర్వదించేరు.

✽

నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మికత

ప్రొ॥ జి.ఎస్. మూర్తి

వంద సంవత్సరాలు నిండుగా బ్రతుకు అంటుంది, వేదం. “ఆనందంగా బ్రతుకు, సుఖంగా బ్రతుకు. నీవు తెలుసుకున్న జీవిత పరమార్థాన్ని లోకానికి చాటిచెప్పుతూ బ్రతుకు. ఎవరికీ లొంగిపోకుండా బ్రతుకు” అని కూడా వేదవాణి ప్రబోధిస్తుంది. అందుకే స్వామి, “దీర్ఘ జీవితం కాదు, దివ్య జీవితం కోరుకోవాలి” అంటారు.

ఈ నశించే దేహంలో నశించని దేహి ఉన్నాడని, నామరూపములు భిన్నమైనవిగా ఉన్నా వాటిలో ఉండే అంతరాత్మ ఒక్కటేనని, జాతులు వేరైనా నీతులు ఒక్కటేననీ, మతములు వేరైనా దైవం ఒక్కడేననీ, మార్గములు వేరైనా గమ్యం ఒక్కటేనని గుర్తించి వర్తించటమే ఆధ్యాత్మికం. “ఆధ్యాత్మికత అనగా జపధ్యానములు, భజనలు, యజ్ఞయాగాదులు చేయటం కాదు. ఇవన్నీ సత్కర్మలు మాత్రమే. మానవునియందున్న పశుత్వాన్ని జయించడమే ఆధ్యాత్మికత” అన్నారు బాబా.

స్వామి వివేకానంద, “నిత్య జీవితంలో మనిషి చేసే సాధారణమైన చర్యలలో అతనియొక్క శీలధర్మం వ్యక్తమవుతుంది. ఒంటరిగా తన బ్రతుకు తాను బ్రతుకుతూనే నిజమైన విలువలను ప్రదర్శించేవారు మహనీయులు, మాననీయులు” అంటారు. కానీ, నేడు బాబావారు చెప్పినట్లు, “వేదికపై హీరోలు, నిత్య జీవితంలో జీరోలు”గా చాలామంది ఉంటారు. నేడు మనము “భగవంతునికోసం బ్రతకటం, భగవంతునితో బ్రతకటం, భగవంతునిలో బ్రతకటం, చివరకు భగవంతునితో ప్రత్యక్ష సంబంధము ఏర్పర్చుకుని బ్రతకటంద్వారా భగవత్ విభూతితో దివ్యాత్మస్వరూపులుగా, ఆనందస్వరూపులుగా, అమృతస్వరూపులుగా ప్రకాశిస్తాం. ఇదే నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మికతకు పర్యవసానం, అన్నారు స్వామి. సాధకునకు, భక్తునకు, క్రియాశీల కార్యకర్తకు స్వామి నిత్య జీవితంలో అయిదు కార్యక్రమాలు సూచించారు.

1. శరీర పోషణ

మనం అనేక జన్మలలో చేసిన పుణ్యకార్యాల ఫలితంగా ఈ మానవ దేహాన్ని మనకు ప్రసాదించాడు భగవంతుడు. ఈ దేహాన్ని సంసార సాగరాన్ని దాటడానికి నావగా ఉపయోగించుకోవాలి. మన ఆహార విహారాలలో, ఆచార విచారాలలో, మితం, హితం పాటించాలి. స్వామి చెప్పారు, “ఎట్టి ఆహారమో అట్టి తలంపులు, ఎట్టి తలంపులో అట్టి చర్యలు, ఎట్టి చర్యలో అట్టి ఫలితము.” కాబట్టి పాకశుద్ధి, పదార్థ శుద్ధి, పాత్రశుద్ధి ప్రధానంగా పాటించాలి. వంట చేసేవారు పవిత్ర శీలం, మంచి నడవడి, మనస్తత్వం కలిగినవారై ఉండాలి. అదే పాకశుద్ధి. వంటకోసం మనం ఉపయోగించే పదార్థాన్ని ధర్మపథంలో సంపాదించిన ధనంతో కొనుగోలు చేయాలి. అప్పుడు పదార్థ శుద్ధి కలుగుతుంది. ఇంతేకాదు, సాత్వికమైన శాకాహారాన్ని మాత్రమే స్వీకరించాలి, అన్నారు స్వామి. మాంసాహారాన్ని, మద్యపానాన్ని, ధూమపానాన్ని ప్రతి భక్తుడు వినర్జించాలి అన్నారు. విశ్వకవి రవీంద్రుడు జర్మనీలో భారత స్వాతంత్ర్యానికి ముందు విద్యార్థుల నుద్దేశించి ప్రసంగిస్తున్నప్పుడు ఒక విద్యార్థి లేచి, “బ్రిటీష్ వారు భౌతిక, శారీరక బలంవలన భారతీయుల మీద ఆధిపత్యం సాధించారు. భారతీయులు శాకాహారమువలన నిస్సత్తువ కల్గినవారైనారు” అని వ్యంగ్యంగా అన్నాడు. అప్పుడు రవీంద్రుడు, “భారతదేశంలో మేము శరీరాన్ని భగవంతుని ఆలయంగా భావిస్తాముకానీ, మృత జంతువుల సమాధిగా కాదు” అని చెప్పి అతని నోరు మూయించారు.

2. స్వాధ్యాయం

మానోమాలిన్యాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి పవిత్ర గ్రంథ పఠనం చేయాలి. ప్రతి సాధకుడు, భక్తుడు సాయి

సాహిత్యాన్ని విధిగా పరించాలి. స్వామి సందేశాన్ని సంపూర్ణంగా పరించి, అర్థం చేసుకొని, ఆచరిస్తే చాలు. సాయి మాట మన జీవితాలకు బంగారు బాట అవుతుంది.

3. సేవ

భక్తియొక్క సారమే సేవ. భక్తునికి అదే శ్వాస, అదే విశ్వాసం. భజన, ధ్యానము, యోగము మొదలైన సాధనలకన్న నిస్వార్థ, నిశ్చల, నిర్మల సేవయే చాలా ఉత్తమమైన సాధన. కనుకనే, స్వామి చెప్పారు:

“కోమలత్వంబు నిస్వార్థ గుణము కలిగి
సేవ చేయుటే నిజమైన సేవయగును
స్నేహభావంబుతో కూడిన సేవ చేయ
శాంతి ధామంబు చేరుట సత్యమయ్యు”

అన్నారు స్వామి.

4. సాధన

మనలో వాసనలు నిర్మూలించడమే సాధన లక్ష్యం. వాక్కును మనస్సుతో, మనస్సును బుద్ధితో, బుద్ధిని ఆత్మతో విలీనం చేయడమే సాధన. నిత్య నిరంతర భగవన్నామ స్మరణతో చేసిన నిస్వార్థ సేవే విలువైన సాధన.

5. సత్సంగం

మనలోని ‘రస్ట్ అండ్ డస్ట్’ నిర్మూలనమే సత్సంగ ప్రభావం. మహనీయులు, భగవత్ చింతనాపరుల సహవాసము మనల్ని మంచిమార్గంవైపు నడిపిస్తుంది. మనం చేసే ప్రతి పనినీ ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంతో చేయడమే అసలైన సాధన. “కూరగాయలు కోస్తూ మీలో ఉన్న చెడు భావాలను, అలవాట్లను బలి చేస్తున్నట్లుగానూ, చపాతీ వత్తుతున్నప్పుడు మీ హృదయాన్ని విశాలం చేసుకుంటున్నట్లుగానూ, ఇల్లు ఊడ్చుతున్నప్పుడు మీలోని అహంకార మమకారాలను, చెడు భావాలనే దుమ్మును ఊడ్చి హృదయాన్ని పరిశుద్ధం చేస్తున్నట్లుగానూ భావించాలి” అని ఉద్ఘోషించారు భగవాన్.

“మనపై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నవి అరిషడ్వర్గాలే! వాటిని జయించే అవసరం లేదు. అయితే, వాటిని ప్రయోగించే పద్ధతి - లక్ష్యం మార్చండి. యుద్ధంలో ఉపయోగించే కత్తి కటారులకు ఆయుధ పూజ చేస్తున్నారే!

అదేవిధంగా, అరిషడ్వర్గాలను కూడా పూజించాలి. కామాన్ని పరమాత్మవైపు మళ్ళించాలి. భగవత్ స్వరూపంపై మోహం, పరమాత్మ ప్రాప్తికోసం తీవ్రమైన ఆశ, ఆధ్యాత్మిక మార్గ విముఖత్వంపై ద్వేషం - అట్లా అరిషడ్వర్గాలన్నింటినీ భగవద్విషయపరంగా అన్వయించుకుంటే ఏ చెడుపూ రాదు” అన్నారు స్వామి. కాలాన్ని, ధనాన్ని, ఆహారాన్ని, శక్తిని పొదుపు చెయ్యటమే కోర్కెలపై అదుపు.

మన నిత్యం ఆచరించవలసిన ఆధ్యాత్మిక సాధన

రాత్రి నిద్రపోయే ముందు మంచివాటికి భగవంతునికి కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలి; పొరపాట్లకు క్షమాపణ చెప్పుకోవాలి. ప్రార్థన, ఆత్మవిమర్శలద్వారా ఆ పొరపాట్లు పునరావృతం కాకుండా చూసుకోవాలి. “విశ్వాసం లేని ప్రార్థన స్థాంపులు లేని ఉత్తరం; భక్తి, ఆర్తి లేని ప్రార్థన చిరునామా లేని ఉత్తరం; భక్తి, విశ్వాసం, ఆర్తితో చేసిన ప్రార్థన టెలిగ్రామ్ వంటిది” అన్నారు, స్వామి. అందువలన నిద్రపోయే ముందు ఆర్తి, భక్తి, విశ్వాసాలతో కూడి ప్రార్థన చేయాలి. సాయి సాహిత్యం చదివాక మరో శుభోదయానికి స్వాగతం పలుకుతూ నిద్ర లేవాలి. బ్రహ్మముహూర్తంలో ప్రార్థన, ధ్యానము సలపాలి. ప్రయాణంలోనూ, కార్యాలయంలోనూ, తిరిగి గృహాన్ని చేరుకునేటప్పుడూ నిరంతరం భగవన్నామ స్మరణ చేస్తూ ఉండాలి. విరామ సమయాన్ని సేవాకార్యక్రమాలకు వినియోగించాలి.

మనం సుఖశాంతులతో, సామరస్యంతో జీవిస్తూ మన చుట్టూ ఉన్నవారికికూడా ఆవిధంగా జీవించడానికి అనువైన వాతావరణాన్ని కల్పించాలి. ఇదే అనుష్ఠాన ఆధ్యాత్మికత. భగవంతునిలో పరిపూర్ణ విశ్వాసం, దివ్యత్వం అనుభవించాలన్న తపన అత్యవసరం. అప్పుడు మహాకవి మిల్టన్ చెప్పినట్లు, “చీకటిని తరిమేసేందుకు మిణుగురు పురుగు చేసే ప్రయత్నం కూడా విజయాన్ని కాంక్షించే వానికి స్ఫూర్తిగా నిలుస్తుంది.” మనం నిత్య జీవితంలో ఆర్తి, భక్తి, విశ్వాసాలతో ఒక్క అడుగు వేస్తే భగవాన్ బాబా మనవైపు వంద అడుగులు వేస్తామన్నారు. ఉత్త చేతులతో తనదగ్గరకు వస్తే అనుగ్రహం నింపి పంపుతామన్నారు. ఉత్త చేతులంటే స్వార్థమనే మాలిన్యం లేని సేవలు చేసే చేతులని అర్థం.

సాయి ప్రేమాలయం

డా॥ టి. సమీర్ నందన్

అది ఉదయం 8 గంటల సమయం. ఒకవైపు వీనులవిందుగా మైకులో వినిపిస్తున్న వేదపఠనం, మరోవైపు పవిత్రతను వెదజల్లుతున్న శిరిడీ సాయి మందిరం. ఎటుచూచినా ఆహ్వానం పలుకుతున్నదా అన్నట్లు మనోహరంగా తీర్చిదిద్దబడిన ఉద్యానవనం. దారికిరుప్రక్కలా స్ఫూర్తి దాయకమైన సాయిసూక్తుల శిలాఫలకాల సుమహారం.

అదిగదిగో ఆరోగ్య మందిరం...

వ్యాధిపీడితులకు సాయి ఇచ్చిన ఒక దివ్య వరం

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మతో అనుబంధం

పరిశీలనగా చూస్తే, మాసిన బట్టలు ధరించిన తల్లి ఒడిలో అమాయకంగా నిద్రిస్తున్న బిడ్డపల్లవి పసికందు నుండి సోడాబుడ్డి కళ్ళద్దాలు ధరించి కణ్ణులు చేతపట్టి వణుకుతున్న కాళ్ళతో నడుస్తున్న పండు ముసలివరకూ... రోగపీడితులైన అన్ని వయస్సులవాళ్ళతోను కిటకిటలాడుతున్న ప్రాంగణం. వారి మధ్య ఎంత వ్యత్యాసమున్ననూ, అందరిలోనూ ఒక్క విషయం మాత్రం సమంగా కానవస్తోంది.... అది పేదరికం! ఎంత నిస్పృహలో ఉన్నప్పటికీ రెండంతస్తుల ఆ సుందర భవనాన్ని సమీపిస్తున్న కొద్దీ వారి ముఖాల్లో చిగురిస్తున్న ఆశ, కళ్ళల్లో ప్రస్ఫుటమవుతున్న కాంతి! ఎందుకంటే, వారికి తెలుసు... తమ కన్నీటిని తుడిచి ఆరోగ్యానందాలనందించే దివ్య సేవాసదనం ముంగిట నిలిచామని. ఆ అపురూప వైద్యాలయమే పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి. ఒకప్రక్క శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ అధునాతన వైద్యాన్ని సర్వులకూ ఉచితంగా అందిస్తూ విశ్వవిఖ్యాతి గాంచగా, మరోప్రక్క పుట్టపర్తి మరియు పరిసర గ్రామాల ప్రజల ప్రాథమిక ఆరోగ్య అవసరాలను తీర్చే ఆరోగ్య మందిరంగా వినుతికెక్కింది శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్.

ఈశ్వరమ్మగారి ప్రస్తావన లేకుండా జనరల్ ఆసుపత్రి చరిత్ర అసంపూర్ణమే. ఆ తల్లి తన దివ్యకుమారుని కోరిన మూడు వరాలలో మొదటిది ఈ ఆసుపత్రియే అన్న విషయం భక్తకోటికి విదితం. అయితే, చాలమందికి తెలియని ఆసక్తికరమైన విషయాలు కొన్ని ఉన్నాయి. జనరల్ ఆసుపత్రి కడుతున్న రోజులలో ఈశ్వరమ్మగారు స్వయంగా ఇటుకలు మోసి సేవ చేశారు. అవతార పురుషునికి తల్లి అయిన ఆమె ఇటువంటి పనులు చేయాల్సిన అవసరమేమిటని ఇతరులు ప్రశ్నించగా, “సేవ చేస్తేనే మోక్షం వస్తుందని స్వామి చెప్పాడమ్మా” అంటూ అమాయకంగా, నిరాడంబరంగా ఆమె ఇచ్చిన సమాధానం వినిన భక్తుల కళ్ళు చెమర్చేవి. ఆసుపత్రి ప్రారంభోత్సవ దినమున ఆ తల్లి ఆనందము మిన్నంటినది. నిరుపేద రోగుల కష్టాలు తీరబోతున్నాయన్న ఆనందంలో ఆ రోజంతా ఈశ్వరమ్మగారు తన భోజనం సంగతే మరచి పోయిందని స్వామి ఒక సందర్భంలో తెలియజేశారు. ఇట్టి

చల్లని తల్లి కడుపున పుట్టిన తనయుడు “నా భక్తుల ఆనందమే నా ఆహారం” అని ప్రకటించడంలో ఆశ్చర్యమేమున్నది!

ఐదు గదుల జనరల్ ఆసుపత్రి తొలి భవనము నేటి ‘సాయి శ్రీనివాస్’ గెస్ట్ హౌస్ ఉన్న స్థానములో ఉండేది. అడుగడుగునా స్వామి ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలో భక్తుల శ్రమదానంతో రూపుదిద్దుకున్నదా భవనం. ఆ వివరాలనే భక్తులకు వ్రాసిన ఒక లేఖలో వివరిస్తూ స్వామి, “వానరులు లంకకు సేతువుకట్టిన మాదిరి యుండును. సద్భక్తులు చేరి యిట్టి మంచి మనసుతో చేయుచున్న, రోగుల అదృష్టము ఎంతని చెప్పగలము?!” అంటూ శ్లాఘించారు. ఆసుపత్రి ప్రస్తుత భవనం 1984లో ప్రారంభించబడినది.

తొలినాళ్ళు

తమ అవతారోద్యమక్రమంలో సంస్థాగతపరంగా స్వామి నాటిన తొలిబీజం శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి. 1956 అక్టోబరు 4వ తేదీన ప్రారంభించబడిన ఈ ఆసుపత్రి, స్వామి పేరుతో వారి స్వహస్తాల మీదుగా స్థాపించబడిన మొట్టమొదటి సంస్థ. ఆసుపత్రి ప్రారంభమైన తొలి దశకాలలో రోజూ అనేకమార్లు స్వామి అక్కడకు వస్తూండేవారు. స్థితస్కోపు చేతబట్టి డాక్టర్ కు సలహాలిస్తూనో, రోగులను పరామర్శిస్తూ ఆసుపత్రి వరండాలోనో లేక వాకిట్లోనో స్వామి తరచుగా దర్శనమివ్వడం ఆరోజుల్లో సర్వసాధారణమైన ఒక కమనీయ దృశ్యం. ఆసుపత్రి నిర్వహణలోగాని, రోగ చికిత్సా విధానములోగాని ఎటువంటి సందేహము వచ్చినా సిబ్బంది నేరుగా స్వామిని సంప్రదించే వెసులుబాటుండేది. స్వామే స్వయంగా ఆసుపత్రిలో వివిధ స్థాయులలో తమ సేవలందిస్తూ సిబ్బందికి స్ఫూర్తినిచ్చేవారు. సూదిమందుకి భయపడే రోగుల చెంత నిల్చుని వారికి ధైర్యాన్నందించే వారు. రోగి బంధువులకు మృదుమధుర వచనాలతో సాంతస్వన చేకూర్చేవారు.

ఎందరో మహానుభావులు

ఈ ఆసుపత్రిలో సేవలందిస్తూ, తమ జన్మలను చరితార్థం గావించుకున్న భక్తులు ఎందరో ఉన్నారు. వారిలో అగ్రగణ్యులు డా॥ సీతారామయ్య మరియు డా॥

అల్రేజా. ఆసుపత్రి తొలి వైద్యునిగా, సూపరింటెండెంటుగా సేవలందించిన డా॥ సీతారామయ్య నిత్యం అనేకసార్లు స్వామి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణావకాశాలను పొందిన భాగ్యశాలి. రిటైరైన తరువాత పుట్టపర్తికి వచ్చిన వీరు ప్రశాంతమయిన ఆధ్యాత్మిక జీవితం గడపాలన్న తమ కోరికను స్వామికి విన్నవించుకున్నారు. అనేక జన్మల పుణ్యఫలముంటే తప్ప ఎవరికీ స్వామి సేవావకాశము దొరకదని, వచ్చిన సువర్ణావకాశము జారవిడుచుకోవద్దని అనాడు వారికి స్వామి చేసిన ప్రబోధ నిజానికి యావద్భక్తకోటికీ ఒక హెచ్చరికే!

ఇక, కీ॥శే॥ నరోత్తమ్ అల్రేజా 1975లో ఆసుపత్రి సూపరింటెండెంటుగా బాధ్యతలను చేపట్టారు. దివ్యావతారి లీలావిసేదము అమితంగా తిలకించే భాగ్యము వారికి లభించింది. వారు ఆసుపత్రి బాధ్యతలు స్వీకరించిన తొలి రోజుల్లో అక్కడ విధి నిర్వహణకు కావలసిన క్రొత్త వస్తువుల పట్టీ ఒకటి తయారుచేసి స్వామికి విన్నవిద్దామనుకున్నారు. అయితే, ఆ లిస్టు ఇంకా తయారీ దశలో ఉండగానే, వీరు మనసులో అనుకున్న సామగ్రి మొత్తము స్వామి ఒకదాని వెనుక ఒకటి వరుసగా ఆసుపత్రికి తరలించడంతో సంభ్రమానికి లోనవడం వీరి వంతయింది!

ఓ శిక్షణా శిబిరం

జనరల్ ఆసుపత్రి రోగుల పాలిట ఆరోగ్య నిలయం కాగా, అందులోని సిబ్బందికది ఓ శిక్షణా శిబిరం. ముఖ్యంగా పాత రోజుల్లో ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక పాఠాలను తమదైన శైలిలో వైద్యులకందించేవారు స్వామి.

ఉదాహరణకు, ఒక సందర్భములో వైద్యులంతా తమ విధి నిర్వహణలో నిమగ్నమైయుండగా, రోగి బంధువొకడు ఆసుపత్రి ఆవరణ బయట పొగ త్రాగుతుండటము స్వామి గమనించి, ఆ దృశ్యాన్ని వైద్యుల దృష్టికి తెస్తూ స్వామి - వైద్యుడు కేవలం రోగికి, రోగానికి మందులిస్తే సరిపోదని, రోగి కుటుంబమందరిపట్ల శ్రద్ధ వహించాలని, ముఖ్యంగా వారి దురలవాట్లను వదిలించే ప్రయత్నం చేయాలని సూచించారు.

మరో సందర్భములో ఆసుపత్రికి అకస్మాత్తుగా విచ్చేసిన స్వామి అక్కడ టేబుళ్ళపైన వస్తువులు ఒక

క్రమపద్ధతిలో లేకపోవడం గమనించి తమ అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేశారు. ఏ వస్తువు ఎక్కడ పెట్టాలో స్వయంగా సూచించారు.

ఆసుపత్రి విధుల నిర్వహణలో ఏమరుపాటు తగదని, చేసే పనిని నిర్దుష్టంగా, అంకిత భావంతో చేయడమే ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానానికి గీటురాయి అన్న సత్యాన్ని స్వామి ఆనాడు చెప్పకనే చెప్పారు.

ఇంకొక సందర్భమున ఆసుపత్రి ఇన్‌పేషంట్లు ఉతికిన తమ బట్టలను ఆసుపత్రి కిటికీలపైన ఆరవేయడం గమనించిన స్వామి, వెంటనే వైద్యులను పిలిచి, “బంగారూ! ఆసుపత్రి కిటికీలకు కర్డెన్లు కావలసివస్తే నన్ను అడగాల్సింది కదా” అంటూ ఆ కిటికీలవైపు చూపించేసరికి అక్కడి వాతావరణమంతా నవ్వులతో నిండిపోయింది.

చిరు విత్తనం - మహా వృక్షం

వైద్యుని పలుకులు ‘సాఫ్ట్, స్మూత్ అండ్ స్వీట్’గా ఉండాలని సిబ్బందికి స్వామి తరచుగా చెప్పేవారు. రోగ నివారణకు తగిన చికిత్స చేయడంతోపాటు రోగ నిరోధక చర్యలపట్లకూడా వైద్యులు ప్రజలలో అవగాహన కలిగించాలని స్వామి పలుమార్లు తెలియజేశారు. రోగాన్ని, రోగినికూడా దృష్టిలో పెట్టుకొని వైద్యులు చికిత్స చేయాలని, మందులకు మంచి మాటలనుకూడా చేర్చి అందించినప్పుడే రోగము త్వరగా నివారణ అవుతుందని స్వామి స్పష్టం చేస్తూ, ఆరోజుల్లోనే ‘హోలిస్టిక్ హెల్త్ కేర్’ విధానానికి అంకురార్పణ గావించారు. ఐదు గదుల ఆనాటి చిరువిత్తనం స్వామి దివ్య సంకల్పానుసారం నేడు ‘సాయి ఐడియల్ హెల్త్ కేర్’ విధానంగా ఒక మహా వృక్షమైంది, శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి విశ్వవ్యాప్తమైంది.

పదవుల నియామకం

ప్రాథెనర్ భానోజ్ రావు

1980 నవంబరులో శ్రీవారి 55వ జన్మదిన వేడుకలతోపాటు ప్రపంచ సత్యసాయి సంస్థల మహాసభలు నిర్వహించబడుతాయని తెలిసింది. ఏదో పెద్ద పనిచేయాలన్న ఉత్సాహం, అంతర్జాతీయ సంస్థలో పనిచేస్తున్న చిరు అహంకారం - అన్నీ కలిసి నన్ను ప్రోత్సహించగా, మూడు రోజులు ఆలోచించి స్వామికి సమర్పించటానికి ఒక పథకం తయారు చేశాను. భగవానుని సంస్థలలోని భక్తులకు పదవులు ఎలా అందించాలా అన్న విషయంగురించి చాలా నీటుగా తయారయిన పథకం అది. గ్రామంలో భక్తులు తమ భజన మండలి అధ్యక్షుణ్ణి ఎన్నుకుంటారు. భజన మండలి అధ్యక్షులు సమితి స్థాయి అధ్యక్షులను, వారు జిల్లా స్థాయి అధ్యక్షులను.... అలా రాష్ట్ర, దేశ, ప్రపంచ సంస్థల అధ్యక్షులు ఎన్నుకోబడి సేవలందిస్తారు - వగైరా, వగైరా.

22.11.1980 నాడు స్వామివారు సాయి సంస్థలు, వారి సేవకార్యక్రమాలు.... ఇంకా ఎన్నో విషయాలు చెప్తున్నారు. నేను చాలా శ్రద్ధగా వింటున్నాను. చక్కగా వినిపించింది, “మా సంస్థలలోని పదవులన్నీ సెలక్షన్ గాని ఎలక్షన్ తో రావు. వాటికి బాధ్యతలేకాని అధికారాలు లేవు. వాటిలో రాజకీయాలకు, కలెక్షన్లకు, రికమండేషన్లకు తావు లేదు....” అంటూ ఉద్ఘాటించేరు.

“స్వామీ, అంతరంగసాయి! అలాంటి పథకం నేను రాసినందుకు చాలా సిగ్గుగా ఉంది. క్షమించినందుకు ధన్యోస్మి. నాకు బుద్ధి వచ్చేలాగ, నా పగటి కల కరిగిపోయేలాగ అందరికీ చెప్పారు మంచి మాట” అనుకొని మనస్సులోనే లెంపలేసుకున్నాను.

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 12వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

సాయి సేవాసంస్థ రజతోత్సవాలు 1988

ప్రశాంతి నిలయమంతా సందడే సందడి. అంతటా పండుగ వాతావరణం. రంగురంగుల అలంకరణలు కనువిందు చేస్తున్నాయి. ప్రతి పెద్ద నిండిపోయింది. భక్తులు ఇసుక వేస్తే రాలదన్నట్లు క్రిక్కిరిసిపోయారు. ఎక్కడ చూచినా ప్రతి జిల్లావారు ఏవేవో ప్రాక్టీసు చేస్తున్నారు. చెక్క భజనలు, కోలాటాలు, నృత్యాలు, పాండురంగ భజనలు, పులి డాన్సులు, విచిత్ర వేషాలు, ఊరేగింపు పల్లకీలు... ఒకటేమిటి రాష్ట్రం నలుమూలల ఏవైతే గ్రామీణ సంస్కృతిని చాటుతున్నాయో అవన్నీ నిలయానికి చేరాయి. ఇంతకీ ఏమిటనుకున్నారు?

1988లో ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల రజతోత్సవాలను శ్రీవారి సన్నిధిలో జరుపుకునే అపూర్వ వేడుక. ఆ జనాన్ని చూచి ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయి నాకు. ఉత్సవాలకు సూత్రప్రాయంగా బాబావారు అంగీకరించారుకాని తేదీలను ఖచ్చితంగా తెలుపలేదు. ఎప్పుడెప్పుడంటూ అందరూ నన్ను అడుగుతున్నారు. ఏం చెప్పను?! నాకే తెలియదే! నిలయంలో పెద్దలందరి చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తూనే ఉన్నాను. స్వామికి నివేదించడానికి ఉదయం, సాయంత్రం ఆరాటపడుతూనే ఉన్నాను. స్వామి దృష్టిని ఆకర్షించడానికి చేతులు జోడించి, మెడ సాగదీసి, వంగివంగి ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉన్నాను. వారి కరుణ కలిగితేనే తప్ప, కోరుకుంటే చాలదు కదా! ఆ ముందు రోజే వెస్ట్ బెంగాల్‌వారొక వినూత్న కార్యక్రమాన్ని చేపట్టినారు. ప్రశాంతి మందిరం గోపురం చుట్టూ పిట్టగోడ అంతా రంగురంగుల దీపాలు అమర్చారు. క్రింద రైలు పట్టాల మాదిరి కొన్నిటిని అమర్చారు. సాయంకాల సమయంలో బాబావారు, ఆనాటి సత్యసాయి వరల్డ్ కౌన్సిల్ చైర్మన్

శ్రీ ఇందులాల్ షా గారు, వైస్ చైర్మన్ శ్రీ శ్రీనివాసన్ గారు, ఆనాటి అఖిల భారత సాయి సేవాసంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ సత్యనారాయణగారు, ఇతర రాష్ట్రాల అధ్యక్షులు వెంటరాగా మందిరం ముందు నిల్చుని చూస్తున్నారు. వెంటనే ప్రదర్శన ప్రారంభమయింది.

రామాయణ గాథలోని ఘట్టాలను వివరిస్తూ విద్యుత్ దీపాలంకరణ గావించిన రూపాలు అభినయంతో ఎత్తైన గోపురం చుట్టూ మెరసిపోతుంటే ఆ రాత్రివేళ ఎంత బాగుందో చెప్పలేము. బాబావారు ఉత్సాహంగా వింతను చూస్తూ అడిగి, అడిగి వివరాలను తెలుసుకుంటున్నారు. ఇలాంటి ప్రదర్శన మొదటిదే! మళ్ళీ ఆ ప్రయత్నమెవ్వరూ చేయలేదు.

కాలుగాలిన పిల్లలాగ ఉంది నా పరిస్థితి. ప్రతి పెద్దలోకి వెళ్ళి రిహార్సల్స్ చూడటం, రావటం. ఎవరైనా “ఎప్పుడు?” అని అడిగితే మాట దాటేయడం. ఇదీ వరస ప్రతిరోజు. ఒక్కొక్క జిల్లావారు తమ జిల్లా ప్రత్యేకతను చాటుకుంటూ సరంజామాతో దిగిపోయారు. స్త్రీలు, పురుషులు, యువకులు, బాలలంతా అనేకరకాల కార్యక్రమాలలో తలమునకలుగా నిమగ్నులైనారు. కబురు వచ్చేసింది. రేపే రెడీగా ఉండమన్నారు.

ప్రశాంతి మందిరం ముందు ఇసుకమీద వరుసలో కూర్చునేవారు భక్తులు. స్వామి మందిరం ఎదుట పద్మాకారంగానున్న స్తూపానికి సమీపంలో వినాయక విగ్రహం ముందు ఆశీసులై ఉంటారని, జిల్లాలవారీగా ఒకరి తరువాత ఒకరు నమస్కరించి వేరొకప్రక్కగా వరుసగా కదలి ముందుకు సాగాలని ఆదేశాలిచ్చారు. ఆ ప్రకారం సిద్ధమైనాము. బాబావారు ముహూర్త సమయానికి విచ్చేశారు.

కారుణ్యానందగారు కుర్చీకి ఒకవైపున, నేనొకవైపున కూర్చునియున్నాము. చిన్నప్పటినుంచి మా ఇంటికి పెద్దవారెవరు వచ్చినా సరే, నమస్కారం చేయటం, పెద్దలపట్ల వినయంగా ఉండటం విధిగా పాటించేటట్లు మమ్మల్ని మిలిటరీ విధానంలో పెంచారు. స్వామి వచ్చేసరికి ఈ సాంస్కృతిక ప్రదర్శనల ప్రారంభంలో మా రమణరావుగారు ముందుండాలనుకున్నాను. వారికి ఒక పళ్ళెంలో పువ్వులు, స్వామిచేత రిబ్బను కట్ చేయించడానికి కత్తెర ఇచ్చాము. బాబావారు రాగానే పువ్వుగుచ్చాన్ని అందుకున్నారు. రిబ్బను కట్ చేశారు. గాలిలోకి బెలూన్లు వదిలారు. ఇక ప్రారంభమయింది శ్రీ సత్యసాయి కళా ప్రదర్శన.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సేవాసంస్థల సంబరాలు

నేను రాష్ట్ర అధ్యక్షుడుగా ఉన్నప్పటికీ, రాష్ట్ర స్థాయి సమావేశాల ప్రారంభం రమణరావుగారి చేతనే చేయించే వాడిని. రాజమండ్రి, విశాఖపట్టణం, చోడవరం, విజయవాడ అన్నిచోట్ల అదే పద్ధతి. మనది ఆధ్యాత్మిక సంస్థ. మార్పులు, చేర్పులు వెనువెంటనే చేయడం రాజకీయ పద్ధతి. ఒక గవర్నమెంటు రాగానే కొత్త విధి విధానాలు రూపొందించడం ప్రభుత్వ తరహా వ్యవహారమైంది. కాని, మనది ఆధ్యాత్మిక సంస్థ. పెద్దలందరూ ఉండాలి. యువకులచేత చేయించాలి. పెద్దలపట్ల గౌరవం, సమకాలీనులపట్ల స్నేహం, పిన్నలపట్ల ప్రేమ బాగా ఉన్నప్పుడే ఆధ్యాత్మిక సంస్థ అనిపించుకుంటుంది.

బాబావారు అనుభవజ్ఞులను, వృద్ధులను, ఏనాడూ వదలలేదు. గుర్తించి, గౌరవించి సత్కరించేవారు. రాష్ట్ర అధ్యక్షుల సమావేశాలకు పెద్దలు, అనుభవజ్ఞులు ప్రశాంతి నిలయ స్థిర నివాసమైన శ్రీ కల్లూరి గోపాలరావు గారిని, శ్రీ హెజ్జాడీ గారిని స్వామి పంపించేవారు. యూనివర్సిటీ వైస్ ఛాన్సలర్ పదవీ విరమణ సమయంలో వారిని ప్రశంసిస్తూ, సత్కరిస్తూ, వారు ఎక్కడికో పోవటం లేదని, ప్రస్తుతం ఉన్నవారికి సహాయ సహకార సలహా సంప్రదింపులలో చేదోడువాదోడుగా ఉంటారని, పాతవారు, కొత్తవారు అన్నదమ్ములలాగా ఉండాలని చెప్పేవారు. కనుక, ఆధ్యాత్మిక సంస్థల నిర్వహణ

ప్రభుత్వాల పార్టీల మార్పిడివంటిది కానే కాదు. అది నిరంతర ప్రవాహం. పాత క్రొత్తల మేళవింపు, పడుగు పేకలాగ అల్లుకొని ఉండాలి.

చెక్క భజన

స్వామికి చెక్క భజన బాగా నచ్చినట్లుంది. ఆ బృందంవారు గుంటూరు జిల్లా మున్నంగి గ్రామస్థులు. ఆ త్రూపు లీడరును పుట్టపర్తికి పిలిపించి కాలేజి విద్యార్థులకు నేర్పించారు.

బాబావారి జన్మదినోత్సవంనాడు సాయంకాలం రెండు కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఒకటి పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో అంతర్జాతీయ ఖ్యాతినార్జించిన పండిట్ రవిశంకర్ గారి సితార్ వాద్యకచేరి; ఆనాడు సర్వధర్మస్థూపం ఎదురుగా ఉండిన ఐస్ క్రీం షాపు ముందు చెక్క భజన. ఉత్తర హిందుస్థానీ సితార్ వాద్యకచేరి అందరికీ అర్థం కాదన్నమాట వాస్తవం. పైకి అనలేకపోయినా నిజమదే కదా! అందువల్ల చెక్కభజన దగ్గర చేరేరు జనం.

స్వామికూడా వాళ్ళకి ప్రతి గంటకి ఒకసారి తినుబండారాలు, ఆపిల్ పళ్ళు, ఐస్ క్రీంలు పంపించారు. అసలే అది ప్రశాంతి నిలయం. అంతటా పండుగ వాతావరణం. భక్తుల సందడే సందడి. ఇక చూడండి. చెక్క భజనవారి గంతులకు, తాళాలకు, గాన, వాయిద్యాలకు హద్దూపద్దూ లేదు. వాయిచి పారేస్తున్నారు. పూర్ణ చంద్రలో సంగీత కార్యక్రమం పూర్తి అయింది. హారతి తరువాత భగవానుడు మందిరానికి విచ్చేశారు. ఇంక, మన చెక్కభజనవారు ఆపకపోగా జోరు పెంచారు. నాలో ఉత్సాహం ఉరకలేసి నేనుకూడా భజన చెక్క పట్టుకొని వారితో కలిసి ఎగరడం ప్రారంభించాను. రాత్రి తొమ్మిదవుతున్నది. బాబావారు రమ్మన్నారని నాకు కబురు వచ్చింది. నాకు ముచ్చెమటలు పోశాయి. స్వామి ఏమంటారో అని సందేహిస్తున్నాను. మేడ పైకి రమ్మన్నారు.

సింహాసనాధిష్టులై ఉన్నారు బాబా. చుట్టూ పెద్దలు శ్రీ గోకాక్ గారు, శ్రీ కుటుంబరావు గారు, శ్రీ చిరంజీవిరావు గారు, శ్రీ జోగారావు గారు, స్వామి కాలేజిలో పనిచేసే లెక్చరర్లు కొందరు ఉన్నారు. స్వామి దగ్గరకు వెళ్లి

పాదసమస్కారం చేశాను. స్వామి అన్నారు: “చూడు. అనిల్ కుమార్! నీవా స్టేట్ ప్రెసిడెంట్‌వి. మంచి సూటు వేసుకున్నావు. ఈ చెక్క భజన అంటూ గంతులేస్తుంటే ఏం బాగుంటుంది?! అందరూ ఏమనుకుంటారు?!” స్వామికి నమస్కారాలర్పిస్తూ నేనిలా అన్నాను: “స్వామీ! మహా భక్తులైన పల్లెలవారి చెక్క భజనలో పాల్గొనటానికి ఈ స్టేట్ ప్రెసిడెంట్ పదవి అడ్డువస్తే నన్ను తీసేయండి. నాకు ఈ గ్రామాలవారితోటే ఆనందం. నాకు పదవులు వద్దు. నన్ను దయచేసి పీకేయండి.” బాబావారు నవ్వి అక్కడున్న పెద్దలతో, “చూశారా ఏమంటున్నాడో! అతడి భావం నాకు తెలియనిది కాదు. మీకు తెలియాలని అన్నాను” అన్నారు.

నిజానికి ఈనాటికికూడా నేను గ్రామీణులు, పిల్లలతో గడపటం ఇష్టపడతాను. నాకు ‘విఠపి’ అంటేనే భయం. నాకు ‘విఠపి’ కావాలని ఈ జన్మలో లేదు. సామాన్య భక్తుడిగా అందరిలో కలుపుగోలుగా ఏ తారతమ్యమూ లేకుండా ఆనందంగా గడపడమే నేనెప్పుడూ కోరుకునేది. నన్ను స్వామి అనుగ్రహించి అదే అన్నారు.

“ఎలా ఉంది మీ కాలేజి? ఎలా ఉన్నావు?” అని అడిగారు. అప్పట్లో రాష్ట్రంలో ఒకటవ తేదీనే జీతాలిచ్చే కాలేజీలు చాల తక్కువ. రంచనుగా అణా పైసలతో సహా లెక్కగట్టి కవరుపైన వివరాలు రాసి, ప్రతి నెలా ఒకటవ తేదీన మా చేతికందించే మా ఎ.సి. కాలేజికూడ ఆర్థిక ఇబ్బందులకు గురయింది. జీతాలు సవ్యంగా అందట్లేదు. అందుకనే బాబావారు ఆ ప్రశ్న వేశారనిపించింది. “స్వామీ! జీతాలు నెలసరిగా అందకపోయినా మీ దయవల్ల బాగానే ఉన్నాము. మా కాలేజీలో భార్యాభర్తలిరువురు పనిచేసే వారు తక్కువ. వారన్నా అడ్వాన్స్ కొరకు వెంపర్లాడుతారు కాని, నేను ఏనాడూ అడ్వాన్స్ తీసుకోలేదు. ఏ ఇబ్బందీ లేకుండా స్వామి చూసుకుంటున్నారు” అన్నాను. “చాల సంతోషం, నీకు ఏ లోటూ ఉండదు” అన్నారు స్వామి. ఆ ప్రకారమే ఇంట్లో ఆకస్మికంగా ఏ ఖర్చు వచ్చినా సరిగ్గా సమయానికి సాయమందేది. “నా భక్తుల ఇంట్లో లేమి ఉండదు” అన్న సాయి మాట భక్తులకు అనుభవమే కదా!

అప్పుడు స్వామి, “రేపుదయం మందిరం ముందు మళ్ళీ చెక్క భజన పెట్టిద్దాం. పొద్దుపోయింది. ఇక వారిని

నిలుపుదల చేసేయ్యి” అన్నారు. “స్వామీ! వాళ్లు ఇప్పుడు నా మాట వినే స్థితిలో లేరు. అందునా గంటగంటకీ మీరు పంపుతున్న ప్రసాదాలు అందుతున్నాయి. ఇంక వారిని ఎవరు ఆపగలరు! పైగా, స్వామీ! వారు రేపు ఉండడానికి వీలుపడదు. బస్సు పర్మిట్ ఇవాల్టి వరకే ఉంది” అన్నాను. వెంటనే బాబావారు, “అలాగా! పర్మిట్ పొడిగించడానికి డబ్బిస్తానని చెప్పు. బస్సు ఛార్జీలు నేనిస్తానని చెప్పు” అన్నారు. నేను గజగజ వణికిపోతూ, “ఈ మాటలు వారికి చెప్పే ధైర్యం నాకు లేదు స్వామీ! స్వామి ఉండమంటే తప్పక ఉంటాము. స్వామి మాట కాదంటామా! ఎంత అపచారం! స్వామి దగ్గర డబ్బులు తీసుకుంటామా! పర్మిట్ లేదంటూ డ్రైవర్ పేచీ పెడితే బస్సు కదలదు. సంతోషంగా రేపుండి స్వామి దగ్గర ఆడి పాడి వెళ్తాం,” అంటారు స్వామీ!” అని సమాధానమిచ్చాను.

“చూడండి! ఎంత భక్తి ఉందో! దీపం క్రింద క్రీనీడ ఉన్నట్లే ఉన్నారు మీరు. దూరంనుంచి తేనెటీగలు వచ్చి కమలాలపై వాల్తాయి. దగ్గరున్న కప్పలు మకరందం రుచి గ్రహించలేవు. మీతో ఆడుతూ పాడుతూ ఉన్న స్వామిని మీరు యథాలాపంగా తీసుకుంటున్నారు. దూరప్రాంతాల వారి భక్తిప్రపత్తులు చూస్తున్నారా!” అన్నారు స్వామి అక్కడున్నవారితో. ఇందులో ఎంతో నిజముంది. అందువలననే కాబోలు, *nearer the temple, farther from the God* అంటారు. స్వామి ఆజ్ఞ ప్రకారం మరునాడు ఉదయం మందిరం ముందు మళ్ళీ చెక్క భజన జరిగింది. అనంతరం సత్కారాలు జరిగాయి. అందరికీ శాలువలు, బట్టలు ఇచ్చారు. కొందరికి ఉంగరాలు, హారాలు సృష్టించి ఇచ్చారు. స్వామి ఈ చెక్కభజన కాలేజి పిల్లలకు నేర్పిస్తారని తెలిసి చెక్క జతలు కుప్పలుతెప్పలుగా గుంటూరు జిల్లానుంచి ఊడిపడ్డాయి.

సాయిరామ నౌక

చాలా పెద్ద సైజులో, నిజంగా సముద్రంలో ప్రయాణించే నౌకను తలపించేదాన్ని పిడుగురాళ్ళవారు ప్రదర్శనలో ఉంచారు. శ్రీ కోసూరి వేంకటేశ్వర్లుగారి ఆధ్వర్యంలో ఎంతో కష్టపడి తయారుచేయించి, 20 గంటలు ప్రయాణం చేసి, సర్వాంగ సుందరంగా

అలంకరించి పుట్టపర్తి రజతోత్సవాల ప్రదర్శనకు తెచ్చారు. ఇది సాయిరామ నౌక. అందరి దృష్టిని ఆకర్షించింది. స్వామికికూడ ముచ్చటేసింది. గోపురం ముఖద్వారం వద్ద నౌకనెక్కి అందరికీ ఆనందాశ్చర్యాలను కల్పించారు బాబా.

తెలంగాణ, రాయలసీమ, ఆంధ్ర జిల్లాల సంస్కృతి ఉట్టిపడేలా సాంస్కృతిక ప్రదర్శనలున్నాయి. స్వామివారి దివ్య సన్నిధిలో వారి ఆశీర్వాచనాలతో మొట్టమొదటిసారిగా అంత భారీ స్థాయిలో అంగరంగ వైభవంగా జరిగిన ప్రదర్శన అదే! ఆ తరువాత ఆ స్థాయిలో జరిగినవి లేవనవచ్చునేమోకూడ. తరువాతి కాలంలో జ్యోతి ఉత్సవాలు, కలశ పూజా మహోత్సవాలు నిర్వహించింది కూడ ఆంధ్రప్రదేశ్ సత్యసాయి సేవాసంస్థలే!

అయితే ఇక్కడ మనం ఒక విషయాన్ని మరువరాదు. బెంగళూరు బృందావనంలోని శ్రీ రామబ్రహ్మంగారి మాటల్లో చెప్పాలంటే - “బాబూ! మనం గొప్పలు చెప్పుకోకూడదు, బడాయి పలుకకూడదు. అంతా చేసేదీ, చేయించేదీ స్వామే! మనం కానే కాదు.”

దీన్నే జ్ఞానం అంటారు. అనుభవజ్ఞుల భావాలు, ఆధ్యాత్మిక దృష్టి గలవారి భావాలు అలా ఉంటాయి. గొప్పలు చెప్పుకోరు. డంబము, ఆర్భాటం, వాచాలత్వం, ఆత్మస్తుతి, పరనిందలు ఆస్తికుల, భక్తుల లక్షణం కానే కాదు. ఈ దుర్గుణాలను వీడకపోతే మనం ఎంత చేసినా, ఎన్ని చేసినా లౌకికంగాను, యాంత్రికంగాను, కీర్తి కాంక్షా పూరితంగాను, అహంకార చిహ్నంగానే ఉంటాయి. కార్యక్రమాలను సాధనగా మలచుకున్నప్పుడు వినయం, విధేయత, విచారణ, వైరాగ్యం, విజ్ఞానం మనలో పెరగాలి. ఆధ్యాత్మిక పురోగమనానికి సంకేతాలివే!

రజతోత్సవాల తరువాత సాయిరామ నౌకను మందిరంలోకి తెచ్చి స్వామి ఇంటర్వ్యూలిచ్చే రూం ప్రక్కన పెట్టేరు. ఆ నౌక దగ్గర గుంటూరు నారాయణరావు గారు కూర్చున్నారు. పూర్ణచంద్రలో కార్యక్రమమంది ఆ ఉదయం. పెద్దలంతా అక్కడ కూర్చునియున్నారు. పూర్ణచంద్ర హాలు భక్తులతో నిండిపోయి ఉంది. “సాయిరామ నౌకను స్వామి చూశారు, ఎక్కినారు. కార్యక్రమం అయిపోయింది. ఇక తీసికెళ్ళండి” అని నాకు

అప్పటి ఆల్ ఇండియా ప్రెసిడెంట్ శ్రీ సత్యనారాయణగారు చెప్పారు. ఆ మాట నేను నారాయణరావుగారికి చెప్పాను. “కుదరదని చెప్పండి. ఇది ఇక్కడే ఉంటుంది” అన్నాడాయన. స్టేట్ ప్రెసిడెంట్‌నయిన నా మాటనూ, ఆల్ ఇండియా ప్రెసిడెంట్‌గారి మాటనుకూడా తిరస్కరించాడాయన. చివరకు శ్రీ ఇందులాల్ షా గారు కూడా వచ్చి చెప్పారు. “స్వామి చెప్తే తీస్తామ”న్నారు నారాయణరావుగారు.

విష్ణుమూర్తి గరుడవాహనారూఢుడై, చక్రము పట్టుకొని వచ్చినట్లు బాబావారే స్వయంగా వచ్చి ఎంతో ప్రేమతో, “నారాయణరావు, చూశానుగా! చాలా బాగుంది. వేదం పిల్లలు వస్తున్నారు. ఈ నౌక అద్దంగా ఉంటుంది. ఇంక తీసికెళ్ళు” అని చెప్పి ఆశీర్వాదించి పంపారు.

రామాయణంలో గుహుడు, శివపురాణంలో భక్త కన్నప్ప, తిన్నడు వంటివారిని తలదన్నేటట్లుగా ఉంటుంది గుంటూరు నారాయణరావుగారి భక్తి ప్రపత్తులు. ఆయన పట్టుదల, మొండితనం భక్తితో నిండి స్వామిని సహితం కదిలించి, కరిగించేలా ఉంటాయి.

హైదరాబాద్ బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.లో ఉద్యోగులు ముగ్గురు అనంతమూర్తి, సాంబశివరావు, కృష్ణ భాస్కర్ చాలా బాగా బుట్టు కథ చెప్పేవారు. స్వామి వాళ్ళకి అరచేతి మందాన ఉన్న బంగారు పతకాన్నిచ్చారు. వేషధారణలో వారుకూడ పాల్గొన్నారు. వారిలో కృష్ణ భాస్కర్ ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామి యూనివర్సిటీ విద్యార్థులైన అరవింద్, ప్రభాకర్, రఘురాంలకు అనేక ఇతివృత్తాలతో బుట్టుకథలు నేర్పినారు. ఇక్కడుండి రచనలు చేసి, బాణీలు కట్టి, భంగిమలు నేర్చి స్వామివద్ద అనేక ప్రదర్శనలిప్పించారు. బాబావారు ఎంతో ఆనందపడిపోయేవారు. దాంతో కృష్ణ భాస్కర్‌కు స్వామితో సాన్నిహిత్యం, సంభాషణానుగ్రహం కలిగాయి. పిల్లలకు బహుమానాలు, ప్రశంసలు దక్కాయంటే ఈ బుట్టుకథా పరిచయం ఆనాటి రజతోత్సవాలదన్నమాట. నా జీవితంలో సత్యసాయి సేవాసంస్థల కార్యక్రమాలలో సువర్ణాధ్యాయం ఈ రజతోత్సవాలు.

(సశేషం)

జీవన వేదం

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య అవతార వైభవ విశేషాలలో సకల మానవాళికి మేలు జరిగే, ఒక అమూల్యమైన ఆశ్చర్యం గొలిపే విషయమేమిటంటే, ఉద్బంధులైన పండిత ప్రకాండులకు సైతం ఒక పట్టాన అర్థం కాని వేదవేదాంగాల సారాన్ని, అర్థాలను, అంతరార్థాలను, అవాఙ్మానన గోచరమైన భగవత్ తత్వాన్ని, సంక్షిప్తమైన ఆధ్యాత్మిక భావజాలాన్ని అతి సరళమైన భాషలో, మనసుకు హత్తుకొనే విధంగా, చక్కని ఉపమానాలతో, చిట్టిపొట్టి కథలతో, అందరికీ అతి సులభంగా అర్థమయ్యేలా బోధించటం. ఈవిధమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధ విషయంలో స్వామివారికి స్వామివారే సాటి. ఔను మరి. భగవత్ వైభవాన్ని భగవత్ వైభవంతో తప్ప మరి దేనితో పోల్చగలము!

తానిక సత్యనారాయణరాజును కానని, సాయిబాబానని కుటుంబ సభ్యులతోగల భవబంధాలు, బాంధవ్యాలు తీరిపోయాయని, భక్తులు పిలుస్తున్నారని, అవతార కార్యక్రమం ప్రారంభమైందని ప్రకటించి, ఇల్లు వదలి వెళ్ళిన నాటినుండి, భగవాన్ కొన్ని వేల అనుగ్రహ భాషణములు గావించి ఉంటారు. స్వామివారు పాత మందిరంలో ఉన్న సువర్ణదిన్నాల్లోనూ ప్రశాంతి నిలయానికి వేంచేసిన తొలిదిన్నాల్లోనూ, ఒకరిద్దరు భక్తుల సుద్దేశించి ఇష్టాగోష్ఠిగా మాట్లాడినా, కోరికల గదిలో, భక్త బృందాలతో సంభాషించినా, బహిరంగ సభలలో ఉపన్యసించినా, మధురమైన కంఠ స్వరంతో ఆశువుగా పద్యాలు, పాటలు పాడుతూ ప్రసంగించినా, లేక, తమకు ప్రియాతిప్రియమైన విద్యార్థుల నడుమ తిరుగాడుతూ, వేయి తల్లుల ప్రేమను వర్షిస్తూ, సున్నితమైన హాస్యాన్ని పండిస్తూ, మురిపెంగా వారితో ముచ్చటించినా - అవన్నీ సకల మానవాళి అవశ్యం తెలుసుకోవలసిన త్రికాలాబాధ్యమైన, లౌకిక, పారలౌకిక సత్యస్య సత్యాలే - ఆచంద్ర తారార్కం,

యుగయుగాలుగా, సకల మానవాళి అనుష్ఠించదగిన ఆధ్యాత్మిక ఆణిముత్యాలే. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ అర్జునుని ఉద్దేశించి భగవత్ గీతను బోధించినా, అది సకల జగత్తుకు ఎట్లా శిరోధార్యమై అలరారుతున్నదో, అదేవిధంగా స్వామివారు తమ భక్తకోటిలో ఏ ఒక్కరినుద్దేశించి ప్రసంగించినా అది అవశ్యం అందరికీ అనుసరణీయమే.

వేదాలు అపౌరుషేయాలు - సాక్షాత్ దైవవాణి - అందుకే అవి శాశ్వతత్వాన్ని సంతరించుకున్నాయి. ఈనాడూ ఏనాడూ వేదవాణిని ఎవరూ ప్రశ్నింపజాలని, విస్మరింపజాలని పరిస్థితులు నెలకొన్నాయి. 'వేదము' అనగానే, అవశ్యం అనుసరించదగిన, తప్పక శిరసావహించవలసిన శాశ్వత ఆధ్యాత్మిక సత్యాలే. ఇదే పోలిక భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ముఖతా జాలువారిన లౌకిక, పారలౌకిక అంశాలన్నిటికీ వర్తిస్తుంది. ఎందుకంటే, సాయివాణి సాక్షాత్ పరమేశ్వరవాణియే, వేదవాణియే. వేదకాలంలో తపస్సంపన్నులైన కొందరు మహర్షులు మాత్రమే దైవవాణిని ఆకళింపు చేసుకున్నారు, తమ హృదయాలలో ఆవిష్కరింపజేసుకున్నారు. ఈనాడు మన ఎన్నో వందల వేల జన్మల సుకృత ఫలితంగా, దానిని మించి ప్రేమస్వరూపులైన భగవాన్ కృపావృష్టి ఫలంగా శ్రీవారికి సమకాలీనులంగా జన్మించి సాయిభక్తుల మైనాము. కృత, త్రేతా యుగాలనాటి మహర్షులవలె దైవవాణిని వినే మహద్భాగ్యాన్ని పొందాము. అందుకే అన్నారు కాబోలు భగవాన్, "అలనాటి మహర్షులకన్న, ద్వాపరంలోని గోపగోపీ జనంకన్న మీరదృష్టవంతులు. భగవంతుని దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణాది భాగ్యాలను ఏకకాలంలోనే పొందగలుగుతున్నారు" అని. అక్షర సత్యమిది. స్వామివారి ప్రతి మాట వేదమే. ప్రతి చేత వేద విహితమే. అందువలన సాయివాణి ఆధునిక జీవన వేదమై అలరారుతున్నది. రాసున్న కాలంలో యావత్ ప్రజానీకం -

ఏ దేశంవారైనా, ఏ మతంవారైనా, ఏ భాష మాట్లాడేవారైనా త్రికాలాబాధ్యమైన సాయివాణిని వేదవాణిగా పరిగణించి తీరవలసిందే; స్వీకరించి ఆచరించవలసిందే. వేయిమంది పరిశోధకులు వేయి సంవత్సరాలు పరిశోధనగావించటానికి తగినంత ఆధ్యాత్మిక వాఙ్మయాన్ని భగవాన్ మనకు ప్రసాదించారు. అమృతతుల్యమైన ఇట్టి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన భాండాగారం నుంచి ఎవరి శక్తికొలదీ వారు తోడుకుని, ఆస్వాదించి, ఆనందంగా ఆచరించి భగవాన్ కృపాశీస్సులకు పాత్రులం కావటమే సాయిభక్తులుగా మన విధ్యుక్త ధర్మం. ఈ నేపథ్యంలో భగవాన్ ముఖతా జాలువారిన ఒకటి రెండు జ్ఞాన, విజ్ఞాన, సుజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన వీచికలను, నిత్య జీవన సత్యాలను, ఆధ్యాత్మికపు లోతులను జ్ఞాపకం చేసుకుని, అభినవ జీవన వేదంగా భావించి మన జీవన యాత్రను సఫలం చేసుకుందాం.

అను నిత్యం మనం చేసే పూజాపునస్కారములు, జపధ్యానాలు, భజనలు, సత్సంగాలు, ఆధ్యాత్మికమని; మన ఉద్యోగ వ్యాపారాలు, కుటుంబ వ్యవహారాలు, సామాజిక జీవనం లౌకిక వ్యవహారమని అనుకుంటూంటాం. ఈ రెండూ వేర్వేరు రంగాలనుకుంటాం. ‘ఈ రెండూ దేనికవే ఉండాలి, ఒకదానికొకటి పొసగదు’ అనేవారు చాలామంది ఉంటారు. కానీ, ఇట్టి ద్వంద్వ వైఖరిని భగవాన్ అంగీకరించరు. అంతేగాక, ఈ రెండూ బండికి కట్టిన జోడు గుట్టలవలె కల్పి సాగవలసిందేనంటారు. అప్పుడే నిత్యజీవన యానం శోభాయమానంగా, ఆదర్శప్రాయంగా ఉంటుందంటారు, స్వామి. నిజానికి లౌకిక జీవన విధానాన్ని సంస్కరించి, కట్టడిచేసి, క్రమబద్ధీకరించటానికి ఉద్దేశింపబడినదే ఆధ్యాత్మిక చింతన. కరకట్టలు లేని ఉద్యత నదీ ప్రవాహంలా స్వార్థం, స్వలాభం, అనుకూలత - అననుకూలతలనుబట్టి, దిశానిర్దేశం లేకుండా యథేచ్ఛగా సాగే ప్రమాదభరితమైన మానవ జీవన స్రవంతిని కట్టడి చేయటమే ఆధ్యాత్మిక చింతన అంతిమ లక్ష్యం అంటారు భగవాన్. ఈ జ్ఞానాన్ని, ఆలోచనా స్రవంతిని ఆనాడు వేదవిజ్ఞానం మనకందించింది. సుదీర్ఘ కాలచక్ర పరిభ్రమణంలో, సామాన్య జనావళికి కొంతదూరమైన వేద విజ్ఞానాన్ని బూజుదులిపి, సానపట్టి నేడు సామాన్య ప్రజానీక పరం చేశారు స్వామి.

ఉదాహరణకు వేదమాత మానవ మేధస్సుకు అగ్రాహ్యమైన సృష్టి రహస్యాలెన్నింటినో బహిర్గతం చేసింది.

“ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదంతి” - అంటూ అనేకత్వంలో గల ఏకత్వాన్ని రూఢిపరచింది.

“సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్రపాత్” - అంటూ భగవంతుని విశ్వవిరాట్ స్వరూపాన్ని ఆవిష్కరించింది.

“అంతర్బహిష్ఠ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః” అంటూ భగవంతుని సర్వవ్యాపకత్వాన్ని చాటిచెప్పింది.

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”, “సమస్త సన్మంగళాని భవంతు” అంటూ విశ్వశాంతిని ఆకాక్షించింది.

“దేవ పితృ కార్యా భ్యాం నప్రమదితవ్యమ్” అంటూ మహోన్నత భారతీయ సంస్కృతీ సంప్రదాయాలకు బలమైన పునాదులేర్పరచింది.

ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షాలను చతుర్విధ పురుషార్థాలుగా నిర్ధారించి, ఆదర్శప్రాయ మానవ జీవన గమనానికి రాచబాటలు వేసింది.

“సశ్రేయో నియమం వినా” అంటూ విశృంఖలత్వాన్ని నిరసించి మానవ నిత్య జీవన స్రవంతికి పటిష్ఠమైన హద్దులేర్పరచింది.

రాజధర్మాలు, ఆశ్రమ ధర్మాలు, గృహ ధర్మాలు, ఆస్తిపంపకాలు, పన్నుల విధింపు, నేరాలు - శిక్షలు వంటి అనేకానేక విషయాలకు దిశానిర్దేశం గావించింది. ఈ వేద విజ్ఞాన భాండాగారం ఆచంద్రతారార్కం సజీవ స్రవంతిగా ఈ పవిత్ర భారతావనిలో అలరారుతూనే ఉంటుంది. అందుకే భగవాన్ తరచు అంటారు: వేదోపనిషత్తులు కేవలం వల్లెవేసి సంతృప్తిపడటానికి కాదు. భగవద్గీతా శ్లోకాలు ఆదినుండి తుదిదాకా కంఠస్థం చేసి పొంగిపోవటానికి కాదు. రామాయణ, భాగవతాది గ్రంథాలు కేవలం పారాయణ గ్రంథాలు కాదు. అందలి ధర్మాధర్మాలు, మానవీయ విలువల ప్రాధాన్యత, మానవ సంబంధాల ప్రాశస్త్యంగురించి తెలుసుకొని శక్తిమేర ఆచరణలో ఉంచటానికే. ఉదాహరణకు, రామాయణం సీతమ్మ తల్లి కష్టాలగురించి విని మనమూ కన్నీరు

పెట్టడానికో, రావణాసురుణ్ణి తిట్టిపోయడానికనో, శ్రీరాముని అభినందించి ‘వాహ్వా’ అనుకోవడానికో కాదు. ఆ కావ్యంలో ఆవిష్కృతమైన, ఆచరింపబడిన మానవతా విలువలు, మానవ ధర్మాలగురించి అవగాహన చేసికొని ఆచరించటానికే. అట్లాగే, మహాభారతం కూడ ధర్మజుని ధర్మనిరతి, ధర్మనిబద్ధత, అర్జునుని భక్తి విశ్వాసాలు, కర్ణుని త్యాగనిరతి, కుంతీ - ద్రౌపదుల శరణాగతితత్త్వం అర్థం చేసికొని ఆకళింపు చేసుకోవడానికే.

అందుకే ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు పఠించటం, ఉపన్యాసాలు వినటం, పురాణ శ్రవణాలు, హరికథా కాలక్షేపాలు ఆధ్యాత్మిక జీవన విధాన అంతిమ లక్ష్యం కాదంటారు భగవాన్. లక్ష్య సాధనకు అవి సోపానాలు మాత్రమే, పథ నిర్దేశాలు మాత్రమే. అసలు సినలైన లక్ష్యం ఆధ్యాత్మిక వాఙ్మయంలోని విషయాలను ఆచరణలోకి తెచ్చుకోవటం, మన జీవన విధానంలో అవి అంతర్భాగం కావటం. ఆచరణ లేని విషయ పరిజ్ఞానం వ్యర్థమంటారు బాబా. అది కేవలం సమాచార సేకరణ మాత్రమే అవుతుంది. ఆచరణకు నోచుకోని ఆధ్యాత్మికాంశాల విషయ సేకరణ వంటకు కావల్సిన వస్తు సామగ్రి, సరుకులు, సంబరాలు, సేకరించటంవంటిదే నంటారు భగవాన్. తెచ్చిన వస్తువులతో వేగంగా వంట చేసుకొని హాయిగా, ఆనందంగా భోజనం చేసినప్పుడే ఆ సరుకులకు సార్థకత. వంట చేయకుండా, భుజింపకుండా ఊరక సరుకులు ఇంటి నిండా తెచ్చిపెట్టుకోవటంవల్ల ఎట్లా ప్రయోజనం లేదో, అదేవిధంగా ఆధ్యాత్మిక విషయాలన్నీ తెలుసుకొంటూపోతూ, వాటిని ఆచరణాత్మకం గావించే ప్రయత్నం చేయకపోతే, శ్రమంతా వృథా - టైమ్ వేస్ట్, ఎనర్జీ వేస్ట్ అంటారు భగవాన్.

విషయాలన్నీ సాకల్యంగా తెలుసుకుంటూ, క్రియారూపంలో ఏమీ చేయకుండా ఉండటం ఎంత హాస్యాస్పదంగా ఉంటుందో వివరిస్తూ ఒక తమాషా కథ చెప్పారు భగవాన్. ఒక ఇంటిలో భార్య, భర్త నిద్రపోతున్నారు. అర్ధరాత్రి వేళ ఒక దొంగ ఇంటికి కన్నం వేయసాగాడు. కన్నం తవ్వుతున్న చప్పుడు అవుతున్నది. అది చెవిన పడ్డ భార్య భర్తను లేపి, “ఏమండీ, దొంగ వెధవ

కాబోలు, గోడకి కన్నం వేస్తున్నట్లున్నాడు, లేవండి” అన్నది. భర్త కళ్ళు తెరవకుండానే, “తెలుసు, తెలుసు. దొంగే కన్నం తవ్వుతున్నాడు. అది వంట ఇంటిలోని దక్షిణం గోడకు” అంటూ నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. మరి కొంతసేపటికి భార్య, “ఏమండీ! త్వరగా లేవండి. పాత్రల చప్పుడవుతున్నది. దొంగవాడు అన్నింటినీ సర్దుకుంటున్నాడో ఏమో!” అన్నది ఆత్రుతగా. వెంటనే భర్త, “తెల్పు, తెల్పు. పాత్రలు సర్దుకొని మూట కట్టుకోవడమే కాదు, వెళ్ళిపోవటానికి కన్నంలో దూరుతున్నాడు” అంటూ మరో ప్రక్కకు తిరిగి గురక పెట్టసాగాడు. భార్యకు పిచ్చికోపం వచ్చింది, “అన్నీ తెల్పు, తెల్పు అంటున్నారుగాని, లేచి కేకలు వేసి పదిమందిని పిల్చి దొంగను వెళ్ళగొట్టకుండా పడుకుంటే ఏమి ప్రయోజనం?” అంటూ నిలదీసింది.

భగవాన్ అంటారు, ఈ కథలోని యజమానివలె భక్తులు, సాధకులు ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదువుతూ, సత్సంగాలు వింటూ, తీర్థయాత్రలు చేస్తూ, ఆచరణలో ఒక్క అడుగుకూడా ముందుకు వేయలేకపోతే ఏమి ప్రయోజనం? ప్రేమస్వరూపులైన భగవాన్ తమ భక్తులను నొప్పించకుండా, “బంగారూ! అయిందేదో అయిపోయింది. గడచిన కాలం తిరిగి రాదు. దానినిగురించి ఆలోచించి బాధపడకండి. ఇకనుండైనా మీరు వింటున్న, మీకు నచ్చిన మంచి విషయాలు ఆచరణలో పెట్టి జీవితాలు సార్థకం చేసుకోండి” అంటారు.

కాషాయ వస్త్రంబు కట్టిన మాత్రాన

కరతలామలకంబు కాదు ముక్తి

గీతను చేపట్టి కేకలు వేసిన

పుణ్యంబు మన ఇంట పోగుపడదు

నోటితో మంత్రంబు ఉచ్చరించినయంత

చేసిన పాపంబు చెదరిపోదు

చెప్పు మాటలను, చేయు చేతలను

సంయమించువాడె సాధకుండు!

అంటూ అనుష్ఠాన వేదాంత ప్రాధాన్యతకు అగ్రతాంబూల మిస్తారు, భగవాన్.

(భగవాన్ దివ్య సందేశాలు ఆధారంగా)

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 18వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

వర్షమును నిలిపివేయుట

స్వామి అనేక పర్యాయములు భక్తులకు వర్షమువలన ఇబ్బంది కలుగకుండా వర్షమును నిలిపేరు. విజయదశమి రోజున నారాయణసేవకి అంతా సిద్ధము చేయగా, ఆ నిరుపేదలకు అననుకూలము కలుగకుండా, చుట్టుప్రక్కల ఉరుములు మెరుపులతో ఎడతెరిపి లేకుండా వర్షము కురుస్తున్నా “ఇక్కడ వర్షము రాదు” అని స్వామి అభయమిచ్చారు. ప్రశాంతి నిలయంలో ఒక్క వర్షపు చుక్కయినా పడలేదు.

విజయదశమి రాత్రి అలంకరించిన పూలపల్లకిపై స్వామిని కూర్చుండబెట్టి భక్తులు ఊరేగింపుకు సిద్ధం కాగా ఆకాశం మేఘావృతమైంది. స్వామి ఆకాశంవైపు చూసి, చేయి త్రిప్పి భక్తులతో వర్షము రాదు అన్నారు. అంతే! ఉత్సవము నిరాఘటంగా, వైభవంగా జరిగింది. మూడు గంటల తర్వాత కుంభవృష్టితో ప్రశాంతి నిలయం జలమయమైంది.

జూన్ నెలలో ఒక సాయంత్రం మెర్కారాలోని మైదానంలో పబ్లిక్ మీటింగ్ జరుగగా స్వామి ఉపన్యసిస్తున్నారు. ఆకాశం దట్టంగా మేఘావృతమైంది. అరమైలు దూరంలో ఉన్న మహదేవ్ పేటలో వర్షము ప్రారంభమైంది. వర్షము రానున్నట్లుగా ఇక్కడ కూడా చల్లని గాలులు వీచసాగాయి. స్వామి ప్రశాంతంగా గంటన్నర ఉపన్యసించారు. తరువాత భక్తులనుద్దేశించి, “వర్షం ఇరవై నిమిషములలో ఇక్కడ ప్రారంభమవుతుంది. మీరు ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళవచ్చును” అని ప్రకటించారు. అట్లే జరిగింది. అంతవరకూ వర్షము రాకుండా ఆపినందుకు అందరూ స్వామికి కృతజ్ఞతాభివందనములర్పించారు.

వెను తిరిగిన ప్రవాహము

మైసూరు రాష్ట్రమందలి నంది కొండలలో జనించి చిత్రావతి పుట్టపర్తి ప్రక్కనుంచి ప్రవహిస్తూ బుక్కపట్నం చెరువు చేరుతుంది. ఒకనాడు నంది హిల్స్ మీద విపరీతమైన వర్షము కురియుటచేత చిత్రావతి పొంగి పాతమందిరము జలమయమైపోనున్న తరుణంలో స్వామి నీటిలోకి దిగి, “గంగా! ఇంక ఆగు” అనగానే భక్తులు ఆశ్చర్యంతో చూస్తుండగా వెంటనే ప్రవాహం తగ్గుముఖం పట్టింది.

వరద నీరు నిలుపుట

1959లో భగవాన్ తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో పర్యటిస్తుండగా, మిత్తిపాడు గ్రామంలో పబ్లిక్ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేశారు. ఆ సమయంలో గోదావరి వరద నీటితో చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలను ముంచటం చూసి, ఆకాశం మేఘావృతమైయుండగా మిత్తిపాడు ప్రజలు తమ గ్రామాన్ని కూడా వరదనీరు ముంచెత్తుతుందేమోనని భయపడుతుండగా, స్వామి ఒక ఇంటి దాబాపై ఏర్పాటు చేసిన వేదికపైనుంచి అనుగ్రహపూర్వకంగా సుదీర్ఘమైన ఉపన్యాసం గావించారు. మిత్తిపాడు తప్ప చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలు జలమయమైనాయని తెలిసికొని ప్రజలు భగవానుని దివ్యశక్తికి అచ్చెరువొందారు.

స్వప్నంలో ఆపరేషన్

శిరిడీ బాబా సచ్చరిత్రలో శిరిడీ సాయి స్వప్నంలో కనబడి ఒక త్రాగుబోతు రొమ్ముపై కూర్చుని, సారాయి నికపై త్రాగనని ప్రమాణము చేయించుట, నైతిక విలువలు, మంత్రములు బోధించుట జరిగినట్లున్నది.

బెంగళూరు వాస్తవ్యుడు శ్రీ తిరుమలరావుకు స్వప్నంలో గర్భకోశ వ్యాధికి శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఆపరేషన్ చేశారు. అతడు మేల్కొని చూడగా పడక నెత్తురుతో తడిసి ఉన్నది. వ్యాధి పూర్తిగా నయమైంది. ఇది బాబా అనుగ్రహమే అని తెలుసుకొని, కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా పుట్టపర్తిలో పాతమందిరం నిర్మించాడు. స్వామి స్వప్నంలో చికిత్స చేసిన దృష్టాంతాలెన్నో ఉన్నాయి. అట్టివారు పుట్టపర్తికి వచ్చి స్వామిని దర్శించినప్పుడు స్వప్నములోని చికిత్సను ధ్రువీకరిస్తూ, వారు తీసుకోవలసిన ముందు జాగ్రత్తల గురించి తగువిధంగా హెచ్చరించేవారు.

పుట్టపర్తిలో మరాఠీ చపాతీ

1946లో మద్రాసునుండి వచ్చిన ఒక యువకునితో కలిసి పుట్టపర్తిలో మధ్యాహ్నం భోజనం చేస్తుండగా బాబా ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్ళారు. వడ్డిస్తున్నామే, అతనూ వింటూ ఉండగా స్వామి, “అతనికి చపాతీ వడ్డించు, ఖీర్ వడ్డించు” అంటూ మరాఠీలో ఇంకా యేమేమో మిఠాయిల పేర్లు చెబుతూ వడ్డించమంటున్నారు. కొన్ని నిమిషములలో స్థూల శరీరమునకు ప్రజ్ఞ వచ్చిన తరువాత ఆమె, “స్వామీ, మీరు చెప్పిన పదార్థములనేమీ నేను తయారు చెయ్యలేదు. నేను ఇతనికెలా వడ్డించగలను?!” అనగా స్వామి, “నేను కొన్ని నిమిషాలు శిరిడీలో ఉండి అక్కడ జరుగుతున్న వడ్డనలోని పదార్థములగురించి మరాఠీలో మాట్లాడాను” అని ఆమెను సమాధానపరచి, భోజనానంతరం ప్రసాదంగా ఒక చపాతీ, కొన్ని మరాఠీ మధుర పదార్థములను సృష్టించి ఆ యువకునికిచ్చారు.

శిరిడీ నుండి వింత ఫలము

స్వామి ఒక పర్యాయం వెంకమరాజుగారి సోదరికి తమ హస్తచాలనంతో ఒక పండును సృష్టించి ఇచ్చి, “దీనిని ముక్కలుగా కోసి భోజన సమయంలో అందరికీ పంచు” అన్నారు. “ఒక్క పండు ముక్కలు అంతమందికి సరిపోతాయా స్వామీ?” అన్నది ఆమె. అప్పుడు ఆమెను మూత ఉన్న ఒక గంపను తెమ్మని చెప్పి, ఆ పండు నందులో పెట్టి మూత ఉంచి, ఆ గంప అడుగున తట్టగా ఆ గంప పండ్లతో నిండిపోయింది. సాయంకాలం భజనకు

నూరుమందికి పైగా వచ్చారు. బాబా స్వయంగా ఆ గంపనుండి తీసి ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క పండు చొప్పున ఇచ్చారు. అట్టి ఫలములను ఎవ్వరూ అంతకుముందు చూడలేదు. ఏమి ఫలమో తెలియకపోయిననూ, “వీటిని శిరిడీ నుండి మీకొరకు తెప్పించాను” అని స్వామి చెప్పగా కృతజ్ఞతాభివందనాలతో ఆ ప్రసాదమును అందుకున్నారు.

శిరిడీ సాయి దర్శనం

వెంకమరాజుగారి సోదరికి బాబాయెడల అమితమైన భక్తిభావముండేది. ఒకసారి స్వామిని తనకు శిరిడీ సాయి దర్శనం చేయించమని కోరింది. “ఎవ్వరికీ చెప్పకు. నేను ఈ సాయంత్రం నీకు శిరిడీ సాయి దర్శనం చేయిస్తాను” అని బాబా వాగ్దానం చేశారు. ఆమె సాయంత్రం స్వామి కొరకు ఆతురతతో వేచి ఉన్నది. సాయంత్రం చీకటి పడిన తరువాత బాబా వచ్చి, తన చేతులతో ఆమె రెండు కన్నులు మూసి, ఒక గదిలోనికి తీసుకువెళ్ళి, హఠాత్తుగా చేతులు తీసేసి, తన చేతివ్రేలితో చూపుతూ, “ఆ మూల చూడు” అన్నారు. ఆమె అటు చూడగానే శిరిడీ బాబా నిమిలిత నేత్రములతో కూర్చుని ఉన్నట్లు ఆమె దర్శించి నమస్కరించింది. ప్రక్కన సాంబ్రాణి కడ్డీలనుండి పొగ పైకప్పువరకు ఎగసిపోతుండగా ఆ గది అంతా సుగంధ భరితమైంది. స్వామి మళ్ళీ ఆమె కన్నులను తన చేతులతో మూసి బయటకు తీసుకువచ్చి, “తృప్తి పడ్డావా?” అనగానే ఆమె అమితానందము నొందింది.

దత్తాత్రేయ పీఠము

ఒక ఫిలాసఫీ ప్రొఫెసర్ ధార్వాడ్ బ్రహ్మచైతన్య మహారాజ్‌గారి శిష్యులలో ఒక దత్తాత్రేయోపాసకునివద్ద శాస్త్రాధ్యయనము చేస్తూ ఉండగా, ఒకసారి ఆ గురువు గారు, “నాయనా! నేను వయోవృద్ధుడనైపోయాను. నా సాధన ఫలితంగా దత్తాత్రేయులవారు ఇప్పుడు పుట్టపర్తిలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా నామముతో ఉన్నారు. వెళ్ళి వారిని ఆశ్రయించి తరించు” అని దీవించి పంపించారు. ఈ ప్రొఫెసర్ పుట్టపర్తి వచ్చి స్వామిని దర్శించగా సర్వజ్ఞులైన బాబావారు, “ఇకపై నీకిదే దత్తాత్రేయ పీఠం” అని చెప్పగా ఆయన స్వామికి శిరసాభివందనం చేశాడు.

కన్యాకుమారిలో ముత్యాల హారం

కేరళలో పర్యటిస్తున్నప్పుడు భక్తులతో స్వామి కన్యాకుమారి తీరంలో ఒక సాయంత్రం అలల అంచున విలాసంగా నిలబడి ఉన్న తరుణంలో ఒక అలవెంట మరొక అల వస్తూంటే, బాబావారి పాదస్పర్శ నభిలషించి, సముద్రుడు ప్రక్షాళన చేసి ఆరాధిస్తున్నాడా అనిపించింది. ఒక పెద్ద అల వచ్చి స్వామి పాదాలను చుట్టి తిరిగి పోతున్నప్పుడు ఒక ముత్యాల హారమును శ్రీవారి పాదపద్మములకు సమర్పించింది. బంగారంతో చుట్టబడిన 108 ముత్యాలతో కూర్చిన హారమది.

సోదరుల మధ్య రాజీ

ఒక పల్లెటూరు కాపు, భీమయ్య, భూమి తగాదాలో అన్నగారితో దెబ్బలాడి పుట్టపర్తి వచ్చి, డబ్బు లేక బిచ్చమెత్తుకొంటుంటే భగవాన్ అతనిని పిలిచి, “ఇలా బిచ్చమెత్తుకుని జీవించడానికి సిగ్గుగా లేదా? వెళ్ళి నీ అన్నతో రాజీపడి గౌరవంగా జీవించు” అని చెప్పి ప్రయాణం ఖర్చులు ఇచ్చి వెళ్ళమన్నారు. తీరా రైలు స్టేషనుకు వెళ్ళాక బుద్ధి మార్చుకుని ఆత్మహత్య చేసుకునే ప్రయత్నంలో రాత్రి రైలు పట్టాలమీద తలపెట్టుకుని పడుకుని ఉండగా సూక్ష్మశరీరంతో వెళ్ళి స్వామి అతనిని బయటికి ఈడ్చి రక్షించారు. అతడు తిరిగి పుట్టపర్తికి వచ్చి స్వామి పాదాలపై పడ్డాడు. “అన్నగారి వద్దకు వెళ్ళు. అతని సహాయ సహకారాలతో బాగుపడగలవు” అని మళ్ళీ బుద్ధి చెప్పి పంపారు.

కోరిన తుది దర్శనం

ఒకసారి భగవాన్ ఒక భక్తురాలి నిర్వాణ సమయమున వెళ్ళి దర్శనమిచ్చినట్లు ట్రాన్స్ నుండి శరీరంలో ప్రజ్ఞ చేరగానే చెప్పారు. ఆ సంఘటనను వివరిస్తూ, “ఒక హాస్పిటల్ నుండి మరొక హాస్పిటల్ కు ఆమెను తీసికొని వెళుతుండగా, ఆమె ప్రార్థన విని ఆమెకు తుది దర్శనం ప్రసాదించి ఆమె కోర్కెను తీర్చాను” అన్నారు. రెండు రోజుల తరువాత వచ్చిన జాబులో తాను తన తల్లిని ఒక హాస్పిటల్ లో చేర్చగా అక్కడ ఆక్సిజన్ సిలిండర్ లేనందున ఇరవై మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న మరో హాస్పిటల్ కి తీసుకు

వెళుతుండగా ‘సాయిరాం, సాయిరాం’ అంటూ ఆమె ప్రశాంతంగా కన్నుమూసింది, అని ఉన్నది.

శంఖ, చక్ర పాదముద్రలు

1950 జనవరిలో వెంకటగిరి రాజావారి ఆహ్వానంపై మద్రాసులోని వారి అతిథి గృహానికి స్వామి విచ్చేశారు. తిరిగి వెళ్లే సమయంలో రాజదంపతులు కోరినట్లు పసుపుతో తడిపిన తెల్లని వస్త్రముపై స్వామి తమ పాదముద్రలను ప్రసాదించుటకు నిలబడినారు. ఆ వస్త్రముపై ప్రసాదించిన పాదముద్రలలో స్పష్టముగా శంఖ, చక్రములు ఉన్నవి. ఆ పాదముద్రల వస్త్రమును భద్రపరచుకుని పర్వదినములందు పీఠముపై పరచి వారు ఆరాధిస్తున్నారు.

వెంకటగిరికి టెలిగ్రామ్

1950 సెప్టెంబరు నెలలో రాజావారు స్వామిని వెంకటగిరికి ఆహ్వానించి, వెంటపెట్టుకొని రమ్మని చెప్పి కుమారుణ్ణి పుట్టపర్తికి పంపించారు. పుట్టపర్తిలో బయల్దేరు తేదీ తెలియగానే రెండు రోజుల ముందర తనకు టెలిగ్రామ్ ఇవ్వమని మరీమరీ చెప్పారు. పది రోజుల తర్వాత హఠాత్తుగా తెల్లవారుఝామున వెంకటగిరి ప్రయాణమునకు సిద్ధమై స్వామి రాజావారి కుమారుణ్ణి వెంటనే కారు సిద్ధము చేయమన్నారు. పుట్టపర్తిలో ఆ కాలంలో టెలిగ్రామ్ ఆఫీసు లేదు. త్రోవలో ఇచ్చుటకు కూడా వీలుకాలేదు. దిక్కుతోచక దీనంగా స్వామిపై భారముంచి బయల్దేరారు. సరిగ్గా సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు వెంకటగిరి చేరుకున్నారు. అశ్రుర్యంగా ఊరంతా దీపతోరణములతో, అలంకరణలతో కన్నుల పండుగగా ఉన్నది. కోటగుమ్మమువద్ద రాజావారు వేదపండితులతో, బాజాభజంత్రీలతో, పూర్ణకుంభంతో సిద్ధంగా ఉండి ఆనందంగా స్వామిని స్వాగతించారు.

రాజావారి టేబుల్ మీద ఫలానా టైమ్ కు వెంకటగిరి చేరుకుంటున్నట్లుగా బాబావారి చక్కటి దస్తూరిలో ఒక టెలిగ్రామ్ ఉండటం చూసి రాజావారి కుమారుడు విస్తుపోయాడు.

(సత్యం)

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

ఆగస్టు 10వ తేదీన ప్రశాంతినిలయాన్ని రంగురంగుల తోరణాలతో, పతాకాలతో అలంకరించారు. ఉదయం 8.30 గంటలకు సాయి విద్యార్థులు వల్లభాచార్య రచించిన మధురాష్ట్రకాన్ని, శ్రీశంకరులవారి అచ్యుతాష్టకాన్ని గానం చేశారు. అనంతరం తెలుగులో, మళయాళంలో, హిందీలో సంకీర్తన చేశారు. “సాయి మన ప్రాణము, సాయి మన గమ్యము, సాయి మన జీవితాధారము” పల్లవి భక్తులలో భావోద్వేగాన్ని కలిగించింది. ఇంతలో శ్రీ సత్యసాయి గోకులంనుండి విద్యార్థులు చక్కగా అలంకరించిన గోవులను, దూడలను, నాదస్వర వాదనతో తోడ్కొని వచ్చారు. వాటితోపాటు జింకలను, కుందేళ్ళను, నెమళ్ళను, పావురాళ్ళనుకూడా సాయికుల్పంత్ హాలుకు తీసికొని వచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, సెక్రెటరీ, ఇతర పెద్దలు ఫలాలను, గింజలను ఆవులకు, ఇతర జంతువులకు, పక్షులకు అందించారు. ఈ సంప్రదాయాన్ని ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం స్వామి స్వయంగా ఆరంభించారు. మానవులు ఇతర జీవులపట్ల కరుణతో మెలగాలని, తమ ఆనందంకోసం వాటిని బాధించరాదని, సమస్త జీవులలోనూ భగవంతుడు ఆత్మస్వరూపుడై ఉన్నాడని భక్తులకు బోధించారు. ఆనాటి ఉదయం కృష్ణ భక్తిలో తాదాత్మ్యం చెందిన రాధనుగురించి స్వామి చేసిన ప్రసంగాన్ని భక్తులు విన్నారు. శ్రీకృష్ణుని దివ్యత్వం శోధనకు చిక్కదు. భగవంతుడు సర్వశక్తి సమన్వితుడు. సందేహాలకు తావీయక భగవంతుని అనుసరిస్తే సమస్తమూ సమకూరుతాయి, అన్నారు.

ఆనాటి సాయంకాలం విశాఖ జిల్లా సాయి సంస్థ అధ్యక్షులు వివిధ గ్రామాలలో వారు చేపట్టిన సేవలను వివరించారు. 1965లో యలమంచిలిలో ప్రశాంతి విద్యన్యూసభను నిర్వహించి దాదాపు 50,000 మంది భక్తులనుద్దేశించి స్వామి ప్రసంగించారని, ఆ సభాస్థలికి సమీపములో ఇటీవల సర్వధర్మ స్తూపాన్ని నిర్మించామన్నారు. ఆ తరువాత విశాఖపట్టణం భక్తులు “సాయికృష్ణాయ నమో నమః” నాటికను ప్రదర్శించారు. ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్న లీలావిశేషాలు:

1. మచిలీపట్నంలో ఒక భక్తునికి స్వామి శేషశాయిగా దర్శనమివ్వడం
2. ఒక మిలిటరీ ఆఫీసర్ ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనే ప్రయత్నంలో రివాల్వర్ ట్రిగ్గర్ నొక్కబోతుండగా స్వామి అతని సన్నిహిత మిత్రుని కుటుంబ సభ్యుల రూపాలతో సూట్ కేసులతోసహా అతని ఇంటి తలుపు తట్టగా అతను తన ప్రయత్నాన్ని విరమించుకుంటాడు. వాళ్ళందరూ కొద్దిసేపు ముచ్చటించి వెళ్ళిపోయిన తరువాత అతను రివాల్వర్ కొరకు వెతుకుతూ ఉండగా, స్వామివద్దనుండి ‘నీ పరికరం నావద్ద ఉన్నది’ అన్న టెలిగ్రామ్ వస్తుంది.
3. 1968లో భగవాన్ జన్మదినోత్సవంలో పాల్గొన్న శ్రీమతి విండర్ సన్ చక్రాల కుర్చీకే పరిమితం. స్వామి తల్లిదండ్రులు సంప్రదాయాన్ననుసరించి స్వామి తలపై నూనెను అద్దుతున్న దృశ్యం చూసి ఆ అవకాశం తనకుకూడా లభించాలని ఆశిస్తుంది. స్వామి వెనువెంటనే ఆమెవద్దకు వెళ్ళి తమ తలపై నూనెను అద్దే అవకాశం ఆమెకిచ్చి, ఆమెను లేచి నిలబడమని, నడవమని ఆజ్ఞాపించి, ఆమె వైకల్యాన్ని తొలగించారు. వేలాది భక్తుల సమక్షంలో జరిగిన అద్భుతమిది.

ఆరోజు రాత్రి 7 గంటలకు భక్తులు వేణుగోపాలస్వామి గుడినుండి గణేశ్ గేటు వరకు ఊరేగింపును నిర్వహించారు. విశాఖపట్టణం సాయాయువత సభ్యులు ఆగస్టు 11వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి సంగీత సుధ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

భారత స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు 66వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సందర్భంగా “భారతీయ సంస్కృతి - ఆత్మసంస్కృతి” అనే నాటికను ప్రదర్శించారు. ఒక కెమికల్ ఫ్యాక్టరీ యజమాని ఎలాంటి జాగ్రత్తలూ పాటించకుండా వ్యర్థాలు బయటికి వదలడం వలన కొందరు పౌరులు మరణిస్తారు. కోర్టులో ఫ్యాక్టరీ యజమాని తరపున వాదించిన న్యాయవాదిని అతని చిన్ననాట బోధించిన అధ్యాపకుడు మందలిస్తాడు. అతని అవినీతికరమైన చర్యలను ఖండిస్తాడు. విద్యార్థిగా ఆ న్యాయవాది స్వామి వివేకానందను ఆదర్శంగా తీసుకున్న విషయాన్ని ఆ అధ్యాపకుడు గుర్తు చేస్తాడు. వ్యాకులతతో ఉన్న ఆ న్యాయవాదికి స్వామి వివేకానంద ప్రత్యక్షమైన నైతిక, ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో మహోన్నతమైన స్థానాన్ని అలంకరించిన వ్యక్తుల సత్యసంధతను, భారతదేశ రాజకీయ స్వాతంత్ర్య సమరంలో పాల్గొన్న వీరుల త్యాగనిరతిని గుర్తు చేస్తారు. సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ భగవత్సాన్నిధ్యంలో లభిస్తుందని చెబుతారు. ఆ న్యాయవాదిలో పరివర్తన కలుగుతుంది.

రేడియో సాయి స్టూడియో పదవ వార్షికోత్సవం

ఆగస్టు 19వ తేదీన రేడియో సాయి బృందం రెండు గంటలపాటు సాయికుల్యంట్ హాలులో ఒక ప్రదర్శన ఇచ్చారు. ముందుగా అనంతపురం క్యాంపస్ పూర్వ విద్యార్థిని, రేడియో సాయి శ్రోతలకు సుపరిచితురాలైన కరుణా మున్నీ రేడియో సాయి ఆవిర్భావాన్ని వివరించారు. అనంతరం నవంబరు 23, 2001న భగవాన్ బాబా ‘రేడియో సాయి’ని ప్రారంభించిన సమయంలో డా॥ జి. వెంకట్రామన్ ప్రకటన, మరియు వరల్డ్ స్పేస్ కార్పొరేషన్ తరపున డా॥ మైఖేల్ నోబెల్ ఇచ్చిన ప్రసంగంయొక్క క్లిప్పింగ్స్ను ప్రదర్శించారు. అనంతరం రేడియో సాయి బృంద సభ్యులు సంకీర్తన చేశారు. సాయిమాతకు, వారికి ఉన్న బాంధవ్యాన్ని మాటలలో తెలియజేయడానికి అశక్తులమని ఈ పాటద్వారా తెలియజేశారు. అనేక సందర్భాల్లో రేడియో సాయి కార్యక్రమాలను విన్న తర్వాత స్వామి ఏవిధంగా ప్రతిస్పందించారో తెలియజేశారు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఎందరో శ్రోతల హృదయాలను సాయి సందేశం ‘రేడియో సాయి’ద్వారా చేరుకొని వారికి స్ఫూర్తిని కలిగిస్తున్నదని ఈ కార్యక్రమంలో తెలియజేశారు. వరల్డ్ స్పేస్ కార్పొరేషన్ భారతదేశములో పనిచేయడము మానివేసి ఎంతోకాలమైనా రేడియో సాయి కార్యక్రమాలు మాత్రం ప్రసారం కావడం విశేషము అన్నారు.

ఈ సందర్భములో ప్రొ॥ వెంకట్రామన్ ప్రసంగిస్తూ, ‘రేడియో సాయి’ని “అతి విస్తృతమైన రేడియో కుటుంబము”గా వర్ణించారు. ప్రపంచవ్యాప్తముగా ఉన్న శ్రోతల సహకారముతో తాను ముందుముందు మరింత ఉత్సాహముగా పనిచేయగలనని చెప్పారు. శ్రీ సత్యసాయి మీడియా ఫౌండేషన్ సభ్యులయిన శ్రీ నాగానంద్ రేడియో సాయి ఆవిర్భావానికి ముందు నిర్వహణపరమయిన, న్యాయపరమయిన విధులను స్వామి తనకు అప్పగించారని చెప్పారు. వీరు సుప్రీం కోర్టులో న్యాయవాదికూడా.

భగవాన్ బాబావారి స్వరములో “హరి భజన బినా సుఖ శాంతి నహీ” పాటతో కార్యక్రమం ముగిసింది.

ఈడ్ ఉల్ ఫితర్

రమాదాన్ పవిత్ర మాసము ముగింపుకు చిహ్నముగా ఈడ్ ఉల్ ఫితర్ పండువ విశిష్టతను ఆగస్టు 20వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు సంభాషణలద్వారా సభికులకు తెలియజేశారు. అరబిక్ పదం ‘రమీద’ ఆధ్యాత్మిక సముపార్జనపట్ల గల తీవ్రమైన ఆకాంక్షకు ప్రతీక అన్నారు. రమాదాన్ ముఖ్యోద్దేశ్యం మనస్సును నియంత్రించడం అన్నారు. ఉపవాసం బాహ్యమైన ప్రక్రియ అనీ, అంతరంగికంగా కలిగే పరివర్తన ప్రధానం అన్నారు. ఇస్లాం మతానికి మూలస్తంభాలయిన “శ్రద్ధ, అయిదుసార్లు సమాజ్ చేయడం, ఒక మాసం పాటు ఉపవాస దీక్ష, మక్కా పవిత్ర యాత్ర, రమాదాన్ మాసంలో చేసే దానం” లను విద్యార్థులు ఖవాళీలు, వ్యాఖ్యానాలు, సంభాషణలద్వారా తెలియజేశారు. “శిరిడివాలె సాయిబాబా” పాటతో కార్యక్రమం ముగిసింది. ఈ కార్యక్రమంలో భాగంగా విద్యార్థులు సంప్రదాయ దుస్తులను ధరించి నేపథ్యంలో ఖురాన్ ప్రవచనము వినిపిస్తూండగా సమాజ్ చేశారు.

విద్యావాహిని

భగవాన్ బాబావారి 85వ జన్మదినోత్సవ సమయంలో ప్రకటించిన శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని పథకముయొక్క వినూత్నమైన వెబ్ అప్లికేషన్‌ను ఇటీవల రూపొందించారు. ఈ అప్లికేషన్‌ను ఆగస్టు 25వ తేదీన భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాలచెంత సమర్పించారు. ఈ అప్లికేషన్‌ను టాటా కన్సల్టెన్సీ సర్వీస్ ఛీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ శ్రీ ఎన్. చంద్రశేఖరన్ శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తికి డబుల్ డెక్కర్ హాలులో జరిగిన ఒక సమావేశంలో అందజేశారు. ఆ సందర్భంలో మాట్లాడుతూ శ్రీ చంద్రశేఖరన్ టాటా సంస్థల అధినేత శ్రీ రతన్ టాటా విద్యావాహిని పథకానికి సంబంధించిన వెబ్ అప్లికేషన్ రూపొందించే అవకాశాలను పరిశీలించమని తనకు చెప్పిన విషయాన్ని గుర్తు చేసుకున్నారు. ఈ పథకములో పనిచేసిన టాటా కన్సల్టెన్సీ ఉద్యోగులను, శ్రీ చంద్రశేఖరన్‌ను, టాటా కన్సల్టెన్సీ అంతర్జాతీయ వ్యాపార విభాగ అధినేత డా॥ సంతోష్ మొహంతీని, ఇంకా క్రియాశీల కార్యకర్తలను శ్రీ చక్రవర్తి సత్కరించారు. డా॥ మొహంతీ ఈ పథకాన్ని నిర్వహించుకొని కొనసాగే యాత్రతో పోల్చారు. ఎన్నో మజిలీలు దాటామని, మరెన్నో మజిలీలు దాటాలన్నారు. అయితే, సరియైన మార్గములో ప్రయాణిస్తున్నామన్నారు. ఈ పథకములో పనిచేసిన ఉద్యోగులకు నాయకత్వం వహించిన విష్ణుప్రియ శర్మ భగవాన్ బాబా తమకు కొన్ని చక్కని సూచనలను ఇచ్చారని, దానితో అందరం ఐకమత్యంతో పనిచేశామన్నారు. ఈ పథకానికి సంబంధించి సాంకేతికముగా చేసిన కృషిని తెలియజేశారు.

తదుపరి ఈ పథకంయొక్క వెబ్ అప్లికేషన్‌ను ఉపయోగించే విధానాన్ని శ్రీ హరిహరన్ చూపించారు. ముందుగా విద్యావాహిని పథకం ఇన్‌ఛార్జి శ్రీ సత్యజిత్ భగవాన్ బాబా ఆశీర్వాదించిన నాటినుండి నేటివరకు ఈ పథకానికి సంబంధించిన ఎన్నో విషయాలను తెలియ జేశారు. ప్రారంభ దశలో భగవాన్ బాబా తమదైన శైలిలో తనలో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కలిగించారని చెప్పారు.

ఆరోజు సాయం సమయంలో సాయికుల్యంత్ హాలులో విద్యావాహినికి చెందిన మూడు పాఠశాలలవారు 20 ని॥ల

వ్యవధిలో మూడు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను ప్రదర్శించారు. ముందుగా విశాఖపట్టణం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ బాలలు ఆధునిక విద్య బాలలపై తెస్తున్న ఒత్తిడి విద్యాసముపార్జనకు అటంకముగా నిలుస్తున్నదని నాటకీయముగా తెలియజేశారు. విద్యావాహిని పథకం ఈ లోపాలను సవరిస్తుందని ఈ నాటిక సందేశం. కృష్ణా జిల్లా నందిగామ శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయ విద్యార్థులు కోలాటమును ప్రదర్శించారు. తమిళనాడుయందలి శ్రీ విశ్వవిద్యాలయ మెట్రీక్యులేషన్ హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ బాలికలు సంకీర్తన చేశారు.

ఓణం

కేరళ, ఇంకా ఇతర రాష్ట్రాల నుండి వేలాది భక్తులు ఓణం పండువను ప్రశాంతి నిలయంలో ఆగస్టు 27 నుండి ఆగస్టు 29వరకు జరుపుకున్నారు. కేరళ సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి ప్రశాంతి నిలయాన్ని కొబ్బరి ఆకులతో, పతాకాలతో, తోరణాలతో అలంకరించారు. గిన్నీస్ రికార్డును సాధించిన శ్రీ కుజల్మండం రామకృష్ణ ఆగస్టు 27 సాయం వేళలో సాయి కుల్యంత్ హాలులో 45 ని॥ల పాటు నిరాఘాటముగా వాయిద్య సంగీతాన్ని వినిపించారు. నాదాన్ని తారస్థాయికి తీసుకు వెళ్ళి కొంతసేపు నిలబడి వాయించి సమావేశితులను ఉల్లాసపరిచారు.

పుట్టపర్తి మరియు వైట్‌ఫీల్డులలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్స్‌లో గుండె ఆపరేషన్లు చేయించుకొని తమతమ ప్రదేశాలకు వెళ్ళినవారికి తరచూ వారు నివసిస్తున్న ప్రాంతానికి సమీపములో వైద్యపరీక్షలు నిర్వహించి సూచనలు ఇచ్చే సేవాకార్యక్రమాన్ని సాయి సంస్థలు నిర్వహిస్తున్నాయి. ఈ సేవను వినియోగించుకున్న కేరళ ప్రాంతానికి చెందిన వందలాది రోగులు, వారి బంధువులు స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేయడానికి కుల్యంత్ హాలులో ఆగస్టు 28 సాయంవేళలో సమావేశ మయ్యారు. ఆ సందర్భంలో ప్రసంగిస్తూ డా॥ ఆనంద మోహన్ 2009లో ఈ సేవాకార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించా మన్నారు. ప్రస్తుతం 2,800 మంది రోగులకు ప్రయోజనం కలుగుతున్నదని, 20మంది స్పెషలిస్టు డాక్టర్లు శస్త్ర చికిత్సానంతర సేవలను అందిస్తున్నారని చెప్పారు.

ఇద్దరు రోగులు తమ అనుభవాలను పంచుకున్నారు. కేరళలోని కుతుపరాంబ ప్రాంతానికి చెందిన సరళ జీవితముపై ఆశను వదులుకున్న తనకు భగవాన్ బాబావారి కృపవల్ల పునర్జన్మ లభించిందని చెప్పారు. 1988లో యాంజియో ఆపరేషన్ చేయించుకున్నానని, 20 సంవత్సరాల తరువాత ఆరోగ్య పరిస్థితి క్షీణించిందని, ఆర్థిక పరిస్థితి సరిగా లేనందువలన కార్పొరేట్ హాస్పిటల్లో ఆపరేషన్ చేయించుకునే పరిస్థితిలో లేనని, ఆ సమయంలో సాయిభక్తులు ఒకరు తనను వైట్ ఫీల్డ్ లోని స్వామి హాస్పిటల్ కి తీసుకువచ్చారని, ఒక నెలలోపలే తనకు విజయవంతంగా ఆపరేషన్ చేశారని చెప్పారు.

ముట్టుల్ వాసి అయిన సెబాస్టియన్ క్రిస్టియన్. తాపీ పని అతని వృత్తి. గుండెలో వాల్వ్ సమస్య ఉన్న తను ఎందరో డాక్టర్ల దగ్గరకు వెళ్ళానని, అయితే ఖర్చు భరించలేక పుట్టపర్తియందలి స్వామి హాస్పిటల్ కు వచ్చానని, అక్కడ తన పరిస్థితి చూసి వెంటనే ఆపరేషన్ చేశారని అన్నారు. వీరిరువురూ మళయాళములో వారి అనుభవాలను తెలియజేశారు. అనంతరం శ్రీ యోగీశ్వర్ శర్మ కర్ణాటక గాత్ర సంగీతాన్ని అందించారు.

ఆగస్టు 29వ తేదీ ఉదయం వేదప్రవచనంతో కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. విద్యార్థుల నాదస్వర వాదన తర్వాత కేరళ భక్తులు భజన గీతాలు ఆలపించారు. తదుపరి కేరళ భక్తులు హనుమ దేవాలయమునుండి గణేశ్ గేటు వరకు ఊరేగింపు నిర్వహించారు. ఈ ఊరేగింపులో కేరళ సంప్రదాయ కళలు చోటుచేసుకున్నాయి.

నాటి సాయంకాలం టి.ఎస్. రాధాకృష్ణన్ 'నీరజదళ నయన హరే కృష్ణ' పాటతో కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. రాష్ట్ర సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు ప్రొ॥ ముకుందన్ కేరళలో చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాల వివరాలు తెలియజేసిన తదుపరి, పాఠశాలల స్థాయిలోనూ, కళాశాలల స్థాయిలోనూ నిర్వహించిన వార్షిక వ్యాసరచన పోటీలో విజేతలకు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి పతకాలను అందజేశారు. ఆ సందర్భములో శ్రీ చక్రవర్తి మాట్లాడుతూ, పాఠశాలలో, కళాశాలలో విద్యార్థులయందు ఆధ్యాత్మిక విషయాలపట్ల సరియైన అవగాహన కలగడానికి కేరళ సాయి సంస్థలు చేస్తున్న కృషిని కొనియాడి, ఇతర రాష్ట్రాల సాయిసంస్థలు కేరళ సాయిసంస్థలను ఆదర్శంగా తీసుకోవాలన్నారు. కేరళ హైకోర్టు జడ్జి టి.బి. రాధాకృష్ణన్ సమాజంలో విలువలు పడిపోతున్న ఈ సమయంలో మనము ఎంతవరకు భగవాన్ బాబా సందేశాలను అమలులో పెడుతున్నామో, ఏమేరకు వారి సందేశాలను వ్యాప్తి గావిస్తున్నామో యోచించాలన్నారు. స్వామి ప్రవచించిన ఐదు మానవతా విలువలను ప్రతి భక్తుడూ పెంపొందించుకొని భారతదేశాన్ని 'సాయి భారత్'గా అవిష్కరింపజేయాలని పిలుపునిచ్చారు.

అనంతరం కేలికట్ బాలవికాస్ బాలలు, శ్రీశైలం శ్రీ సత్యసాయి విద్యాపీఠ్ బాలలు సంయుక్తముగా 'పార్వతీ పరిణయం' నృత్యనాటికను ప్రదర్శించారు.

- **బివి చతుర్వేది**

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ కు వచ్చే

రోగులకు ఒక ముఖ్య గమనిక

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్), ప్రశాంతి గ్రామ్ లో చికిత్స పొందగోరి వచ్చే రోగులు మరియు వారికి సహాయంగా వచ్చేవారు ఇకమీదట ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన గుర్తింపు కార్డులలో ఏదో ఒకటి విధిగా తమవెంట తీసికొని రావలెను.

1. ఓటరు గుర్తింపు కార్డు
2. రేషన్ కార్డు
3. పాన్ కార్డు
4. డ్రైవింగ్ లైసెన్స్
5. పాస్ పోర్టు
6. రాష్ట్ర / కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు జారీచేసిన మరేదైనా ఫోటో గుర్తింపు కార్డు.

- **డైరెక్టర్ ఇన్ ఛార్జ్, SSSIHS**

విశ్వాసమే నా శ్వాస

కృష్ణార్జునులు ఒక రోజు చల్లగాలిలో ప్రకృతి సౌందర్యం తిలకిస్తూ ఒక వనములోకి చేరారు. ఉన్నట్లుండి కృష్ణుడు ఒక చెట్టు కొమ్మపై కూర్చున్న పావురమును చూసి, “అర్జునా! అది నెమలి కదా!” అని అడిగాడు. “అవును నెమలే” అన్నాడు అర్జునుడు.

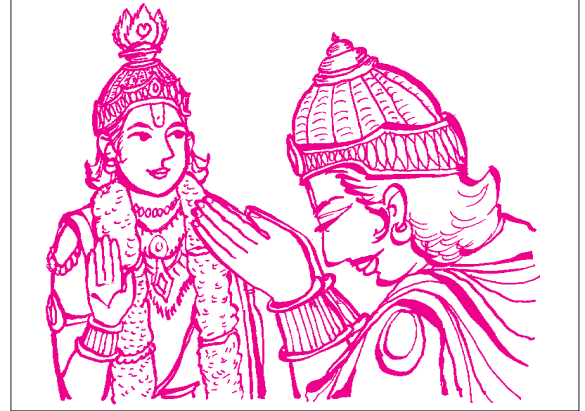

“ఇదేమి అర్జునా, అది నెమలి కాదు; ఒక గ్రద్దవలె ఉంది” అన్నాడు కృష్ణుడు. “అవును, అది గ్రద్దవలెనే” ఉంది అన్నాడు అర్జునుడు. “కాదు, కాదు, అర్జునా! అది ఒక అడవి కాకి” అన్నాడు కృష్ణుడు. “అవును అది కాకే” అన్నాడు అర్జునుడు.

సనాతన సారథి, అక్టోబరు 2012

“ఇదేమి అర్జునా! నీకు కొంచెం కూడా సొంతబుద్ధి లేనట్లుందే! ఒక పక్షికి మరో పక్షికి ఏమాత్రం వ్యత్యాసం తెలిసినట్లులేదే! ఇన్ని విద్యలను అభ్యసించావే! ఏమైంది నీకు?” అని ప్రశ్నించాడు కృష్ణుడు.

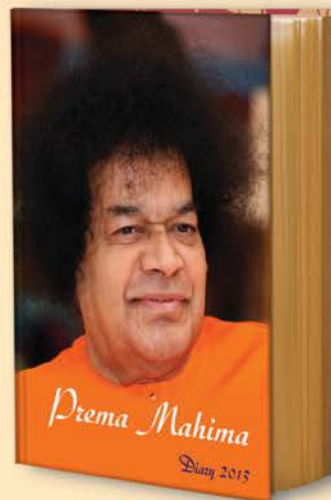
అర్జునుడు శాంతంగా వినయ విధేయతలతో, “కృష్ణా! సర్వమును సృష్టించినవాడవు. అద్భుతమైన మహిమలు చేసి చూపగల శక్తిమంతుడవు. ఒక పక్షిని మరొక పక్షిగా మార్చుటకు ఎందుకు వీలుకాదు?! అంతేకాదు, నీవు పలికే ప్రతి మాటమీద నాకు సంపూర్ణ విశ్వాసముంది. నాకంటూ ఒక అభిప్రాయం లేదు. ఈ విశ్వాసమే నా శ్వాసము” అన్నాడు. కృష్ణునియందు అంత భక్తి విశ్వాసములు కలవాడు కనుకనే భగవద్గీతను శ్రవణం చేయుటకు అర్హతనందుకున్నాడు. కృష్ణుడు జగద్గురువు. అర్జునుడు ఆదర్శ శిష్యుడు.

- బాబా

చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

Prema Mahima Diary 2013

Prema Mahima Diary 2013 shrink wrapped (15.2 x 21.5 cm) will be available for sale from the 2nd week of July 2012. 342 pages natural shade maplitho; 24 multicolour photographs in art paper including 12 beautiful Bhagavan's photographs; more than 360 divine sayings. Cost of single copy at our Book Stall Rs 105/-. Packing and postage extra. Minimum order quantity is 5 (five) for single address. For your orders email to orders@sssbpt.org or visit our website.

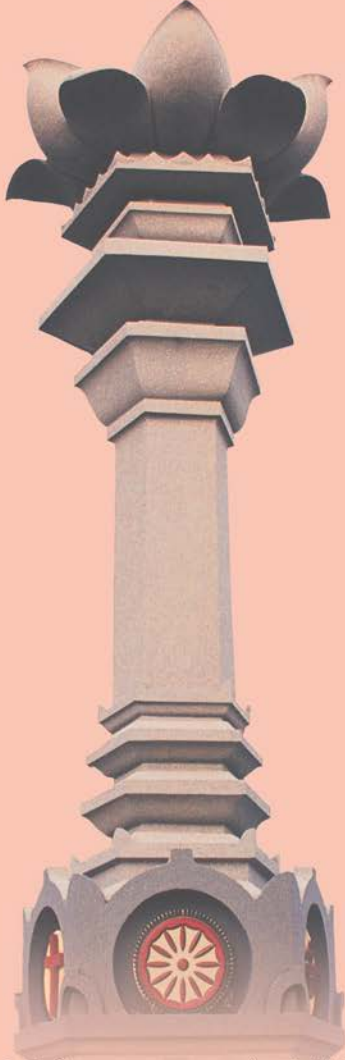
**Code 11557 Amount Payable (in Rupees) = Cost + Postage + Packing
For Overseas by Registered Airmail Parcel**

Qty.	Asia / Africa / Middle East	Australia / New Zealand	Europe	South America	North America
5	₹ 1550	₹ 1790	₹ 1865	₹ 2200	₹ 2090
6	₹ 1745	₹ 2025	₹ 2025	₹ 2485	₹ 2375
7	₹ 1985	₹ 2325	₹ 2400	₹ 2860	₹ 2750
8	₹ 2180	₹ 2560	₹ 2635	₹ 3145	₹ 3035
9	₹ 2375	₹ 2795	₹ 2870	₹ 3430	₹ 3320
10	₹ 2565	₹ 3025	₹ 3100	₹ 3710	₹ 3600

Additional one Diary = ₹ 525.00

Within India – by Registered bookpost: 5 Diaries – ₹ 600, 6 Diaries – ₹ 710, 7 Diaries – ₹ 830, 8 Diaries – ₹ 940, **Additional one Diary – ₹ 145.00**

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

ఏకాగ్ర చిత్తులై ప్రార్థించాలి

భక్తుని విశ్వాస శక్తి తీవ్రతవల్ల పరమాత్ముడు తన భక్తునికి కనిపించకుండా ఉండలేదు. రాయికాని, చెక్కగాని, కాగితముగాని భక్తుడు దేనిపై దృష్టి నిలిపి ధ్యానించి పూజిస్తాడో అందులో పరమాత్ముడు అనుగ్రహ రూపమును చాటుస్తాడు. ప్రహ్లాదునికి స్తంభమందే ఉద్భవించాడు. వేమనకు శిలయందు గోచరమైనాడు. మార్కండేయునకు లింగమునుండి బయటకు వచ్చినాడు. అయితే, అందుకు మీరు ఏకాగ్ర చిత్తులై ప్రార్థించాలి. పరమాత్మా కావాలి, ప్రాపంచిక సుఖములూ కావాలి అంటే అది సరికాదు. అది యెలా సాధ్యమంటే, ఐహిక కార్యములలోనూ ఆముష్మిక స్థితినే కలిగియుంటూ శరణాగతిని పొందాలి. పరమాత్మును చేరుటకు ఈ ప్రపంచమునే వినియోగించుకుంటావు. అయినా ఈ ప్రపంచము నీలో ఉండకూడదు. నదిని చాటడానికి పడవ ఉపయోగపడుతుంది. పడవ నదిలో ఉండాలిగాని, నది (నీరు) పడవలో ఉంటే ప్రమాదము కదా!

- బాబా

